

C/2024/4406

11.7.2024.

DOSLOVNO IZVJEŠĆE OD 13. SIJEČNJA 2020.

(C/2024/4406)

EUROPSKI PARLAMENT

ZASJEDANJE 2019. – 2020.

Dnevne sjednice od 13. do 16. siječnja 2020.

STRASBOURG

Sadržaj	Stranica
1. Nastavak zasjedanja	3
2. Otvaranje sjednice	3
3. Izjava Predsjedništva	3
4. Usvajanje zapisnika s prethodne dnevne sjednice: vidi zapisnik	4
5. Sastav odbora i izaslanstava: vidi zapisnik	4
6. Sastav Parlamenta: vidi zapisnik	4
7. Sastav klubova zastupnika: vidi zapisnik	4
8. Pregovori prije prvog čitanja u Vijeću (članak 72. Poslovnika): vidi zapisnik	4
9. Potpisivanje akata donesenih u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom (članak 79. Poslovnika): vidi zapisnik	4
10. Pitanja za usmeni odgovor (podnošenje): vidi zapisnik	4
11. Podnošenje dokumenata: vidjeti zapisnik	4
12. Plan rada	4

Sadržaj	Stranica
13. Razorni požari niskog raslinja u Australiji i drugi ekstremni vremenski uvjeti kao posljedica klimatskih promjena (rasprava)	6
14. Prekogranični organizirani kriminal i njegov učinak na slobodno kretanje (rasprava)	22
15. Jedinstveni punjač za mobilnu radijsku opremu (rasprava)	32
16. Razlike u plaćama između muškaraca i žena (rasprava)	41
17. „Najprije stan” kao hitna mjera za rješavanje položaja beskućnika u Europi (rasprava)	56
18. Jednominutni govori o pitanjima od političke važnosti	68
19. Usvajanje zapisnika s današnje dnevne sjednice: vidi zapisnik	74
20. Dnevni red sljedeće dnevne sjednice: vidi zapisnik	74
21. Zatvaranje dnevne sjednice	74

DOSLOVNO IZVJEŠĆE OD 13. SIJEČNJA 2020.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID MARIA SASSOLI

Presidente

1. Nastavak zasjedanja

Presidente. – Dichiaro ripresa la sessione del Parlamento europeo interrotta giovedì 19 dicembre 2019.

2. Otvaranje sjednice

(La seduta è aperta alle 17.02)

3. Izjava Predsjedništva

Presidente. – A nome del Parlamento e personalmente desidero esprimere le mie più sentite condoglianze alle famiglie e agli amici delle vittime del tragico incidente dell'aereo ucraino, che è stato abbattuto poco dopo essere decollato dalla capitale iraniana Teheran, mercoledì, uccidendo tutti i 176 passeggeri e membri dell'equipaggio a bordo.

Confidiamo che un'indagine approfondita, accurata e trasparente assicuri giustizia alle vittime.

Vi invito a osservare un minuto di silenzio in loro ricordo.

(Il Parlamento, in piedi, osserva un minuto di silenzio)

Rasa Juknevičienė (PPE). – 1991-ųjų metų Sausio 13-įjį iš esmės buvo paskutinis iš Baltijos šalims užsitęsęs Antrojo pasaulinio karo mūšių. Pavėluotas, nes jau buvo praėję beveik penkiasdešimt metų nuo Ribentropo-Molotovo pakto, tačiau laimėtas.

Ačiū, Pone prezidentė, kad jūs šiandien įsisegėte neužmirštuolę, kurią ir daugelis mano kolegų įsisegė. Šiandien Sausio 13-ąją minime jau ne tik kaip tragiškų netekčių dieną, nors po tankų vikšrais tada žuvo arba buvo sužeisti laisvę ginusieji žmonės. Šiandien mums tai – pergalės diena, nutiesusi kelią į Europos Sąjungą ir NATO. Galutinai Antrasis pasaulinis karas mums baigėsi dar po dvejų metų – devyniasdešimt trečių rugsėjo pirmą, kai iš Lietuvos buvo išvesta SSRS kariuomenė.

Ši neužmirštuolė Jūsų atlapuose yra pagarbos ir atminimo ženklas visoms sovietinio komunizmo aukoms: nuo Baltijos, Lenkijos iki Rumunijos, Bulgarijos, Albanijos, o taip pat ir milijonams nužudytųjų pačioje Rusijoje.

Šiandien man gera proga padėkoti visiems kolegoms, kurie balsavote už svarbią rezoliuciją dėl Rusijos Federacijos veiksmų prieš Sausio 13-osios bylos tyrėjus ir teisėjus lapkritį. Jūsų išreikštas solidarumas yra labai svarbi europietiška vertybė.

Presidente. – Care colleghi e cari colleghi, innanzitutto bentrovati, spero che le vacanze siano state positive per tutti.

4. Usvajanje zapisnika s prethodne dnevne sjednice: vidi zapisnik
5. Sastav odbora i izaslanstava: vidi zapisnik
6. Sastav Parlamenta: vidi zapisnik
7. Sastav klubova zastupnika: vidi zapisnik
8. Pregovori prije prvog čitanja u Vijeću (članak 72. Poslovnika): vidi zapisnik
9. Potpisivanje akata donesenih u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom (članak 79. Poslovnika): vidi zapisnik
10. Pitanja za usmeni odgovor (podnošenje): vidi zapisnik
11. Podnošenje dokumenata: vidjeti zapisnik
12. Plan rada

Presidente. – Il progetto definitivo di ordine del giorno, fissato dalla Conferenza dei presidenti, ai sensi dell'articolo 157 del regolamento, nella riunione di giovedì 9 gennaio 2020 è stato distribuito. Sono state presentate le seguenti proposte di modifica.

A seguito di consultazioni con i gruppi politici, desidero sottoporre all'Aula la seguente proposta di modifica del progetto definitivo di ordine del giorno per quanto riguarda la giornata di giovedì: il titolo della discussione su «Burundi, in particolare il caso dei giornalisti detenuti» è sostituito da «Burundi, in particolare la libertà di espressione».

(Il Parlamento accoglie la richiesta)

Lunedì

Il gruppo PPE ha chiesto che il titolo della dichiarazione della Commissione su «Criminalità organizzata transfrontaliera e suo impatto sulla libera circolazione» sia cambiato in «Criminalità organizzata transfrontaliera e suo impatto sulla libera circolazione – Il caso di Malmö e Copenhagen».

Tomas Tobé, on behalf of the PPE Group. – Mr President, Sweden has serious problems with violence connected to organised crime, and the city of Malmö is particularly affected. Bombings and shootings are now part of everyday life in Malmö.

Last year, the Danish Government introduced border controls against Sweden to protect Danish citizens from Swedish gang members. This is a unique decision. No other government in Europe has so clearly pointed out gang members in a neighbouring country as the reason to have border controls.

The PPE believes that the escalating violence in Malmö and Copenhagen should be mentioned in the title of the debate on cross-border crime, and we ask for a roll call vote on this matter. The fact that the S&D Group doesn't want the problems in Malmö to be mentioned in the title is deeply regrettable. Let's take the chance in this Parliament and change this today. We have serious problems to handle and it's important for Sweden, Denmark and Europe.

(Applause)

Iratxe García Pérez (S&D). – Señor presidente, a mí lo que me parece lamentable es que intentemos utilizar este turno, que posibilita modificar el orden del día, para, por tercera vez consecutiva, intentar ganar una votación que ya se ha perdido en dos ocasiones. Y digo esto porque el Grupo del Partido Popular Europeo ha intentado en dos ocasiones trasladar esta cuestión a la Conferencia de Presidentes y los demás grupos les hemos dicho claramente cuál es nuestra posición. Si es necesario, lo reiteramos nuevamente.

Creemos que es importante hablar de los peligros de la delincuencia organizada, pero sin necesidad de criminalizar una cuestión en concreto y de atacar a una ciudad en concreto, en este caso. Por lo tanto, sigan insistiendo ustedes. Este grupo político va a seguir teniendo la misma posición.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Lunedì (seguito)

Presidente. – Il gruppo ID ha chiesto che il titolo della dichiarazione della Commissione su «Devastanti incendi boschivi in Australia e altri eventi meteorologici estremi dovuti ai cambiamenti climatici» sia cambiato in «Devastanti incendi boschivi in Australia – Attivazione del programma RescEU».

Joëlle Mélin, au nom du groupe ID. – Monsieur le Président, mes chers collègues, devant l'actualité cauchemardesque d'un continent qui s'embrase, où des milliers d'animaux, d'insectes et de végétaux sont partis en fumée en quelques semaines et où la vie des hommes est gravement menacée, nous avons le devoir collectif de réagir. Cette réaction peut trouver son fondement dans la culture européenne de solidarité, qui plus est avec ce grand pays ami qu'est l'Australie. L'architecture et les modalités du programme rescEU, même s'il est théoriquement réservé aux États membres, le permettent. Il s'agit dans l'idée d'envoyer sur ce continent des capacités logistiques et opérationnelles exceptionnelles pour combattre les flammes. Aussi, je vous prie d'appuyer, chers collègues, cette modification de titre pour notre déclaration à la Commission sur ces incendies dévastateurs en Australie.

Petros Kokkalis (GUE/NGL). – Mr President, unfortunately the nightmare that is happening in Australia does not happen by itself, it happens because of climate change. Therefore, we disagree with removing the title. However, we do believe that we have a moral responsibility to use rescEU all over the world in all possible means. So we would not object to the rescEU part being a part of the title, but we would object to removing the reference to climate change from the title.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Martedì

Non sono proposte modifiche.

Mercoledì

Presidente. – Il gruppo GUE/NGL ha chiesto che siano aggiunte dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sull'uso eccessivo della forza da parte delle forze dell'ordine durante proteste e dimostrazioni pacifiche, come secondo punto del pomeriggio. La discussione dovrebbe concludersi con una risoluzione da votare giovedì.

Anne-Sophie Pelletier, au nom du groupe GUE/NGL. – Monsieur le Président, il y a un an dans ce Parlement européen était votée une résolution contre les violences policières dans l'Union européenne.

On voit aujourd'hui, partout en Europe, des manifestants qui sont malmenés et violentés par les policiers, et je pense particulièrement aux citoyens grecs, belges, roumains, polonais, français et à tant d'autres. Malgré les condamnations de l'ONU, des ONG, d'Amnesty International, de la Cour européenne des droits de l'homme ou du Défenseur des droits de l'homme, je voudrais vous rappeler une image que nous avons vue cette semaine: une jeune fille qui est violentée et bousculée par les forces de l'ordre ou encore des tirs de lanceurs de balles de défense (LBD) à bout portant.

Notre groupe de la GUE et la délégation France insoumise demandent donc un débat et une résolution concernant l'interdiction des LBD, des grenades de désencerclement ainsi que des placages ventraux, qui sont interdits dans certains pays.

Le recours à la force, je le rappelle, doit être proportionné et c'est pourquoi, mes chers collègues, puisque nous allons parler de textes sur les libertés fondamentales cette semaine, je vous rappelle que le droit de manifester est une liberté fondamentale que l'Union européenne doit garantir.

Beata Kempa (ECR). – Panie Przewodniczący! Droga Pani! Chcę powiedzieć, że użyła Pani nazwy mojego kraju: Polska. W Polsce demonstracje odbywają się pokojowo i nie są tłumione przez policję, lecz ochraniane. Natomiast jeśli idzie o kwestię praworządności we Francji, przychylamy się, ale mamy swój wniosek i mam nadzieję, że Pan Przewodniczący pozwoli mi go w imieniu grupy EKR w odpowiednim momencie przedstawić. To jest też kwestia zmiany porządku obrad w środę.

Iratxe García Pérez (S&D). – Señor presidente, ¿sería posible pedir una votación separada? Porque la propuesta, tal y como entendemos, es debate con resolución. Nosotros estaríamos en disposición de hacer el debate, pero no de que hubiera una resolución. Entonces, si fuera posible, pedimos separar el voto, y nosotros apoyaríamos el debate.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Mercoledì (seguito)

Presidente. – Il gruppo ECR ha chiesto di aggiungere come secondo punto una dichiarazione della Commissione su «Stato di diritto in Francia, in particolare i recenti casi di violenza contro gli avvocati in protesta». La discussione si concluderà con una risoluzione che sarà votata giovedì.

Beata Kempa, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! W związku z użyciem siły wobec bezbronnych prawników i adwokatów w budynku sądu w Paryżu i wcześniejszymi brutalnymi pacyfikacjami protestujących ludzi, tak zwanych żółtych kamizelek, w imieniu grupy EKR wnioskuję o debatę wraz z przyjęciem rezolucji na temat stanu praworządności we Francji. Przypominam, że prawo do manifestacji i wyrażania swoich poglądów jest fundamentem Unii Europejskiej, zapisanym w szczególności w artykule 12 Karty Praw Podstawowych, który gwarantuje każdemu prawo do swobodnego i pokojowego gromadzenia się. Władza we Francji, używając siły wobec własnych obywateli i prawników, łamie powyższe zasady, do których odwołuje się również Traktat o Unii Europejskiej i traktat lizboński. Sprawdźmy zatem, czy wobec dużych państw Unii, takich jak Francja, stosuje się te same zasady i to samo prawo co do mniejszych państw, gdzie – przypominam – protesty nie są tłumione. Czy przestrzegana jest zasada równości?

Wnioskuję o przeprowadzenie głosowania imiennego, aby każdy mógł się jawnie wypowiedzieć na temat tego, czy popiera fizyczne ataki na bezbronnych prawników we Francji.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

(L'ordine dei lavori è così fissato).

13. Razorni požari niskog raslinja u Australiji i drugi ekstremni vremenski uvjeti kao posljedica klimatskih promjena (rasprava)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sulla dichiarazione della Commissione sui devastanti incendi boschivi in Australia e altri eventi meteorologici estremi dovuti ai cambiamenti climatici (2020/2504(RSP)).

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Mr President, I think I'll wait a second until it calms down a little bit.

PŘEDSEDNICTVÍ: DITA CHARANZOVÁ*místopředsedkyně*

Maroš Šefčovič, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, despite the dramatic and, I would even say, tragic events we are going to discuss in a minute, this is the first time we have seen each other after the Christmas break, and therefore I would like to wish all of you, the citizens you represent and the whole European Union, all the best for the New Year and happiness in 2020.

We know that it will be a very challenging year and therefore I very much appreciate that you have already put as the first item on the plenary agenda this urgent debate on the devastating bush fires in Australia. As you know, my Commissioner colleagues are now coming to Strasbourg from Luxembourg, where they have been pledging the oath to their office at the European Court of Justice, and therefore it would be my pleasure and my honour to represent the European Commission in the afternoon's plenary debates with you.

As you very well know – and as Australia has confirmed – these fires which we are going to debate are unprecedented. They have devastated local communities, they have led to the tragic loss of homes and they have taken the lives of people and, possibly, of over a billion animals, many of which are completely unique in the world. Beyond the immediate destruction of forest, land, lives, animals and ecosystems, these wildfires jeopardise health and livelihoods in other places as well. Canberra experienced peak air pollution levels that were 20 times above the hazardous threshold, to give just one example.

First and foremost, we send our support and solidarity to Australia. The European Union stands ready to help the Australian people. Yesterday, my colleague Commissioner Lenarčič reached out and spoke to the Australian Minister Littleproud and he reiterated the Union's readiness to assist Australia in this moment of crisis. He also informed the Minister of the possibility for, in particular, firefighters to be deployed at short notice under the Union Civil Protection Mechanism. The Minister appreciated the support and readiness of the Union to help, but he reiterated that at this stage they don't require additional assistance.

The science is loud and clear. Climate change will increase the frequency of extreme weather events and these events will continue to affect us, and with more and more consequences and higher and higher intensity. Do we need more proof that the prevention of climate change and environmental destruction, adaptation and disaster risk prevention, are absolutely necessary, and that we need to mitigate the effects of climate change together in Europe, in Australia and in the rest of the world? We have discussed many times in recent months the importance of EU leadership on global climate action. The effective implementation of the Paris Agreement and increasing global ambition is a key priority under the European Green Deal.

The European Union will use all the tools at our disposal to tackle the global climate challenge. Our bilateral engagement with partner countries is crucial, in particular with the G20 economies that are responsible for three-quarters of global emissions. We value our long-standing partnership with Australia and are working to strengthen it through the establishment of the Dialogue on Climate Action under the Framework Agreement.

The Commission thanks the Parliament for tabling this urgent debate and for seeing the climate urgency in these tragic events and especially in these circumstances, where we need to highlight the need to take global action. This is yet another proof of Europe's ambition to take leadership against climate change, and on this the Commission will always remain on your side.

Hildegard Bentele, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Sehr geehrter Herr Kommissar Šefčovič, ganz herzlichen Dank für Ihren Bericht. Lassen Sie mich hierzu zwei Anmerkungen machen: Zum einen: Anlässlich des Neustarts der Kommission, anlässlich der Auflage des Grünen Deals und im Nachgang zur Weltklimakonferenz in Madrid muss die EU ihre Außenpolitik deutlicher als bisher um die Klima- und Umweltdimension ergänzen. Wir brauchen nicht nur Gipfel- und Konferenzdiplomatie, wir brauchen ein ständiges Werben um die Einhaltung der Pariser Klimaziele und die Inhalte des Grünen Deals. Die zukünftige EU-Klimadiplomatie muss personell gestärkt werden und vor allem institutionell und zuständigkeitsmäßig klar zugeordnet werden, damit wir in Zukunft auch bisher schwierige Partner wie Australien schnell an Bord holen können.

Und zum anderen müssen wir uns vor Augen führen, dass die Art und Weise, wie Brände bekämpft werden, in Frage gestellt worden ist. Das australische Brandbekämpfungssystem gehört zu den besten in der Welt und wurde dennoch durch die neuartigen Feuerdynamiken überwältigt. Wir müssen uns damit auseinandersetzen, mit dem Feuer zu leben bzw. bestimmte Gebiete in Zukunft unbewohnt zu lassen.

2018 sind bei Waldbränden in Griechenland 100 Menschen getötet worden. Die australische Vegetation findet sich in vielen Teilen der Welt, und hier in Europa kann ein neuer heißer Sommer kommen. Deshalb, sehr geehrte Vertreterinnen und Vertreter von Rat und Kommission: Bitte nehmen Sie sich sowohl der neuen Herausforderung bei der Prävention und Anpassung an Feuerstürme an als auch der Stärkung der europäischen Klimadiplomatie.

Miriam Dalli, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, many might think that what is happening in Australia is happening in a faraway continent with no impact here in Europe, but nothing can be further from the truth. The wildfires in Australia are increasing the CO₂ levels in our atmosphere and creating toxic airspaces. The smoke created by these wildfires is orbiting the entire planet. Fires in New South Wales and Queensland alone emitted a combined 306 million tonnes of carbon dioxide and they are generating enough heat to create unique weather systems, including cyclonic fire tornados.

The 7.3 million hectares of land that have been destroyed cover an area that exceeds the size of the Netherlands and Belgium combined. Over one billion animals – twice the amount of EU citizens – have perished. And this is, yes, a biodiversity crisis. Australia is home to truly unique species, including 200 types of mammals that do not exist anywhere else in the world.

In the face of this destruction, complacency should have no place, and the EU needs to remain a leader in fighting climate change when these things happen. Because we saw an unperturbed government in Brazil when the Amazon was on fire, and we are seeing an Australian Government that for the past months has been hesitating to link these fires to climate change. We saw some Members of this House today trying to do the same. It is even planning to use a carbon accounting loophole to fulfil its Paris Agreement commitments and this is not acceptable.

As we discuss here, the Australian wildfires are still raging, and are projected to do so for at least another month. Ultimately we are speaking about climate change. We are in this together. That's why we urge the Australian Government to recognise climate change, phase out its dependency on the fossil fuel industry, and honour the Paris Agreement now, before it's too late.

Ulrike Müller, *im Namen der Renew-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Im Namen der Delegation für die Beziehungen mit Australien und Neuseeland möchte ich zuallererst den Opfern der australischen Buschbrände unser aufrichtiges Beileid aussprechen. Wir stehen in dieser äußerst schwierigen Zeit angesichts der schweren Verluste an Menschenleben, der Verluste an privatem Besitz, Nutztieren, Wildtieren und Natur und der Schäden für die Wirtschaft in voller Solidarität mit dem australischen Volk. Unsere Gedanken sind bei den Familien und Freunden der Opfer und Verletzten, und unser herzlicher Dank gilt auch den Feuerwehrleuten und den ehrenamtlichen Einsatzkräften.

Natürlich stellt sich zunächst die Frage nach den Ursachen dieser katastrophalen Brände. Das Klima in Australien ist generell heiß und trocken. Buschfeuer sind ein fester Bestandteil der australischen Ökologie und ermöglichen unter anderem das erneute Wachstum von bestimmten Arten und Pflanzen. Es ist jedoch nicht von der Hand zu weisen, dass der Klimawandel auch in Australien zu trockeneren und heißeren Sommern führt und somit auch die Länge der Buschfeuersaison beeinflusst.

Welche Konsequenzen werden wir nun ziehen? Zum einen müssen wir prüfen, ob der EU-Katastrophenschutzmechanismus Katastrophen dieses Ausmaßes gewachsen ist. Dies betrifft sowohl Einsätze innerhalb der EU als auch unsere Möglichkeiten, in Drittstaaten in solchen Ausnahmesituationen Hilfe zu gewährleisten. Selbstverständlich muss sich auch Australien an seine Klimaziele halten, und ich gehe davon aus, dass diese Ziele erreicht werden, auch aufgrund des großen Potenzials an erneuerbaren Energien. Premierminister Morrison hat dies gestern ja bereits in der Presse geäußert. Die Delegation des Europäischen Parlaments wird bereits im Februar nach Australien reisen und sich dort vor Ort unter anderem auch über die Auswirkungen der Brände und den Fortschritt beim Klimaschutz informieren. Wir werden eine offene Debatte mit den Abgeordneten und der Regierung führen.

Und jetzt möchte ich sagen, dass wir in erster Linie unseren australischen Freunden in diesem schwierigen Moment unsere Unterstützung anbieten und ihnen bei der Bewältigung der gewaltigen Herausforderungen zur Seite stehen.

Pär Holmgren, *för Verts/ALE-gruppen*. — Fru talman! Australien upplever just nu den absolut varmaste sommar som landet har haft – inledningen var också den torraste. Medeltemperaturen för december månad var drygt 4 grader över det normala för det landet – helt extrema 1,7 grader över det tidigare rekordet i december, och det här gamla rekordet slogs för övrigt så sent som förra året.

Det är precis det här som klimatforskarna har varnat för; ett varmare klimat leder givetvis till en ökad risk för värmeböljor, men också en ökad risk för torka, och därmed också en ökad risk för just skogsbränder. Med den fullständigt otillräckliga klimatpolitik som vi bedriver för närvarande i EU, USA, Kina och just Australien, så är vi på väg mot 3-4 graders uppvärmning i slutet av århundradet. Och den här sommaren kommer då att betraktas som en helt vanlig sommar.

Är det detta vi vill bidra med från Europa? Vi måste göra mycket, mycket mer – nu. Inte 2030. Inte 2050, utan nu, i år.

Sylvia Limmer, *im Namen der ID-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Was mich am allermeisten bei der Diskussion stört, ist die sensationsgeile Zufriedenheit linksgrüner Klimaneurotiker bezüglich der schrecklichen Brände in Australien nach dem Motto: Hier ist endlich der Beweis menschengemachten Klimawandels. Schämen Sie sich, und zwar bitte kräftig. Ohne zynisch klingen zu wollen: Immer wieder entwickelten sich verheerende Feuersbrünste aus den Bränden, die zum Ökosystem des Kontinents gehören: 1851, 1939, 1983, 1974, 1975 zum Beispiel waren solche Jahre.

Und das Thema Trockenheit? Tatsächlich gibt es eine Tendenz zu einer höheren jährlichen Niederschlagsmenge hin, wie man hier in dieser deskriptiven Statistik der letzten 120 Jahre erahnen kann, auch wenn 2019 besonders niederschlagsarm war. Die Gründe für die Brände? Unter anderem war es neben Brandstiftung besonders die verquere Politik grüner Umweltschützer, die die staatlichen Programme zum gezielten Abbrennen von Totholz verhinderten. Dies hat die sogenannte Brandlast massiv erhöht. Auch kleine Buschbrände können sich dann desaströs entwickeln.

Übrigens machen diese Fakten das Leid der Betroffenen nicht erträglicher, ebenso wenig das Drama in der Tierwelt.

Jadwiga Wiśniewska, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo! Sytuacja w Australii jest rzeczywiście niezwykle poważna. Pożary trawią niemal cały kontynent. Już od wielu tygodni sieją wielkie spustoszenie ze szkodą dla australijskiej przyrody i bioróżnorodności, zagrażają życiu ludzi i zwierząt. Jesteśmy oczywiście wszyscy głęboko zaniepokojeni rozwojem sytuacji, utrzymującą się tak długo suszą i wysokimi temperaturami, które oczywiście sprzyjają tym pożarom.

Ale nie zapominajmy, że pożary na kontynencie australijskim to nie jest nowe zjawisko. Zdarzają się niemal rokrocznie. Co jest zadziwiające, gdy przysłuchuję się naszej dyskusji, to właśnie ta troska Parlamentu Europejskiego o zmiany klimatyczne. Bo jeśli popatrzymy na działania Parlamentu Europejskiego, to jakże on troszczy się o klimat, skoro raz w miesiącu przenosi się w całości na cztery dni do Strasburga, generując tym samym CO₂, a i roczne koszty w wysokości 110 mld euro? Apeluję więc o czyny, a nie słowa.

Petros Kokkalis, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Madam President, (I would like to say to Vice-President Šefčovič that) the fires in Australia are unprecedented, yes, but they're not unexpected. In 2008, the Garnaut report on climate change commissioned by the Australian Government projected that fire seasons would be longer, fires would be more intense and their effect would increase over time, becoming fully observable in 2020. Our own science from the GRC of 2018 says exactly the same: longer seasons, larger areas, bigger fires. Especially in the south of Europe, even in the best case scenario of a 2 degree warming, the projections for the future are near apocalyptic.

What did the current neoliberal climate-denying Australian Government do besides blocking agreement in COP25? They reduced the budget of New South Wales for firefighting by 75% and that for rescue by 34%. Mr Vice-President, we must not do like the Australians. We must do as our own scientists and our own children demand. We must invest and innovate in fire adaptation and civic rotation and we must make our rescEU and EFIS capabilities a global leader as part of the external Green New Deal.

(Applause)

Eleonora Evi (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, gli incendi che da settembre devastano l'Australia riportano un bilancio drammatico, ne abbiamo parlato e lo stiamo vedendo: venticinque persone sono morte, oltre 10 milioni di ettari di terreno sono andati distrutti, oltre un miliardo di animali uccisi. La capitale Canberra, con i suoi 500 000 abitanti, ha registrato la peggiore qualità dell'aria al mondo e i fumi hanno raggiunto addirittura il Cile e l'Argentina.

È un bilancio inaccettabile ed è l'ennesimo tassello che si aggiunge alla sempre crescente lista di eventi meteorologici estremi che sono causati dai cambiamenti climatici. Eppure le drammatiche immagini degli incendi non bastano al primo ministro australiano, che non solo ha risposto in maniera tardiva agli incendi ma ha anche dichiarato che il suo governo – conservatore – non rafforzerà le politiche per combattere i cambiamenti climatici.

L'Australia è stato anche uno dei paesi, insieme al Brasile, che ha maggiormente ostacolato il negoziato a Madrid nella scorsa COP 25.

La Commissione sta attualmente negoziando un trattato di libero scambio con l'Australia. Come intende agire per garantire che vengano inseriti obiettivi di sostenibilità e norme di protezione dell'ambiente nel capitolo di sviluppo sostenibile? Intende supportare tali obiettivi tramite sanzioni in caso di mancato rispetto?

Michal Wiezik (PPE). – Vážená pani predsedajúca, problémom v Austrálii nie je samotný požiar, ten je dlhodobou súčasťou austrálskej prírody. Buš, lesy aj austrálske unikátne druhy sú mu prispôbené. Problémom je veľkoplošný rozsah požiarov umožnený dvomi extrémne teplými a suchými rokmi. Priemerná letná teplota bola o štyri stupne vyššia ako normál. Až by sa pýtalo povedať: Vitajte v budúcnosti.

V blízkej budúcnosti bude tento scenár bežný, požiare sa budú opakovať, ich rozsah, intenzita a frekvencia budú narašťať. Ak nezačneme efektívne znižovať emisie uhlíka a do maximálnej miery neumožníme prírode adaptovať sa na meniace podmienky, Austrália bude hrozným príkladom zlyhania hospodárskeho modelu nekompatibilného so životom na našej planéte. Pri náprave musí ísť o globálnu iniciatívu dôsledne transformovanú do národných politik. Nepodliehajte ilúzii, že nás sa to netýka, že Austrália je príliš vzdialená a exotická. Tento najmenší kontinent v tom, bohužiaľ, nezostane sám.

Kati Piri (S&D). – Madam President, massive wildfires have been raging through the country in recent months. Since last September, 28 people have died and thousands have lost their homes. Firefighters are risking their own lives to keep people safe. Our sympathy is with the Australian people in these difficult times.

Not rain, but ash is falling from the skies of Australia. We all know that these extreme bush fires cannot be viewed separately from climate change. This is not a casual emergency – this is a climate emergency, stemming from a climate crisis.

Now the question is whether these catastrophic fires will bring some sanity to Australian climate politics. The Conservative government, led by Prime Minister Morrison, has done nothing to meet its climate commitments. During the UN climate talks in Madrid, 'ScoMo' sided with Brazil and Saudi Arabia to derail global action on cutting emissions. How can a Prime Minister make fear of the costs of climate action more terrifying than the actual results of climate change themselves?

Of course, this is not only an Australian problem. It is related to one of the biggest global challenges of our time, in which we all bear responsibility. The devastating Australian fires underline the magnitude of the effects of inaction at the recent COP 25 Climate Conference. This only makes it more important for us, as the EU, to lead and set a standard for the rest of the world.

But the European Green Deal is not and cannot be only about Europe – climate diplomacy must become an integral part of our external policy and a fundamental pillar of our soft power around the globe. There is no time to waste anymore. Leading by example we must bring all of our partners with us for common, bold political action on the climate crisis.

Stéphane Bijoux (Renew). – Madame la Présidente, entendez-vous ce cri, même à 17 000 kilomètres de l'Australie? Entendons-nous la douleur des familles des victimes humaines et la souffrance des sinistrés qui ont absolument tout perdu? Entendons-nous les cris d'un milliard d'animaux carbonisés?

C'est un cri assourdissant, c'est un SOS bouleversant qui sonne comme un cri d'alarme planétaire et c'est bien de cette façon-là qu'il faut entendre le drame australien qui, bien malgré lui, fait la démonstration que nous avons raison de construire un pacte vert européen.

Vous le savez, 300 000 citoyens européens vivent à deux heures de Sydney, en Nouvelle-Calédonie: ils sont – et nous sommes, par conséquent – les premiers voisins et les premiers témoins de la catastrophe.

Aujourd'hui, en Europe, il faut se mobiliser au nom de la solidarité, bien évidemment, mais la réalité c'est qu'il faut une obligation d'intelligence collective et une mobilisation politique. Alors que nous venons de décréter l'état d'urgence climatique, comment ne pas comprendre que si nous n'accélérons pas notre lutte contre le dérèglement climatique, la catastrophe de l'Australie sera notre drame planétaire demain. Comment ne pas comprendre qu'il faut lutter contre les climato-sceptiques partout dans le monde, y compris ici, parce que les conséquences des drames écologiques n'ont pas de frontières: de l'Australie jusqu'au Chili, un nuage toxique vient de traverser le plus grand océan du monde, un océan riche en biodiversité. Je veux rappeler que 80 % de la biodiversité européenne vient des outre-mer: c'est avec cette légitimité-là que je réaffirme la nécessité d'actions concrètes pour protéger l'environnement et les générations futures et c'est avec cet optimisme assumé que je déclare que le pacte vert européen doit s'appuyer sur les outre-mer qui sont des territoires de solutions.

Anna Cavazzini (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Die Brände in Australien sind ein Alptraum, und man sitzt da und fragt sich die ganze Zeit: Was können wir tun, was können wir tun als Europäerinnen und Europäer? Klar ist: Unsere Solidarität gilt Australien, aber Solidaritätsbekundungen reichen eben nicht. Wir müssen ganz genau darauf schauen, wie unsere Wirtschaftsbeziehungen mit Australien das Klima anheizen. Denn inzwischen erkennt ja selbst Premier Morrison, dass es einen Zusammenhang zwischen der Klimakrise und den Bränden gibt.

Beispiel Nummer 1: Noch in diesem Jahr will die EU mit Australien ein Freihandelsabkommen abschließen. Dieses Abkommen wird zu steigenden Emissionen führen, das sagt selbst eine offizielle Analyse der Kommission. Zum Beispiel weil die steigende Fleischproduktion immer mehr Weideland beansprucht und weil wir Fleisch und andere Produkte einmal um den ganzen Globus schicken. Und das heizt das Klima weiter an.

Beispiel Nummer 2: Wir alle wissen, wir müssen so schnell wie möglich aus der Kohle heraus, und trotzdem plant Australien mit Adani eine der größten Kohleminen der Welt – zusammen mit europäischen Firmen wie Siemens. Australien brennt, und Siemens ist der Vertrag mit Adani wichtiger als der Pariser Klimavertrag.

Beide Beispiele zeigen: Wir brauchen endlich eine Klimawende in der EU-Handels- und Außenwirtschaftspolitik.

Annika Bruna (ID). – Madame la Présidente, les dramatiques incendies qui ravagent l'Australie ont déjà entraîné la mort de 28 personnes, la destruction d'une surface de forêt équivalente à l'Irlande et la mort atroce de plus d'un milliard d'animaux. La forêt mettra 250 ans à retrouver son état initial et les pertes en terme de biodiversité et de captation du CO₂ sont irrémediables.

Si l'influence du changement climatique est irréfutable, rappelons que le libre-échange que vous prônez en est une des principales causes. Par ailleurs 183 incendiaires ont été arrêtés en Australie, certains liés au fondamentalisme islamique, Daech incitant dans sa propagande à l'incendie de forêts. En Australie comme en Europe, ces incendiaires criminels doivent être sanctionnés de façon exemplaire.

Des pompiers et experts européens ont été envoyés en Australie mais trop tardivement. Aidons l'Australie et luttons contre de futurs drames par le biais d'un renforcement de rescEU et de ses moyens de lutte contre les incendies en Europe mais aussi en organisant une force inter-étatique pouvant se déployer contre les incendies majeurs en dehors de l'Union.

Anne-Sophie Pelletier (GUE/NGL). – Madame la Présidente, nous parlons ici du plus grand incendie jamais connu: 28 décès, 80 000 kilomètres carrés partis en fumée, des millions de personnes déplacées, plus d'un milliard d'animaux qui sont morts. Et certains estiment encore qu'il n'y a pas de dérèglement climatique!

La catastrophe écologique qui a lieu en Australie doit nous alerter collectivement: elle préfigure celles auxquelles nous devons faire face. Soyons pourtant clairs, les responsables ne sont ni la malchance, ni les concours de circonstances: ce sont ces climato-sceptiques qui continuent de soutenir l'industrie lucrative et polluante du charbon, ceux qui préfèrent la croissance à l'environnement, ceux qui organisent la pénurie en financiarisant l'eau, notre bien commun. Oui, chers collègues, pendant que l'Australie suffoque, que le pays brûle, son gouvernement vend l'eau aux vautours des fonds de pension. Cette déclaration, chers collègues, ne masque pas les arrangements de la Commission et les vôtres. Collègues députés européens, quand il s'agit d'établir des traités internationaux de libre échange qui promeuvent un modèle anti-écologique, quand le lundi vous votez l'urgence écologique et que le mardi vous ouvrez les portes aux lobbies pollueurs, cessez donc votre double discours en parlant de cette urgence écologique. Le système libéral que vous idolâtrez est la source des catastrophes climatiques en cours et à venir et votre croyance aveugle dans le marché ne vous sauvera jamais.

Piernicola Pedicini (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, io vorrei osservare che, non appena si sono diffuse le notizie sui tragici incendi in Australia, subito si sono diffuse anche le notizie degli arresti di circa duecento piromani che avrebbero causato questi incendi, in questo modo indebolendo, o addirittura negando, la correlazione fra incendi e riscaldamento globale.

Ma qui il problema non è tanto stabilire le cause di questi incendi, degli inneschi, ma piuttosto stabilire le cause della propagazione degli incendi: come si fa a non vedere, oppure a non osservare, che questo fenomeno di simultaneità addirittura su scala globale è evidente? Come si fa a non considerare che c'erano 50 gradi centigradi quando il tutto è avvenuto?

Ironia della sorte, il tutto avviene in un paese che è il principale esportatore di carbone al mondo ed è quello che si è più speso contro gli accordi sul clima. Ironia della sorte, il tutto avviene in corrispondenza di un aumento della temperatura di circa un grado e mezzo, un grado e mezzo! Perciò cominciamo anche noi a capire quello che può succederci.

Agnès Evren (PPE). – Madame la Présidente, 2020 devait être l'année de la biodiversité mais les incendies qui ont ravagé l'Australie nous rappellent l'urgence qu'il y a à agir. Plus d'un milliard d'animaux ont péri sous les flammes, dont certains sont classés parmi les espèces en voie de disparition. Si les images de koalas ou de kangourous en détresse ont bouleversé le monde, ils ne sont que la partie visible et médiatique d'un phénomène mondial, dont l'homme est le principal responsable: l'érosion sans précédent de la biodiversité de notre planète.

Fermer les yeux sur cette funeste trajectoire est suicidaire. Nourriture, oxygène, énergie, médecine, matières premières, régulation du climat, les services que nous fournit notre planète sont tout simplement vitaux. Malgré cela, nous sommes incapables de la préserver. Parmi les objectifs d'Aichi, combien ont été remplis? Parmi les engagements européens, combien ont été tenus?

Réveillons-nous pour inverser la tendance. Il faut que la Commission européenne comme les États membres s'engagent plus fermement dans le cadre de la prochaine stratégie sur la biodiversité à horizon 2030. Soyons des leaders dans ce domaine dès maintenant afin que la COP 15 soit un véritable succès qui puisse déboucher sur des objectifs contraignants, mesurables et applicables. Il n'est pas trop tard mais agissons.

Jytte Guteland (S&D). – Fru talman! Det nya decenniet inleddes med de förskräckliga nyheterna om de eldhärjade delarna av Australien. Storbränder, lika stora som hela Stockholms län eller vissa europeiska länder. Och vi, vi är vana vid att se vår planet som Tellus där vi kan leva tillsammans, djur och människor. Men vi fick se ett Australien som snarare liknade en sol. Eld innebär ju så mycket för oss människor. Den kan vara både ljus och mörker. Men i denna klimathotets tid så är det definitivt mörker: människors och djurs liv som släcks och egendom som förstörs.

När vi innan årsskiftet diskuterade om vi skulle se ett klimatnödläge, då var det precis det här vi avsåg. Det var därför det var så viktigt att anta ett klimatnödläge. Världen avslutade – paradoxalt nog, med tanke på den tid vi lever i – det förra årtiondet med att misslyckas anta ambitiösa regler på klimattoppmötet i Madrid. Det är i skogsbrändernas tidsålder mycket svårt att förstå de politiker, de politiska partier och de länder som inte vill medverka till en ambitiös klimatpolitik.

Det är just det här som unga människor försöker säga till oss här i Europaparlamentet: var ansvarsfulla nu, respektera Parisavtalet. I morse pratade jag med en 7-åring som står mig nära, nämligen min sjuåring, om bränderna i Australien, och han sa så här: "Är det inte det här som bilarnas avgaser bidrar till?" "Jo", sa jag. "Det är ju det." "Men då borde vi ju sluta köra med dem." Det var den naturliga responsen från ett barn. Men jag måste säga att barnens uppmaningar ska vi ta på allvar. Vi måste vara mycket mer ambitiösa i klimatpolitiken.

Nils Torvalds (Renew). – Fru talman! Några ord om det speciella med den australiska eukalyptusskogen. Vi vet sedan länge att det där är en biodiversitet som har levt ett mycket separat liv och där hela näringskedjan egentligen bygger på eukalyptusartade träd. Det vill säga att biodiversiteten har sitt ursprung i den näringskedja som eukalyptusen skapar. Det är på den som däggdjuren lever, det är på den som fåglarna lever, det är på den som reptilerna lever och insekterna och så vidare.

Men vad är det som är så speciellt med den här eukalyptusskogen? När temperaturen stiger till över 40 grader tränger också oljan ut på bladen i skogen, och det blir helt enkelt en explosiv brand. Det känner man till från australiska skogsbränder sedan många år tillbaka. Men vad gör den australiska regeringen? Fem procent av energin i Australien tillverkas med förnybar energi. Allt annat är fossilt.

Ville Niinistö (Verts/ALE). – Madam President, the horrible scenes from Australia have shown that climate change and biodiversity loss go hand in hand. The scale of the damage is unprecedented. We are speaking about hundreds of thousands of animals and a lot of the nature of Australia, which is a unique biodiversity ecosystem in itself, having been destroyed.

The scale of this damage is something that we also need to reflect on – that we are not prepared to adapt, and be prepared for the damage that climate change is going to inflict on us in Europe as well. We need to be better prepared to address forest fires in Europe, we need to increase our climate ambition, and we have to make sure that countries like Australia do their part as well.

In this situation, I think it's important that from the European side we show solidarity to the Australian people and put particular emphasis on addressing the biodiversity loss in Australia – there the government of Australia needs our help, but when it comes to the climate policies, they need a very urgent push.

Teuvo Hakkarainen (ID). – Arvoisa puhemies, ydinkysymys on, mikä on palon aiheuttaja. Australian maastopalot eivät johdu väitetyistä ilmastonmuutoksesta. Siellä, kuten ympäri maapalloa, on vuosittain kuivina kausina suuria maastopaloja. Väittääkö joku, että ilmastonmuutos on nostanut lämpötilaa niin, että se itsestään sytyttää tulipaloja? Näinkin hulluja väitteitä kuulee.

Tosiasiassa palot sytyttää ihminen tahallaan tai vahingossa tai salamanisku. Australiassa on pidätetty suurehko joukko ihmisiä palojen tahallisuudesta. Tällä ilmastohysterialla perustellaan nykyään kaikkea mahdollista ja mahdollonta. Monelle hysterial julistajalle siitä on kehittynyt vakava pakkomielle ja fanaattinen uskonto.

Anja Hazekamp (GUE/NGL). – Voorzitter, de hele wereld is gechoqueerd door de bosbranden in Australië. Ruim 10 miljoen hectare bos is inmiddels afgebrand. Meer dan één miljard dieren zoals koala's, kangoeroes, wallaby's en kakatoes hadden geen enkele schijn van kans in de immense vlammenzee. Dit is een regelrechte catastrofe voor mens, dier en milieu. Hoeveel catastrofes moeten we nog meemaken voordat het roer drastisch wordt omgegooid?

In de afgelopen eeuw is het anderhalve graad warmer geworden in Australië. We moeten alles op alles zetten om het tij te keren, te beginnen bij de vee-industrie. Door ontbossing en CO₂-uitstoot draagt de vleesindustrie op grote schaal bij aan de klimaatcrisis – de biodiversiteitscrisis, maar vooral de klimaatcrisis – die deze branden nog veel erger maakt. We zijn met z'n allen verantwoordelijk voor het voortbestaan van onze planeet. Mes en vork zijn onze belangrijkste wapens om de klimaatverandering tegen te gaan en de dieren te helpen. Daarom moeten we minder vlees en zuivel eten.

Voorts ben ik van mening dat de Europese landbouwsubsidies moeten worden afgeschaft.

Rupert Lowe (NI). – Madam President, I am sure everybody in this House joins me in sending prayers and best wishes to the Australian people as they deal with this national catastrophe.

It's disappointing that climate change has been blamed as the primary cause of these devastating bushfires by both our Parliament and other so-called climate experts. The cult of climate change marches on with no definitive evidence to support or deny the factual accuracy of their assertions. Logic suggests that climate change has little to do with this natural catastrophe. Higher human population density, resulting in more discarded cigarettes, sparks from electric transmission lines, campfires and, worst of all, arson are more likely causes of the problem. Traditional Aboriginal managed burning at the right time of year has been shunned or banned without any understanding of the consequences.

This Parliament needs to urgently address its own excessive, avoidable carbon footprint by rationalising the waste associated with running three Parliament buildings in different geographic locations. We must end the culture of 'do as I say, not as I do', and be judged by what our hands are doing, not by what our mouth is saying. Anything less smacks of do-gooding hypocrisy.

(Applause from certain quarters)

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 171(8))

Petros Kokkalis (GUE/NGL), blue-card question. – Thank you, colleague Lowe. A very interesting approach towards the high population density and the higher concentration of cigarette butts that might be producing these fires. What is your opinion on the continuing unprecedented heat extremes which produce evermore lower moisture, which creates the ground for larger and larger fires, despite all the cigarette butts?

Rupert Lowe (NI), blue-card answer. – It has in my view nothing to do as you say with dryness or heat. At the end of the day, we've had bushfires in Australia – or they've had them – tragically, many, many times over many, many centuries. The biggest fires happened in 1974-75. That was after probably the highest precipitation Australia had had for a long time, which propagated a vast amount of undergrowth and then the bush fires happened. This is why, if you ignore the Aboriginal traditions of backburning at specific times of year when it's safe to do so, you end up with the problem they have now.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, Austrálie nám nabízí skutečný obrázek zkázy. Velké plochy zasažené požárem, sucho a vedro nejničivější v historii. Znečištění ovzduší bylo v Canbere naměřeno 25krát vyšší, než jsou přípustné limity. Miliarda živočichů, která zemřela v důsledku požárů, to je skutečně obrázek zkázy, obrázek inferna.

Já bych chtěl vyjádřit solidaritu samozřejmě australským občanům jak mrtvým, pozůstalým, tak i těm, kteří přišli o své příbýtky. Ale zároveň chci volat australskou vládu k zodpovědnosti. Australská vláda nečiní nic proto, aby přispěla ke snižování uhlíku v atmosféře. Zároveň je třeba říci, že je plně závislá na fosilních palivech. Austrálie vyváží velké zásoby svého uhlí. Voláme australskou vládu k zodpovědnosti, pojdte udělat s námi planetu zdravější.

Kathleen Van Brempt (S&D). – Voorzitter, in tegenstelling tot wat sommige extreme stemmen in dit Parlement beweren, staat het onomstotelijk vast dat de klimaatopwarming en de klimaatverandering een ongelooflijk effect hebben op bosbranden, die inderdaad jaarlijks voorkomen, maar nu uitgroeien tot echte humanitaire en natuurrampen. Het is daarom onwaarschijnlijk belangrijk dat wij in de Europese Unie onze verantwoordelijkheid nemen met de nieuwe Green Deal en evolueren naar een volledig koolstofvrije economie en samenleving. Maar we kunnen dat niet alleen. We hebben daarin partners nodig.

We zijn volop bezig over een handelsakkoord te onderhandelen met Australië. Het zou toch te gek voor woorden zijn als we de macht die we hebben niet gebruiken om Australië aan de juiste kant van de geschiedenis te krijgen? Het kan niet zo zijn, het is uitgesloten dat wie partner wil worden in ons handelsbeleid en toegang wil krijgen tot onze Europese markt, geen partner zou zijn in de bestrijding van klimaatverandering. Dat betekent uiteraard dat in toekomstige handelsakkoorden – dus ook in het akkoord met Australië – het Parijse akkoord moet worden ingeschreven en moet kunnen worden afgedwongen, en bovendien dat de inhoud van het handelsbeleid er in de toekomst op gericht zal zijn om bijvoorbeeld volledig af te stappen van de fossiele brandstoffen. En laten we wat Australië betreft beginnen met de kolen.

(De spreker stemt ermee in te antwoorden op een “blauwe kaart”-vraag (artikel 171, lid 8, van het Reglement))

Marek Paweł Balt (S&D), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Pani poseł, zwracam się do Pani po Pani wypowiedzi: czy nie uważa Pani, że Unia Europejska ma trochę rozdwojenie jaźni, bo z jednej strony ograniczamy produkcję, nakładając zielone certyfikaty i duże koszty na nasze huty, na przedsiębiorstwa i żądamy, żeby ograniczały emisję CO₂ (i dobrze!), ale z drugiej strony w ubiegłym roku zaimportowaliśmy 10 milionów ton stali z Brazylii. Importujemy do Unii Europejskiej węgiel z Australii, z Rosji, czyli też powodujemy zwiększenie ilości CO₂ w atmosferze, ściągając produkty z krajów, które nie ograniczają emisji CO₂.

Chciałbym, żeby się Pani do tego ustosunkowała.

Kathleen Van Brempt (S&D), “blauwe kaart”-antwoord. – Beste collega, dit is nu net het punt dat ik wil maken als het over handelsbeleid gaat. Het heeft geen enkele zin om alleen in Europa, in onze eigen markt, ervoor te zorgen dat we klimaatneutraal worden, en tegelijkertijd producten van over heel de wereld binnen te laten die enorm veel uitstoten en niet dezelfde ambitieniveaus hebben als de niveaus die wij opleggen aan onze eigen industrie. Dat is de reden waarom ik denk dat het handelsbeleid echt moet worden ingezet om het klimaatbeleid ook waar te maken, en dat we ervoor moeten zorgen dat we tegelijkertijd klimaatneutraal worden maar ook onze eigen industrie kunnen blijven beschermen.

Marie Toussaint (Verts/ALE). – Madame la Présidente, chers collègues, après l'Amazonie, c'est maintenant l'Australie qui brûle. 10 milliards d'hectares de terres y ont été ravagés par les flammes, 28 personnes y ont laissé leur vie et plus d'un milliard d'animaux sont morts.

Alors que les scientifiques ont établi un lien indiscutable entre le climat et ces méga-feux sans précédent, le gouvernement conservateur de Scott Morrison continue de minimiser la menace du réchauffement climatique. Il devrait agir en pompier, il se conduit en pyromane. Parce que le charbon représente 70 % des exportations du pays, il continue de défendre ces industries fossiles qui provoquent l'emballement climatique. Nos modes de production et de consommation, en ne respectant pas les droits de la nature, mettent en danger les communs naturels et la vie sur la planète. Persister dans la voie du déni et de l'inaction est criminel. Il est temps d'enrayer la catastrophe: pénalisons vraiment les crimes environnementaux. Il est temps de revoir notre traité économique, nos règles économiques, nos traités de libre-échange, de penser une économie post-croissance basée sur le respect des limites planétaires. La planète brûle, n'attendons pas que le dernier incendie s'allume et que le dernier arbre ne s'éteigne pour enfin agir.

Joëlle Mélin (ID). – Madame la Présidente, j'ai défini les conséquences immédiates des feux d'Australie dans mon intervention initiale de demande de modification de débat. Je voudrais y ajouter l'idée des conséquences dramatiques à moyen et long terme qui seront évidemment une perte de biomasse qui entraînera des sécheresses supplémentaires et un stress hydrique profond dans un pays où l'eau est déjà une denrée rare. Si ce phénomène est bien évidemment très largement lié à cet été particulièrement chaud en Australie, il a évidemment besoin de réponses concrètes et surtout rapides et immédiates. C'était l'objet de la modification du titre de notre débat que j'ai formulée en début de séance. Évidemment, pour des raisons de sectarisme politique, le Parlement a refusé ma proposition d'ouvrir et d'actionner le programme rescEU afin d'aider les Australiens et s'est contenté, et c'est ce que je viens d'entendre depuis un bon moment, de formuler de grandes déclarations concernant le changement climatique mais ne surtout de ne rien faire de concret.

Robert Rowland (NI). – Madam President, the tragic and horrific bushfires in Australia have once again been hijacked by the extreme eco-evangelists, who ascribe every natural disaster to anthropogenic climate change. This lazy, convenient narrative grossly oversimplifies bushfires, whose causes are as complex as their occurrence is predictable.

In reality, the proximate causes are other man-made factors, like human ignition and Byzantine government regulations made under pressure from the green zealots, such as the failure to perform prescribed burns, controlled felling and the removal of invasive grasses that act as fuel. The climate fearmongers dishonestly claim that Australia has experienced steadily worse droughts. This is nonsense. The data shows that the 1920s and 1930s experienced worse droughts and heat.

So, yet again, I feel compelled to dispel the myth that this is caused by man-made global warming. In reality, the policies of a misguided green ideology are the real culprits and we have made what would normally be big fires into hellish conflagrations. So stop using this devastating tragedy to promote your extreme, overtly political environmental agenda of radical change to our economic system that won't budge the global thermostat.

(Applause from certain quarters)

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 171(8))

Bogdan Rzońca (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Bardzo interesują mnie powody pożarów. Oczywiście rozumiem, że jednym z nich jest zmiana klimatu i globalne ocieplenie. Ale słyszałem również, że bardzo zmieniło się prawo w Australii, a mianowicie na mocy nowej ustawy o pożarach znaczną część kompetencji w zakresie pożarnictwa i pożarów przejęły samorządy. W tych samorządach natomiast ogromną rolę zaczynają odgrywać i odgrywają już Zieloni, którzy nie pozwalają w ogóle ingerować w gospodarkę leśną. Czy Pan potwierdza tę informację?

Robert Rowland (NI), blue-card answer. – My honourable friend is quite right. In fact, I did some research last week which showed that the environmental lobby had prevented exactly what my colleague said: away from the local autonomous regions dictating how policy should be mandated and towards the federal level, and then being hamstrung by the environmental lobby again, which prevents what I would call moderate fires and felling, which have actually been eliminated because they believe it causes too much CO₂. What happens then, of course, is that you get these massive conflagrations with vast amounts of CO₂ as a result. So it's imperative that we get what in this Chamber we used to call 'subsidiarity' – the ability of local authorities to actually run their own regions.

(Applause from certain quarters)

Lídia Pereira (PPE). – Senhora Presidente, Caros Colegas, Caros Europeus, a violência com que os incêndios se abateram sobre a Austrália só nos pode deixar com um sentimento de horror e consternação.

Às dezenas de perdas humanas, que lamentamos, somam-se as perdas da vida selvagem e biodiversidade. Somam-se milhares de casas destruídas e uma área ardida sem fim. O terror e a tragédia que os australianos vivem despertam-nos sentimentos de desolação e solidariedade. Em Portugal, infelizmente, conhecemos bem este problema e temos sofrido também largas perdas humanas e na vida selvagem nos últimos anos.

Os fenómenos climáticos extremos estão a aumentar de frequência e a sua destruição é irreparável.

À política pede-se ação. Aqui, na Europa, estamos a avançar na luta contra as alterações climáticas. Assumimos a ambição de um continente neutro em emissões de carbono. O primeiro no mundo!

Os incêndios que têm devastado a Austrália, a Califórnia, Portugal, são avisos que não podemos ignorar. Os jovens europeus percebem a urgência de respeitar o planeta. Precisamos de todos os países, de todos os parlamentos, de todos os cidadãos comprometidos com esta mudança.

A nossa total solidariedade com o povo australiano.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D). – Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι η πρώτη φορά που η Αυστραλία πλήττεται από πυρκαγιές. Όμως η συνεχιζόμενη ξηρασία και οι υψηλές θερμοκρασίες, που έφτασαν σε επίπεδα ρεκόρ τον μήνα Δεκέμβριο, επιδείνωσαν σημαντικά την κατάσταση. Είκοσι οκτώ άνθρωποι έχουν πεθάνει και σπάνια είδη πανίδας κινδυνεύουν από εξαφάνιση. Μια έκταση μεγαλύτερη από το Βέλγιο και τη Δανία μαζί έχει γίνει στάχτη. Είναι εντυπωσιακά παράλογο, βέβαια, το ότι οι χώρες με τις μεγαλύτερες πυρκαγιές —Αυστραλία, Βραζιλία, Ηνωμένες Πολιτείες—, με μπροστάρη τον κύριο Τραμπ και συνοδοιπόρους κάποιους συναδέλφους εδώ, σήμερα, οι οποίοι πιστεύουν ότι η κλιματική αλλαγή δεν έχει ανθρωπογενή αίτια, δεν θέλουν να υλοποιηθεί η Συμφωνία των Παρισίων. Πραγματικά, ο τρόπος σκέψης σας θυμίζει αυτούς που κυνηγούσαν τον Γαλιλαίο πριν από αιώνες.

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Εμείς πρέπει να αγωνιστούμε για να υλοποιηθεί η Συμφωνία των Παρισίων και, συγχρόνως, πρέπει να βρεθούν τα απαραίτητα χρήματα ώστε ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας (rescEU), για τον οποίο είμαι εισηγητής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να είναι έτοιμος το 2021, ώστε να μπορεί να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής και στην Ευρώπη αλλά και στον τρίτο κόσμο.

Saskia Bricmont (Verts/ALE). – Madame la Présidente, en 1987, le groupe rock australien Midnight Oil rencontrait un succès planétaire avec sa chanson «Beds are burning», une dénonciation des catastrophes écologiques et un appel à se ressaisir d'urgence. Les paroles, en lien avec la triste actualité qui nous concerne aujourd'hui, me reviennent «How can we dance when our earth is turning? How do we sleep while our beds are burning?». Trente ans plus tard, la situation dramatique en Australie préfigure ce que sera le monde si l'accord de Paris n'est pas strictement respecté. Quel rôle pour l'Europe au-delà de la solidarité?

Cette année, l'Europe devrait conclure un accord de libre-échange avec l'Australie. C'est donc le moment ou jamais de rendre le chapitre du développement durable contraignant des deux côtés. N'oublions pas que si l'Australie a ratifié l'accord de Paris, plusieurs générations de dirigeants politiques climatosceptiques ont soutenu le secteur minier, moteur de l'économie, mais aussi et surtout, responsable de la destruction de la biodiversité, de la négation des droits des autochtones et qui a placé l'Australie parmi les pays où les émissions de CO₂ par tête sont les plus élevées.

C'est donc le moment pour la Commission et le commissaire Hogan dans le cadre des négociations commerciales en cours, de faire ce qui est annoncé dans le Pacte vert pour l'Europe et de mettre en place la diplomatie climatique et environnementale ambitieuse au travers aussi de sa politique commerciale.

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, Αντιπρόεδρε Šefčovič, αν κάποιος αναζητήσει τρεις όρους για να περιγράψει τα αίτια της τραγωδίας στην Αυστραλία, θα μπορούσε να μιλήσει για «αδράνεια», «υπερεκμετάλλευση» και «κυνισμό». Στην Αυστραλία, τον Δεκέμβριο του 2018, οι ετήσιες εκπομπές των ρύπων του θερμοκηπίου αυξήθηκαν κατά 558 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμους του διοξειδίου του άνθρακα. Η Αυστραλία επιμένει να αρνείται στην πράξη την κλιματική αλλαγή και για αυτό η παραγωγή του ηλεκτρικού της ρεύματος προέρχεται κατά 60% από άνθρακα. Υπάρχουν άνθρωποι, και μέσα εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που αρνούνται την ύπαρξη της κλιματικής αλλαγής· ευτυχώς όμως για όλους, είναι περιθωριοποιημένοι. Η τραγωδία στην Αυστραλία μπορεί να είναι καταλύτης στις εξωτερικές μας σχέσεις ως Ευρωπαϊκή Ένωση. Ως πρωτοπόροι στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής οφείλουμε να διευρύνουμε και να στηρίξουμε τη συμμαχία των προθύμων (χωρών, περιφερειών και βιομηχανιών) που εργάζονται για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Παρισιού. Η Πράσινη Συμφωνία μπορεί να είναι το νέο εργαλείο αλλά και το βαρύ οικονομικό μας όπλο. Είναι η ώρα να δράσουμε στο όνομα των πολλών. Προλαβαίνοντας άλλη μια τραγωδία και δίνοντας προοπτική νέας ανάπτυξης, με νέες βιώσιμες δουλειές που θα υποστηρίξουν τη βιωσιμότητα του πλανήτη.

Pernille Weiss (PPE). – Fru formand! Den er størst, der overvinder sig selv. Lige nu er vi optagede af de alvorlige skovbrande i Australien, og for nogle måneder siden var det Amazonas i Brasilien. Inden længe skal vi forholde os til enten tørke eller oversvømmelser i Europa, som belaster vores landbrug, og alt imens er den grønlandske indlandsis smeltet med bekymrende hastighed.

Der er i sandhed nok at bekymre sig om, men som politikere er vi altså valgt til at handle på bekymringer, løse problemerne og lave resultater. Men det kræver, at vi som politikere overvinder vores tilbøjelighed til at tale problemerne op og sprede endnu mere angst. Dette handler selvfølgelig om, at vi kan skabe hurtige kalorier i medierne. Det ved jeg godt, men det gør bare vejen til resultaterne meget længere.

Lad os i stedet for vise Europas borgere, især de yngste generationer, at vi politikere faktisk godt kan samarbejde, og at vi forholder os faktisk, proaktivt, ansvarligt og resultatorienteret til klimaudfordringen. Det er i hvert fald den tilgang, EPP-Gruppen har her i Parlamentet, og jeg håber, det er en tilgang, flere grupper her i Parlamentet deler med os.

Catch-the-eye procedure

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, spolu s tisíci občanů cítím určitou bezmocnost, když vidím ztráty na životech a ničení přírody, zvířat. Nicméně, určitě to vnímám racionálně, je to důsledek klimatických změn, teď se obracím na kolegy vlevo, protože extrémní teplo a extrémní sucho není důsledkem zelené ideologie. Kdyby to bylo jenom důsledkem zelené ideologie, tak bychom si s tím poradili. Ale protože je to důsledkem klimatických změn, které vyvolávají extrémní klimatické změny a které vyvolávají extrémní teploty, proto tady vznikají tyto požáry.

Občané se ptají, co s tím uděláme. Já děkuji panu komisaři Šefčovičovi, že Komise nabídla podporu australské vládě, protože samozřejmě občané přispívají finančně do různých sbírek, ale ptají se, jak Evropská unie může pomoci, a bude-li to třeba, tedy pomůže i EU. Ale naši odpovědi jsou opatření Zelené dohody a věřím, že pomohou.

Nicolás González Casares (S&D). – Señora presidenta, lamento profundamente lo que ha ocurrido en Australia, la devastadora situación, que nos da una lección más sobre el cambio climático. Hay que pensar que Australia ha emitido con estos incendios más CO₂ que el Reino Unido en todo un año. Debemos extraer lecciones. Estamos a punto de poner en marcha el Pacto Verde Europeo, que conlleva también una estrategia forestal. No importemos el bosque australiano a nuestro territorio europeo. En Portugal, en Grecia, en Galicia hay plantaciones de monocultivos de eucalipto que están imitando también ese bosque que está ardiendo en Australia. No se lo pongamos fácil al cambio climático. Cuando se producen condiciones de temperaturas superiores a los 30 grados, menos del 30 % de humedad y vientos de más de 30 kilómetros por hora, es más posible que arda el bosque. Por lo tanto, debemos sacar lecciones de lo que sucedió en Australia para que no suceda en Europa. Y pongamos en marcha estrategias de prevención realistas ante este cambio climático que se avecina.

Ondřej Knotek (Renew). – Madam President, we all have in mind pictures of wildfires in Australia, thirsty koalas asking cyclists for water, and thousands of citizens ending up on the beaches. I would like to express my support for the Australian Government, the firefighters for their extraordinary work, and the Australian citizens at this difficult time.

Therefore, let me encourage our institutions and Member States to be open to help Australia through any financial, human, or material resources to tackle this dramatic situation. For that reason, I welcome the offer made by the President of the European Council to provide any assistance, and by several Member States to send firefighters. I would also like to emphasise the work done by the European Space Agency and its Copernicus Emergency Management Service mapping, which provided great assistance to Australian firefighters with the monitoring of bushfires.

Ellie Chowns (Verts/ALE). – Madam President, it's indeed somehow very fitting that this first debate in this Parliament in the new year 2020 is on climate change because this must be the year that the world, as a whole, finally bites the bullet on climate action. With current policies we are on track for over three degrees of warming, and the tragic fires in Australia offer a foretaste of the human and ecological disasters that result.

As MEPs across the political spectrum have acknowledged, there's overwhelming evidence that climate change makes these types of events more frequent and more severe. Not only are the fires themselves tragic, it's also tragic that there are still influential politicians in Australia with their heads in the sand – or in the coal mine – denying this link.

To those in Australia who are fighting the fires and their human and ecological impact, we stand with you in solidarity and in mourning. To those in Australia who are fighting to make their leaders recognise and act on the climate emergency, we stand with you in solidarity and hope. And to those Europeans who want to sweep the climate under the carpet while pursuing free-trade agreements, I say simply, think again.

Clare Daly (GUE/NGL). – Madam President, I think what's happening in Australia is certainly a disaster, but there is nothing natural about it. I think we have to acknowledge the fact that the devastating bushfires raging across Australia are directly connected with the lack of action and the climate denial of the Australian Conservative Government. The best advice and the best support we can give Australian citizens is to acknowledge that point.

It's not an accident when Australia remains supportive of coal, it's not an accident when federal and state governments continue to subvent financially the coal industry when they're the largest exporter of liquefied natural gas, and it should be a wake-up call to the rest of us. An effective climate policy is a disruptive policy. It's one that requires changes and one that should not be taken at the behest of industrial lobbyists.

Λευτέρης Νικολάου-Αλαβάνος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η επίκληση της κλιματικής αλλαγής σαν αιτία των πυρκαγιών που στοίχισαν τη ζωή σε δεκάδες ανθρώπους και προκάλεσαν ανυπολόγιστες περιβαλλοντικές καταστροφές στην Αυστραλία αποκρύπτει το γεγονός ότι σήμερα η επιστήμη και η τεχνολογία είναι ικανές να περιορίζουν, να προλαμβάνουν και να καταστέλουν τις συνέπειες φυσικών φαινομένων. Οι όποιες αλλαγές στο κλίμα δεν μπορεί να αποτελούν δικαιολογία. Αντίθετα, θα έπρεπε να συνεπάγονται ακόμα περισσότερες πολιτικές ευθύνες για τις κυβερνήσεις που όχι μόνο δεν παίρνουν τα αναγκαία μέτρα αλλά, αντίστροφα, αποδυναμώνουν την πολιτική προστασία και πυρόσβεση. Η Αυστραλία αντιμετωπίζει αυτή την καταστροφή χωρίς ολοκληρωμένο σχεδιασμό, με λιγοστό προσωπικό, από το οποίο το 80% είναι ειθελοντές πυροσβέστες, με μέσα δανεικά από άλλες χώρες. Ανάλογο σχεδιασμό προβλέπει και ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας (rescEU) για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι περικοπές με βάση το απαράδεκτο κριτήριο κόστους-οφέλους, που δεν περιορίζονται στην Αυστραλία, αποτελούν κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεών της. Να μη συμβιβαστεί ο λαός με τις φυσικές καταστροφές, με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής. Η λαϊκή οργή πρέπει να γίνει οργανωμένος αγώνας για να αποτελέσουν το περιβάλλον και η γη λαϊκή περιουσία, για να ληφθούν μέτρα ασφάλειας και προστασίας του λαού.

Franc Bogovič (PPE). – Gospa predsednica, vsem, ki jih je prizadel požar v Avstraliji, izrekam globoko sožalje. Narejena je velika škoda in zagotovo so ti požari posledica ekstremnih vremenskih razmer.

Vemo, da se to ne dogaja samo v Avstraliji, dogaja se v Ameriki, dogaja se tudi v Evropi. Kolegica je spomnila na požare na Portugalskem, na Švedskem. Zato je pomembno, da stremimo k umirjenju klimatskih sprememb, na drugi strani pa tudi, da poskrbimo za dobro organizirano zaščito in reševanje.

V Evropi smo se soočili s tem problemom in enote, ki skupaj nastopijo v takem primeru, lahko učinkoviteje odgovorijo na te ekstremne pojave, bodisi s požari, bodisi tudi s poplavami in drugimi ekstremi.

Prav tako je pomembno, da se nam ne zgodi to, da bomo ostali osamljeni v tem prizadevanju za boj proti klimatskim spremembam in da bi na primer ugasnili živinorejo v Evropi, uvažali pa goveje meso iz Avstralije in Brazilije. To bi bil zagotovo napačen signal.

Tanja Fajon (S&D). – Gospa predsednica, spoštovani, pravite, da je Evropska unija pripravljena pomagati Avstraliji v tej krizi katastrofalnih požarov. Ni dovolj, da čakamo, da nas avstralski premier zaprosi za pomoč.

Jasno je, da Avstralija ni kos tej dinamiki. Umrli so mnogi ljudje, požganih je več tisoč domov, na prizadetih območjih je umrla že več kot tretjina živalstva, resno je ogrožena koala.

Socialni demokrati smo v Sloveniji Evropski komisji in vladi podali pobudi za mednarodno solidarnost pri boju s požari v Avstraliji. Predlagamo, da ponudimo proste zmogljivosti civilne zaščite in gasilstva za zajezev in gašenje požarov, in Komisijo pozivamo, naj takoj pripravi takojšen načrt skupnih aktivnosti. Ne zgublajmo časa, pošljimo Avstraliji gasilce iz Unije v pomoč.

Učinke podnebnih sprememb moramo blažiti povsod po svetu in če želimo biti vodilni pri podnebnih ukrepih – spremeniti moramo način življenja, upravljanje virov in odnos do narave in vseh živih bitij tega planeta, predvsem pa moramo prevzeti odgovornost in povečati naše skupne ambicije.

Hilde Vautmans (Renew). – Voorzitter, laten we eerst en vooral ons medeleven uitspreken met Australië, en waardering voor al die brandweermannen die daar dag en nacht aan het werk zijn om die opdracht, die klus, te klaren. Het is afschuwelijk wat er gaande is, en eigenlijk raakt het ons allemaal, van groot tot klein. Mijn dochter kwam deze week thuis en zei: "Mama, we moeten zo'n koala adopteren". Eigenlijk is de strijd van mijn dochter een vraag aan Europa: bied alle hulp die we kunnen bieden. Brandweerlui, satellietbeelden, we moeten alles doen wat in onze macht ligt om Australië bij te staan.

En voor de criticasters: het mag natuurlijk duidelijk zijn dat de klimaatverandering hier iets mee te maken heeft. We moeten dus meer inzetten op de Green Deal. We moeten inzetten op het klimaatakkoord van Parijs. We moeten ervoor zorgen dat de resolutie die we hier hebben aangenomen, over de noodsituatie, dat we daar de nodige maatregelen voor gaan nemen. Dat zijn we verschuldigd aan Australië, en aan iedereen in de wereld.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Madam President, climate change does not create bush fires, but it can and does make them drastically worse. Australia is one of the world's top coal producers and exporters. It is the world's number one exporter of liquefied natural gas, and its government gives \$29 billion in subsidies to the fossil fuel industry on an annual basis, according to the IMF.

When Prime Minister Scott Morrison was challenged on his country's dismal performance in dealing with climate change, he said: 'we don't want job-destroying, economy-destroying, economy-wrecking targets and goals'.

What he is saying is that the economy is more important than the future of the planet. Europe says that it won't do trade deals with people who behave poorly and are not interested in keeping the Paris Agreement, and God knows, Australia were abysmal in Madrid. So please, we should do no deals with people if they don't change their behaviour to meet the goals of the Paris Agreement.

Robert Hajšel (S&D). – Vážená pani predsedajúca, naozaj čelíme bezprecedentnému a možno naozaj najničivejšiemu a najrozsiahlnejšiemu požiaru, ale nie je to po prvýkrát. Mali sme takú istú krízu – alebo možno trochu menšiu – Amazonských pralesov, predtým sme mali obrovské požiare na Sibíri. Ja si myslím, že je to taký, naozaj akoby apokalyptický predobraz toho, čo nás čaká, a preto my musíme konať. Je dobré, že máme Green deal, my musíme však dostať na našu stranu aj ďalšie veľmoci – aj Američanov, aj Čínu, aj Rusko, aj Brazíliu a nakoniec Austráliu. Veď ide o demokratický štát, máme s nimi aj rokovania o obchode. My musíme získať našou diplomaciou na našu stranu všetkých spojencov, a hlavne všetky demokratické štáty, ale aj iných, lebo my sa podieľame iba ôsmimi až desiatimi percentami na skleníkových emisiách. A s tými, s ktorými to nepôjde, musíme využiť aj nátlakovú diplomatickú misiu, lebo inak nám to prekazia. Takže ja hovorím: je dobré, že Európska komisia bude rokovať a aj ponúka pomoc, ale my skôr pomôžeme biodiverzite a potom musíme hlavne tlačiť na Austráliu, aby zmenila svoj postoj k celej problematike.

Julie Ward (S&D). – Madam President, the sight of the Australian bush burning ferociously has horrified all of us. I was equally horrified in December 2015 when the subtropical storm Desmond caused devastating floods in Cumbria in my North West England constituency. Whilst fire and floods are indeed natural phenomena, the scale of these extreme weather events tells us something we cannot ignore: climate change is real, and it's affecting populations everywhere.

Like many of you, I remember a shocking documentary showing polar bears marooned on melting ice flows. I also remember populist media pundits and right-wing politicians, including UKIP MEPs, denying the existence of global warming. With UKIP transformed into the Brexit Party, and their members now joining the Conservatives, we should all worry about the UK Government's commitment to the environment. And can I suggest colleagues check out the campaign group DeSmog, whose excellent research about the powerful climate-sceptic networks influencing the Tory party exposes Boris Johnson's personal links with rich and wealthy climate science-denying individuals and organisations?

(End of catch-the-eye procedure)

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, I would like to show my appreciation for this important debate, even though this first plenary debate after the end-of-year break has been very dramatic. But I really do appreciate the wealth of information and all the aspects you covered in this discussion.

As I said at the beginning, I believe that, after this debate, we can say that we as Europeans clearly send our support and our solidarity to Australia. As highlighted by Madam Šojdrová, it's very important that this message is also spread across Europe, namely that we are ready to help, especially any country in such dramatic distress. At the same time, many of you highlighted the fact that what's happening in Australia is just the consequence of global climate change, that this situation was caused by us humans, and that we need a global effort to take care of it.

The interventions by Ms Bentele, Ms Dalli and Mr Bijoux appealed to us in the Commission – but also to our global partners – to make sure that we do this collectively and that we will have that consistent and strong global effort. We need to make sure that the Paris Agreement is implemented globally by all the key powers, as Mr Hajšel said, and to look for ways in which we can make that important transition in Europe socially fair so that we can demonstrate to other parts of the world that this is possible: that you can grow, that you can cut CO₂ emissions and that you can do it in a socially fair manner.

I think that, if we see that the world is not respecting our pace, we will have to look for new mechanisms – as was suggested in our previous discussions – to make sure that we push other countries in that direction if they do not respond to our efforts. Let's consider mechanisms like the carbon adjustment mechanism or other measures to make sure that other industries in parts of the world outside Europe will also try to produce as cleanly as we do in the European Union.

I think that this discussion has also just reminded us of the fact that we in Europe have also not been spared the dramas and tragedies brought by climate change. Let's just look back at some of the dramatic events which honourable Members have reminded us about – the tragic fires in Portugal, Sweden and Greece – and let's be sure that we will not relent in making sure that our readiness and preparedness gets much better every single year to come. We need to simply make sure that we will improve the existing wildfire and forest management strategy, complement the fire suppression strategies with increased awareness, preparedness and prevention, and combine these short-term measures with long-term adaptations, which is so important, especially for forest management.

The EU strategy on adaptation, which was adopted in 2013, was aimed exactly at that: to make sure that we would enhance our preparedness and resilience to the current and future impact on climate change, especially by the climate proofing of key vulnerable sectors such as those that I have already mentioned. All this would come under the new umbrella of the new ambitious strategy, which will be the flagship project of this Commission and, I believe, of this House. This will be the European Green Deal.

Mr Knotek referred to the Copernicus Programme and I'm very glad to say that, yes, we are the biggest provider of this data, of the imagery which is very often key for fighting fires from California to Australia. We are, of course, going to develop that further and invest in early warning systems, such as the European Forest Fire Information System, which are critical for managing the crisis, as we are discussing today.

We have improved our civil protection capacities, but we know that we need to do more. I would agree with Ms Müller and Mr Kokkalis that we have to permanently look for ways in which we can make it better, make it more fireproof and be properly prepared for all contingencies which might head in our direction in the future.

To conclude, I would like to say that the best response we could give to this crisis is to be very focused and very determined in introducing the European Green Deal and demonstrating to other parts of the world that it's possible to do it. We know how to do it and we are ready to share our experience, and of course in all that we would count on the support of this House – of you, of the European Parliament.

President. – The debate is closed.

Written statements (Rule 171)

Lina Gálvez Muñoz (S&D), por escrito. – La magnitud de los incendios de Australia y la virulencia de los mismos, que ha llevado en muchos casos a la pérdida de su control, hacían pertinente un debate parlamentario que abordara los efectos devastadores del cambio climático y la fenomenología extrema y otras cuestiones medioambientales y de relaciones internacionales. Los socialistas somos conscientes de que el cambio climático es real y que hay que seguir luchando contra él. La lejanía del continente oceánico con Europa parecía no justificar para algunos grupos políticos este debate. No obstante, estos incendios están provocando un impacto en Europa y en el resto del mundo. Se están generando tantos gases tóxicos, que existe incluso el riesgo de que se desaten otros fenómenos meteorológicos. A su vez, el debate es otra llamada a cumplir con los compromisos internacionales en materia de clima. No es aceptable que haya países que no cumplan con el Acuerdo de París o que haya líderes políticos que nieguen el cambio climático o ignoren sus consecuencias. Estamos ante una crisis climática y ecológica. Es desolador ver miles de hectáreas destruidas por las llamas y cómo están en riesgo de extinción ciertos tipos de mamíferos que solo existen en Australia.

Sylwia Spurek (S&D), in writing. – Even though fire has been an elemental part of Australia environment, the scope of current blazes is unprecedented. Scientists agree that climate change has contributed to Australia's emergency. They are also in no doubt that one of the leading causes of global warming is animal agriculture since industrial breeding of animals is responsible for huge CO₂ emissions, contamination of water and air. In the face of these events, the EU must urgently revise the planned trade deal with Australia. There are valid concerns that this deal will have negative impacts on climate change. A draft final report for the Trade Sustainability Impact Assessment published on 13 December warns us that greenhouse gasses emissions are expected to increase, as a result of increased production in Australia and in the EU. Such increase will come from the production of meat – mainly beef and sheep meat. This trade deal aims to liberalise current meat tariffs. As a result, Australia will produce more meat further contributing to climate change. The EU wants to be a global leader that sets the environmental agenda. We are now witnessing a real crisis and the EU must bring its trading standards in line with our climate ambitions.

14. Prekogranični organizirani kriminal i njegov učinak na slobodno kretanje (rasprava)

President. – The next item is the debate on the Commission statement on cross-border organised crime and its impact on free movement (2019/2985(RSP)).

I remind you that it is possible to request catch-the-eye and blue cards using both the standard registration and the electronic system. Instructions are available at the entrance of the Hemicycle.

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, so we go from one difficult topic to another one, but I believe that this debate is really very timely because the threat of organised crime in the European Union is at record levels.

Organised crime affects the life and safety of European citizens. It affects Europe's economy and society's trust in public institutions. The 2017 European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment Report stated that more than 5 000 organised crime groups are under investigation in Europe, which is a rise of more than 50% compared to the numbers from 2013. Their profits are estimated at EUR 110 billion per year in the European Union. However, only one percentage point of these profits is confiscated.

The challenge is to build a holistic and comprehensive approach with the legislative and operational instruments to tackle the modus operandi of organised crime groups, including one of its key enablers, corruption.

At the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE) meeting in December 2019, dedicated to the fight against corruption and organised crime, the Members of this House called for a strategy on organised crime and corruption, as European problems call for European solutions. Therefore, I very much welcome the timely organisation of this debate.

In 2008, the EU adopted a legally binding instrument requiring Member States to outlaw participation in a criminal organisation. However, by the time it was adopted, some shortcomings had already been identified, such as the lack of harmonisation in the definition of the offence (participation in a criminal organisation), which, in practice, means that a number of Member States do not criminalise the mere participation in a criminal organisation, but require a specific link to a criminal offence. As policymakers, it is our duty to close loopholes in existing legislation. An external study on organised crime, and also on this issue, will be launched very soon.

The approach of 'following the money' should be part of any investigation into organised crime. The Directive on Law Enforcement Access to Financial Information entered into force on 1 August last year. Additional measures may be needed to enable law enforcement authorities to carry out effective cross-border investigations. Interconnection as well as access for law enforcement is a key component for investigations into organised crime, and this avenue should be pursued in the future.

Asset recovery offices have been created in all Member States, and the Directive on Freezing and Confiscation of Instrumentalities and Proceeds of Crime, adopted in 2014, harmonises these rules across the European Union.

A new regulation on the mutual recognition of freezing and confiscation orders that will apply as of December 2020 complements the legal framework. However, we need to do more. A confiscation rate of 1% is just much too low. The Commission will therefore present a report on the implementation of the Confiscation Directive to help reflect on the need for stronger provision on enhancing asset tracing, freezing and confiscation.

The Commission has already analysed non-conviction-based confiscation provisions in the Member States in a document presented in the LIBE Committee last September. The Europol 2017 report also highlighted the way corruption enables the crime. The 2019 midterm review showed the considerable increase in top-level organised crime activities in the European Union. It is essential that Member States are well equipped to fight against corruption. The capacity to fight corruption has been identified as one of the key aspects of the new rule of law review cycle to be developed by the Commission in 2020.

The European Labour Authority, mandated to facilitate the free movement of workers across the EU and to support the Commission and Member States in the application and enforcement of European law, will also create synergies and work together with other EU agencies, such as Europol and Eurojust, in the fight against organised crime and trafficking in human beings.

The Commission fully supports Europol's approach to dismantling top-level organised crime groups by removing the key players, the so-called high-value targets. Such an approach fits with a desire to deprive criminals of their illegally gained profits. It is also important for Europol to stress that any high-value targets initiative should be complementary to the EU policy cycle on serious and organised crime.

The fight against illicit drugs will be a priority for the next Commission. According to the latest report by the European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction and Europol, we are currently experiencing the worst drug crisis in our history. The volume of cocaine and heroin introduced in the EU is at an all-time high, and in parts of Europe, synthetic drug production is growing. As the current EU drug strategy is ending, the Commission will consider what future action is needed in view of this alarming situation. EMPACT, the EU policy cycle for serious and international organised crime, has changed the way the Member States cooperate and tackle organised crime together. For the period 2018-2021, 10 crime priorities are being jointly addressed. These include cybercrime, drug trafficking, facilitation of illegal immigration, and trafficking in human beings, among others.

The numbers are staggering. In 2018, on trafficking in human beings, more than 1 200 investigations were initiated, with 7 249 suspects reported and 6 057 victims identified. Another example I would refer to is excise fraud, where over EUR 229 million of tax evasion has been prevented. So we see that the challenge is enormous and that this is really a European problem, a European challenge, to which we need to find the answers together. Therefore, I would really like to thank Madam President for tabling this issue for plenary debate. I will be listening very carefully to the views of honourable Members and will come back to you with concrete proposals in the future.

Tomas Tobé, för PPE-gruppen. – Fru Talman, kommissionär Šefčovič! Våld, kopplat till den organiserade brottsligheten, är ett allvarligt problem i Europa, och i mitt hemland Sverige har situationen eskalerat. Under förra året sköts 40 personer till döds, vi har haft 200 sprängningar. Särskilt drabbat har Malmö varit, där till exempel en kvinna blev ihjälskjuten samtidigt som hon bar sitt eget barn i famnen. Sprängningar och skjutningar är nu så pass vanliga i Sverige att den danska regeringen har tvingats fatta beslut om att införa gränskontroller mot Sverige för att skydda sina egna medborgare.

Nu är inte tid att förneka eller förminska de problem som vi ser med gängkriminalitet i Sverige. Nu är tid att se till att vi kan göra allt vi kan, nationellt givetvis, men också på europeisk nivå, för att kunna bidra till att öka tryggheten i Sverige och se till att den fria rörligheten mellan Sverige och Danmark också ska kunna fungera framåt.

Det är tragiskt att ha sett hur framför allt socialdemokratiska Europaparlamentariker har försökt att förminska detta och inte var beredda att diskutera det. Jag tror att vi måste vara mer ödmjuka än så. Det här är ett problem för Sverige, men det är också ett problem för hela regionen och Europa. Jag vill därför uppmana kommissionen att komma med tre förslag: se till att Europol får mer resurser, lägg ett ökat fokus på Sverige, mer stopp av narkotika och vapen. För det andra: ge medlemsstater rätt att i alla lägen kunna utvisa kriminella, även om de är EU-medborgare, och öka informationsutbytet mellan Europas polismyndigheter. Tillsammans kan vi göra mer för att öka tryggheten i hela Europa och i Sverige.

Heléne Fritzon, för S&D-gruppen. – Fru talman! Herr kommissionär! Den organiserade brottsligheten i Europa och världen har blivit allt mer komplex och gränsöverskridande. Det är därför vi behöver de gränsöverskridande lösningarna. Vi socialdemokrater tar den här utvecklingen på största allvar. Vi ska tillsammans i våra länder bli ännu bättre på att bekämpa både brotten och brottens orsaker.

Läget är allvarligt i flera av Europas storstäder. Malmö är en stad som jag känner väldigt väl, en fantastisk stad, men också en stad som har drabbats av våld och skjutningar. Så är det. Men vi ser också att den svenska regeringens insatser gör nytta. I den senaste statistiken från polisen minskar skjutningarna. Och det är ett viktigt arbete. Det senaste dådet i Sverige var faktiskt för övrigt i herr Tobés hemstad, Stockholm, och det är därför det är så viktigt att vi har fokus på alla Europas städer.

Alla medlemsstater har ett ansvar. Det krävs samarbete, precis som mellan Sverige och Danmark. Det krävs större insatser av Europol, det krävs ett större polissamarbete där vi kan få utbyta information mellan våra länder. Vi socialdemokrater kommer alltid att ta kampen mot den organiserade brottsligheten. Våra EU-medborgare ska kunna leva i trygghet i våra storstäder.

Karin Karlsbro, för Renew-gruppen. – Fru talman! Herr kommissionär! Trygghet är frihet. När man inte känner trygghet krymper tillvaron. I mitt hemland Sverige är det med sorg och ilska som vi förra året tog del av flera fruktansvärda mord, kopplade till växande gängkriminalitet – bland annat en mamma som, bärandes på sitt spädbarn, sköts till döds på öppen gata.

Att garantera människors trygghet och säkerhet är en huvuduppgift för varje medlemsstat. Brott ska bekämpas, brott ska förebyggas. Men vi har länge underskattat hur kriminalitet, vapen och droger flödar mellan medlemsländerna och in över EU:s gränser. Så ska vi inte ha det. EU:s fria rörlighet ska öka friheten, inte missbrukas av dem som vill förstöra. Nu behövs det ett större gränsöverskridande samarbete.

Dagens polissamarbete inom EU, Europol, är alldeles för svagt och utan operativ makt. Om vi menar allvar med att strypa flödet av gränsöverskridande kriminalitet så måste EU få ordentliga muskler. Liberalerna vill därför se att Europol utvecklas till ett europeiskt FBI, som ska vara operativt och ha möjlighet att göra egna insatser när gäng verkar över gränserna. Till EPP och till Moderaterna, som tagit initiativ till den här debatten, vill jag säga att det här är angeläget och viktigt. Men nu är det upp till bevis. Ska vi ta debatten om gängkriminalitet till EU-nivå så måste vi också prata om lösningarna på EU-nivå. Det kommer att krävas resurser, och det kommer att krävas nya sätt att samarbeta. Jag hoppas att alla partier här i kväll är redo att på riktigt trappa upp samarbetet mot gränsöverskridande brottslighet, så att den här debatten inte bara fylls av tomma ord. Det här handlar om människors frihet och människors liv.

Margrete Auken, för Verts/ALE-Gruppen. – Fru formand! Tak til kommissæren for et svar, som jeg synes er fyldestgørende. Jeg vil se på det fra en anden vinkel. Det middel, man griber til i mange lande, også i Danmark, har været grænsekontrol. Grænsekontrol kan være nyttigt enkelte steder, men er faktisk mestendels et kæmpe besvær. Nu er den heldigvis droslet ned mellem Sverige og Danmark. Vi generer ikke borgerne så meget, som vi har gjort, og det har ikke hjulpet spor.

Vi har indført grænsekontrol mod Tyskland også. I Danmark fejrer vi i øjeblikket i år jubelen over, at vi har genforenet Nordslesvig med Jylland, og samtidig er vi meget stolte af, at vi har bygget et godt grænsesamarbejde op mellem mindretallene – og minsandten om Danmark så ikke sætter grænsekontrol ind. Heldigvis virker det ikke, eller rettere sagt: det virker ikke, det spilder pengene, det generer vores medmennesker, det koster meget. Men det har man altså gjort. Det er lige så tåbeligt som det vildsvinehegn, man har sat op dernede, som heller ikke hjælper (siger Kommissionen), men som generer folk, og som er ren symbolpolitik.

Tak for, at der trods alt gennemgående kommer gode forslag.

Teuvo Hakkarainen, ID-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, vapaa liikkuvuus juuri aiheuttaa sen, että järjestäytynyt rikollisuus voi lähes esteettä toimia tahtonsa mukaan. Euroopan ulkorajoilla on valvontaa vain idän suuntaan, muualla rajat vuotavat kuin seula. Kun sisärajat ovat nimelliset, mitään estettä rikollisten liikkumiselle ei ole. Mikä tahansa konnalauma voi tulla milloin tahansa ja mihin tahansa, vaikka pakolaiseksi tekeytyen. Mitä Euroopan unioni sanoo tähän? Se sanoo: ”Tervetuloa täsihoitoon, kuinka voimme palvella teitä?”.

Rajat ovat rakkautta ja itsepuolustusta. Valtio, jolla ei ole rajoja, ei ole valtio. Joko täällä aletaan uskoa, että monikulttuurisuus siinä muodossa, kun se nyt Afrikasta ja Lähi-idästä meille tunkeutuu, ei ole rikkaus vaan kirous ja kuolettava uhka?

Charlie Weimers, för ECR-gruppen. – Fru talman! Den danska socialdemokratiska regeringen har infört gränskontroller mot Sverige. De ser med oro på Sverigebaserad militant islamism och organiserad brottslighet, efter att bland annat en dansk myndighetsbyggnad bombades. Den svenska socialdemokratiska regeringen kan inte ens utvisa terrorstämplade imamer, och oroar sig framför allt över dålig publicitet från fler än 235 bombdåd bara under 2019. *Last night in Sweden* small det igen: en bomb i Stockholm, en i Uppsala.

Fru talman. Jag vill att alla hemma i Sverige ska veta att de svenska socialdemokraternas fokus här i dag, inför den här debatten om gränsöverskridande brottslighet, inte var att bombningar blivit lika vanliga per capita i Sverige som i drogkartellernas Mexiko, utan att Malmö inte skulle vara med i debattrubriken. Ett gott råd till socialdemokrater som skäms över vad de ställt till med, det är att åka till Köpenhamn. Lyssna på danskarna, lär av dem; de danskar som ni i så många år har sett ner på och anklagat för främlingsfientlighet. Ni kanske kan lära er någonting på kuppen.

Men framför allt: få ordning på migrationen – när till och med folkbokföringen i Sverige har havererat, då vet vi att det illa. Sluta pressa Brottsförebyggande rådet att rätta till rapporter, så att de passar er bild av verkligheten. Detta ska vara oberoende myndigheter. Sluta lyssna på vänstervridna kriminologer. Inget mer lågaffektivt bemötande mot bilbrännare. Låt polisen visa gängen vem som bestämmer. Ge tullen muskler. Bestraffa gängrelaterad brottslighet skoningslöst. Gör rent hus med radikala imamer som hatar Sverige, men framför allt: slopa er förljugna Sverigebild och börja bry er om svenska folkets verklighet. Om ni inte klarar av det, ska ni avgå.

Martin Edward Daubney (NI). – Madam President, in 1992 European leaders gathered and signed the EU's birth certificate, the Maastricht Treaty, yet by enshrining freedom of movement into law they unwittingly signed the EU's death warrant.

First, John Major betrayed the British public by denying the public a referendum on Maastricht; then, in 2004, Tony Blair opened the floodgates to 10 new European Union Member States – again, no public permission was sought. Blair was toasted by metropolitan liberals with a taste for cheap nannies and tradesmen, but big businesses devoured cheap labour as millions of low-skilled labourers moved in. Freedom of movement was also music to the ears of organised criminals, human traffickers and terrorists. The seeds of Brexit were sown, opening a fault line which should destroy the European Union.

But when Angela Merkel rolled out the red carpet to one million asylum seekers in 2015, and Brussels attempted to bully other nation states into accepting quotas, the British people finally called time. Only last week, Guy Verhofstadt stuck up two fingers to our electorate by demanding freedom of movement must still be a part of the Brexit deal. Why? It's bye-bye Mr Barnier, *auf Wiedersehen* Emperor Verhofstadt...

(The President cut off the speaker)

Javier Zarzalejos (PPE). – Señora presidenta, el tema que nos trae hoy a debate es extraordinariamente grave, porque es el único caso conocido hasta ahora en que se reintroducen controles fronterizos por una escalada del crimen organizado y violento.

La delincuencia transfronteriza solo tiene una respuesta: la cooperación transfronteriza. Y tratándose de crimen organizado y de terrorismo, las fronteras no protegen soberanías: las fronteras protegen a los delincuentes. Europa tiene que ser un espacio de libertad para sus ciudadanos y no de movilidad para los delincuentes.

No nos engañemos. Sabemos los problemas y lo que hay que hacer. Tenemos que hablar de confiscación más eficaz de activos, de control del ciberespacio, de lucha contra el blanqueo, de acceso a pruebas en los procedimientos judiciales, de armonización de legislaciones, de cooperación en los instrumentos de detención y entrega, de fortalecimiento de las agencias europeas.

Tenemos, en definitiva, que poner nuestros hechos allí donde ponemos nuestras palabras.

Christel Schaldemose (S&D). – Fru formand! Hr. kommissær, tusind tak for indledningen her i dag med det gode overblik, både med de kæmpestore udfordringer vi har, de stigende udfordringer vi har med organiseret kriminalitet i EU, og også med Kommissionens bud på, hvad der er behov for at gøre i fremtiden. For vi har brug for at gøre noget mere, så vores borgere i Europa kan være mere trygge. Den organiserede kriminalitet er ødelæggende! Vi har set udfordringer med det. Det vil EPP gerne diskutere. Vi er ikke bange for at diskutere det. Vi har set udfordringer med det i den nordlige del af Europa, og vi ser det også andre steder i Europa.

Det, som jeg gerne vil bringe videre her i dag, er faktisk at vise, at man godt på tværs af landene kan samarbejde omkring dette. Den danske socialdemokratiske regering og den svenske socialdemokratiske regering er gået sammen om at oprette et særligt center, som skal være omdrejningspunkt for indsatsen imod organiseret kriminalitet netop i den dansk-svenske region. For vi har udfordringer, men vi kan kun løse dem sammen. Det betyder også, at der i perioder er behov for grænsekontroller, at der i perioder er behov for noget andet, men vi har brug for at samarbejde, hvis vi skal løse problemet med organiseret kriminalitet. Det har den svenske og den danske regering sammen taget hånd om, og jeg glæder mig til at se på de initiativer, som også EU-Kommissionen vil komme med i de kommende måneder, så vi for alvor kan få gjort noget ved dette i Danmark, i Sverige og i resten af Europa.

Maite Pagazaurtundúa (Renew). – Señora presidenta, comisario Šefčovič, como usted bien ha dicho, en el siglo XXI, en la Unión Europea, el crimen organizado, el crimen de corrupción, el crimen de guante blanco, el crimen contra el estado de Derecho es más transnacional y, en muchos casos, más sofisticado. Por eso es tan importante la mejora de los instrumentos de cooperación policial y de cooperación judicial. Usted ha indicado que la armonización de las definiciones de los delitos es clave, y lo es; también puede ser clave para la mejora de la aplicación de la cooperación judicial y de las euroórdenes. Porque, en otro caso, los delincuentes con mayores recursos económicos tienen más posibilidades para escapar de la justicia, para jugar con el sistema, para la impunidad.

Algunos de los presuntos responsables de crímenes gravísimos de corrupción contra el estado de Derecho, de crimen organizado en general, juegan con los puntos grises del sistema, tejiendo entramados jurídicos para no ser juzgados, manipulando y retorciendo cada norma referida a esa cooperación policial y judicial para evitarla, intentando tener impunidad. Usted lo ha dicho: necesitamos estar bien equipados. Cuento con nosotros activamente para luchar contra todo ello. Tiene todo nuestro apoyo.

Ruža Tomašić (ECR). – Poštovana predsjedavajuća, prema pojedinim istraživanjima, oko 90 % ilegalnih migranata na svom je putu prema Europi stupilo u kontakt s trgovcima ljudima koji su ih potom prevozili određeni dio puta. Od prvog dana bilo je jasno kako toleriranje ilegalne migracije samo ojačava lance trgovcima ljudima, kao i ostale oblike organiziranog kriminaliteta poput terorizma te lanaca prostitucije, trgovine drogom i ljudskim organima.

Razumljivo je da očajni ljudi pristaju na loša i opasna rješenja kako bi se domogli Europe i boljeg života. Ono što nije razumljivo je da Europa blagonaklono gleda na opasnost kojoj izlažu sebe i svoje obitelji i nagrađuje takvo ponašanje prihvaćanjem tih ljudi unatoč očitom kršenju zakona. To samo ohrabruje nove ilegalne migrante i širi biznis organiziranom kriminalu.

Unija konačno mora uvesti reda u svoju imigrantsku politiku i politiku azila. To je za dobrobit svih stanovnika Unije, ali i onih koji to tek žele postati. Da bi se kvalitetno integrirali u naša društva, trebaju poštivati naše granice, naše zakone i naš način života.

Balázs Hidvéghi (PPE). – Elnök Úr! Ma arról kell itt beszélnünk, hogy Malmöben és sok más svéd nagyvárosban az elmúlt években olyan szintre emelkedett az erőszakos bűncselekmények száma, hogy az állampolgárok állandó félelemben élnek. Gyalázatos és szégyenletes a politikailag korrekt sajtó és a baloldali elit azon próbálkozása, hogy elhallgassa vagy relativizálja ezeket az incidenseket. Mindannyian tudjuk, hogy 2015 óta arányosan Svédország fogadta be a legtöbb bevándorlót, és azóta az egekbe szökött az erőszakos bűncselekmények, robbantások, lövöldözések és nőket érő bántalmazások száma. Ki kell mondani, hogy Svédországban a bevándorlók beengedése katasztrófához vezetett, és a beilleszkedésük teljes kudarcot vallott. Felháborító, hogy a svéd, illetve az európai baloldal továbbra is mindent megtesz annak érdekében, hogy ezeket a tényeket elhallgassa. Az igazi jogállamisági probléma ott kezdődik, amikor egy állam nem képes megvédeni a saját polgárait, a sajtó pedig nem a valóságról tudósít, hanem a baloldali liberális véleménydiktatúra eszközévé válik.

Tanja Fajon (S&D). – Spoštovana predsedujoča! Schengensko območje brez notranjih meja, ki vsakemu državljanu Unije zagotavlja pravico do prostega gibanja in prebivanja, je eden od največjih dosežkov evropske integracije in je ključen element identitete Unije, ki pooseblja sodelovanje, spravo, mir, strpnost, zaupanje in varnost.

A Schengen je zadnja štiri leta na težki preizkušnji, saj šest držav območja že štiri leta podaljšuje notranje mejne kontrole, čeprav zanje nimajo pravne podlage.

Danes se tako soočamo z vprašanjem, kako naprej. Ali smo že priča začetku konca Schengna in kaj storiti, da ga ponovno oživimo. Kako in kdaj bo notranje kontrole v resnici možno opustiti in ali lahko z alternativnimi ukrepi dosežemo enak cilj.

Izvajanje nadzora na notranjih mejah ne more biti dolgoročen odgovor na izzive čezmejnega organiziranega kriminala, migracij in varnosti. Notranje kontrole so le kratkoročna rešitev, so prelaganje odgovornosti. Z izzivi se moramo spopadati z evropsko migracijsko in azilno politiko, varnimi zunanji mejami, bojem proti tihotapcem z ljudmi, blažitvijo razmer na kriznih območjih, od koder ljudje bežijo.

Okrepiti moramo tudi čezmejno sodelovanje policijskih in pravosodnih organov, izmenjavo informacij med državami, ki še vedno ni učinkovita, predvsem pa zaupanje.

V tem duhu smo v Evropskem parlamentu sprejeli tudi spremembe schengenskega zakonika z bolj preglednimi pravili.

Kolegi ob nastanku Schengna si štiriletnih kontrol na notranjih mejah tudi približno nismo mogli zamisliti. Ne dovolimo, da Schengen, kot smo ga poznali, izgubimo. Vseh tveganj seveda nikoli ne bomo mogli odpraviti, tudi če ponovno vzpostavimo nadzor na vseh mejah.

Na mizi imamo reformo pravil, a je ta blokirana zaradi pomanjkanje politične volje med vladami. Komu v resnici torej status quo odgovarja? Zato ponovno moj poziv: nujno se moramo vrniti za pogajalsko mizo in rešiti Schengen, preden bo prepozno.

Ramona Strugariu (Renew). – Doamnă președintă, trebuie să fim onești cu mai multe lucruri. Combaterea criminalității organizate transfrontaliere se poate realiza doar printr-o abordare coordonată și prin cooperare bazată pe încredere reciprocă a autorităților naționale și europene competente.

Reintroducerea controalelor la frontieră în spațiul Schengen este o soluție care nu rezolvă cauza, ci doar tratează temporar anumite simptome ale problemei. Situațiile excepționale nu trebuie să devină o regulă, iar în acest context, Europol și Eurojust trebuie și pot să joace un rol central în tratarea cauzelor principale ale problemei.

În al doilea rând, spațiul Schengen este un spațiu al libertății și al siguranței. Îl putem păstra așa doar dacă, pe de o parte, autoritățile naționale își fac treaba în mod exemplar, însă și la nivel european suntem mai coerenți și mai aplicați, inclusiv legislativ. În materie de combatere a criminalității organizate, măsurile de acum nu sunt suficiente, așa cum au constatat și experții prezenți la audierea LIBE din 3 decembrie și cum bine ați spus, domnule comisar.

Nu în ultimul rând, locul țării mele, România, este în spațiul Schengen însă trebuie să adreseze problema criminalității organizate mult mai serios și mai eficient decât în prezent. Nu trebuie să avem vulnerabilități care pun în pericol cetățenii Uniunii dând satisfacție celor care vor restrângerea libertății de mișcare. Ea trebuie să rămână un pilon fundamental al proiectului european.

Jörgen Warborn (PPE). – Fru talman! Den organiserade brottsligheten är nu ett av Europas allvarligaste problem, och Sverige har tyvärr blivit ett varnande exempel. Läget i Malmöregionen är nu så allvarligt att Danmark har infört gränsskontroller mot Sverige.

Det här drabbar naturligtvis många människor. Men jag skulle vilja lyfta fram småföretagare, som ofta är särskilt hårt utsatta för den här brottsligheten. Jag har träffat både jordbrukare och byggföretagare som utsätts av de internationella stöldligorna i princip varje vecka. Det gäller också restaurangägare och butiksägare som utsätts för den här gängkriminaliteten.

Gängen måste bekämpas med full kraft, och jag hoppas att EU kan hjälpa till, för Sveriges socialdemokratiskt ledda regering har tappat kontrollen över det här. Vi behöver biffa upp tullen, vi behöver bygga ut Europol, och vi måste säkerställa att polissamarbetet byggs ut på europeisk nivå, för den fria rörligheten ska inte gälla kriminella.

Moritz Körner (Renew). – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen, liebe Kollegen! Strafrecht und Strafverfolgung bleiben auch heute noch immer zu oft an den Grenzen innerhalb Europas stecken. Aber die organisierte Kriminalität hat den europäischen Integrationsprozess für sich schon längst vollständig erkannt. Jede Tat, die wegen mangelnder Polizeizusammenarbeit, mangelnder Harmonisierung im europäischen Raum nicht verhindert wird, ermöglicht es den Feinden Europas, gegen eine der wertvollsten Freiheiten, nämlich die Freizügigkeit in Europa, zu polemisieren. Deswegen sind wir Proeuropäer gefordert, mutiger zu sein und auch bei der polizeilichen Zusammenarbeit und der Justiz endlich entschlossen voranzugehen. Wir müssen heraus aus den nationalen Silos, die wir haben. Wir brauchen ein europäisches FBI gegen organisierte Kriminalität, und wir brauchen endlich eine bessere Zusammenarbeit zwischen unseren Sicherheitsbehörden. Aber wir müssen vor allem eines schützen, das sind die freien Grenzen innerhalb Europas und die Freizügigkeit, weil das eine der wertvollsten Freiheiten ist, auf die Europa gebaut ist.

Catch-the-eye procedure

Franc Bogovič (PPE). – Spoštovana predsedujoča! Čezmejni kriminal, kot smo dejali danes, ne pozna meja. Zato je potreben organiziran, vseevropski pristop, dobro sodelovanje.

Razlogi so zelo različni. Tu smo slišali danes o korupciji, trgovini z drogami, z ljudmi, prostitucijo. Na drugi strani pa imamo povsem specifičen primer na meji med Švedsko in Dansko, kjer je Danska zaprla mejo zaradi kriminala, ki je velikokrat posledica organiziranih združb, ki so posledica tudi nekontroliranih pretokov migrantov.

Mi se moramo resno zavedati in vsak problem, ki nastopi, prepoznati in nanj odgovoriti. Politika je zato, da poleg policije, tožilstva, sodstva prepozna problem, ga ne skriva pod preprogo in nanj odgovori.

V nasprotnem primeru se izgubi zaupanje pri ljudeh in ko politika izgubi zaupanje pri ljudeh, nastopijo drugi, ekstremnejši procesi v družbi.

Zato ne zatiskajmo si oči pred resnimi problemi in nanje odgovorimo in bomo tudi lažje rešili ta velik problem in imeli prost pretok ljudi v Evropi.

Robert Hajšel (S&D). – Vážená pani predsedající, ja si myslím, že je dobré, že v súvislosti s diskusiou o organizovanom zločine alebo o boji s organizovaným zločinom diskutujeme aj o konkrétnych prípadoch, ku ktorým došlo vo Švédsku a v Dánsku. Ja si dokonca myslím, že je úplne pochopiteľné, že dánska vláda pristúpila k tomuto opatreniu, a teda k dočasnému zavedeniu alebo znovuzavedeniu kontrol na vnútorných hraniciach v rámci Schengenu. Minimálne je to dobré na upokojenie situácie.

Avšak dlhodobu, samozrejme, to nemá nejaký veľký význam a my, hlavne tu v Európskom parlamente, ako zodpovední ľudia, politici a poslanci musíme zachovať pozitívny naratív Schengenu a zároveň musíme podporiť aj Európsku komisiu aj v tých bodoch, ktoré menoval pán Šefčovič, pokiaľ ide o zintenzívnenie boja, aj využívajúc Europol, aj dávajúc viac financií a zároveň posilňovať spoluprácu medzi členskými štátmi aj medzi ich vyšetrovacími orgánmi. A zároveň ale musíme mať aj pochopenie pre to, čo robia vlády, ako je vláda v Dánsku, a nevyužívať to na náš politický boj medzi jednotlivými frakciami.

Izaskun Bilbao Barandica (Renew). – Señora presidenta, este debate nos recuerda que la seguridad es un objetivo prioritario para todos, pero también que hay que extremar las precauciones para evitar que se utilice como excusa para lograr otros objetivos.

Coordinación sí, pero con todos los que pueden aportar información, conocimiento y recursos. Porque, en la historia reciente de la delincuencia organizada en Europa, hemos visto cómo no compartir información, cómo marginar a organizaciones de seguridad que disponen de competencias, conocimiento y recursos, ha generado graves problemas y ha costado vidas humanas.

Por eso, este debate debe servir para profundizar en la coordinación, en la creación de un verdadero sistema europeo de inteligencia. También, para estimular la creación y aplicación de tecnologías más eficaces para combatir la delincuencia organizada. Pero no debe aprovecharse el viaje, como vemos que hacen aquí algunas fuerzas reaccionarias, para criminalizar a todas y todos los que llegan a Europa.

Ese es el camino más directo hacia el discurso del odio y la mejor manera de perjudicar el objetivo principal: que haya una colaboración real y efectiva para delimitar responsabilidades individuales y aplicar la ley.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Madam President, in Ireland the problems of organised crime have nothing to do with the free movement of people, it has nothing to do with the migrants, who play a very positive role in our society.

Since the banking crisis in 2008-09, we've actually seen what we would describe as 'legalised' organised crime in our banking sector, and in particular in the bad bank called NAMA that was set up to deal with stressed assets, but sadly the authorities have turned a blind eye to serious malpractice.

When it comes to illegal organised crime in Ireland, it is very much built around the drugs industry. Sadly, the war on drugs has failed, just the same as the war on the criminalisation of the purchase of sex in Ireland has failed. For the life for me, I can't understand why Europe still doesn't harmonise its approach to the drugs industry, because you are only enriching the criminals, and it isn't working.

Arba Kokalari (PPE). – Fru talman! Vi har de senaste månaderna i detta plenum debatterat allvarliga händelser i flera av EU:s medlemsstater, bland annat kriminalisering av sexualundervisning i Polen; vi har debatterat journalistmordet och korruptionen på Malta. Men när vi från moderaterna försöka ta upp de allvarliga skjutningar och bombningar som sker i Sverige och i Malmö, då stoppar socialisterna där borta det. Jag kan inte tolka det här på något annat sätt än att man skäms och att man försöker förminska problemet.

Jag vill vädja till EU-kommissionen som är här att vi måste storsatsa på att öka tryggheten i Europa och i Sverige, eftersom regeringen i Sverige har tappat kontrollen. Polisen i Sverige behöver hjälp från Europol och ett ökat polisarbete, och jag vill inte vakna en dag till såsom jag gjorde i morse, då jag såg att det hade hänt ännu en allvarlig bombning, den här gången i min hemstad Stockholm, men också i staden bredvid: Uppsala. Situationen har fullständigt eskalerat och vi behöver hjälp.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, domnule comisar, stimați colegi, sigur, o temă care interesează pe toți cetățenii europeni și, domnule comisar, ne-ați prezentat o situație care pe mine mă îngrijorează. Faptul că avem 5 000 de grupuri de criminalitate, că au crescut cu 50 % față de 2013, mă întreb, ce soluție avem, pentru că Europolul – tot dumneavoastră ne-ați informat acum – arată că și corupția a crescut, așadar criminalitatea economică, prostituție, droguri, trafic de arme și, până la urmă, pierderi de vieți omenești, pentru că nu numai societatea, ci și economia este afectată. Avem, pur și simplu, împușcături pe stradă, împușcături în magazine, evacuări de baruri, cafele.

Trebuie să găsim soluții și, pe lângă faptul că ne-ați prezentat aici că aveți de gând să faceți o analiză și o situație, eu cred că trebuie să avem propuneri. Și da, nu sunt de acord să personalizăm cazul Suediei sau al Danemarcei, noi avem interes pentru piața internă, pentru toate statele membre, să avem transmiterea corectă și rapidă a informațiilor, pentru a destructura aceste rețele care afectează viața oamenilor.

Antonius Manders (PPE). – Voorzitter, ik bedank de commissaris voor zijn bijdrage. Ik mis het voorzitterschap van de Raad, dat is wel jammer. Europa is gebaseerd op economische samenwerking en vrijheid. We zien heel vaak dat er dan mensen misbruik maken van die vrijheid, en dat geldt ook voor de georganiseerde misdaad.

50PLUS is een partij die de Europese samenwerking erg steunt. Europa moet goed doen voor de Europese burgers, maar we hebben op dit moment erg veel last van de georganiseerde misdaad. Er wordt zoveel geld verdiend dat de politie in de lidstaten dit fenomeen niet meer voldoende kan bestrijden. Ik roep de instellingen er dus toe op om bij het volgende verdrag ervoor te zorgen dat strafrecht en bestrijding van georganiseerde misdaad Europese bevoegdheden worden.

Op dit moment, nu het subsidiariteit betreft, blijkt dat de lidstaten het niet meer aankunnen en dat er te veel misbruik wordt gemaakt van de vrijheid die wij in Europa kennen. Daar moet een einde aan komen. Zorg ervoor dat er niet zoveel geld meer kan worden verdiend aan georganiseerde misdaad door allerlei slimme ideeën. Ik hoop dat de instellingen met die ideeën en met beleid komen om de georganiseerde misdaad in te dammen.

(End of catch-the-eye procedure)

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, first let me thank you and the honourable Members for this very important debate highlighting the enormous challenge we are facing as Europeans in the face of organised crime and violence, and for reminding all of us how important these topics are for our citizens and how dramatic the situation is becoming.

Many of you mentioned very concretely the situation in Malmö in Sweden, in Denmark, and indeed we have seen across the Nordic countries but I would say more generally across Europe, the fact that organised crime is on the rise, that drug supply trafficking has increased, and that we see also these very high numbers of organised crime groups which of course then lead to the increased use of violence.

You cited the figures for Sweden and I agree with you that they are staggering. I can assure you that on behalf of the Commission we will be ready to explore all avenues, all possibilities, for how we in the Commission, but especially our specialised agencies like Europol and Eurojust, can be of help to Sweden and other Nordic countries or any country of the European Union which is in need of assistance.

Several of you asked what we can do, how we can help, and in my introductory remarks I already reiterated some of the measures we would like to propose. But I think the most important one is to close legal loopholes, to make sure that we do not apply the law differently, that our police officials cooperate more sincerely, more cordially, that we would simply close the borders for criminals and keep them open for our law-abiding citizens. So therefore I really would like to thank Mr Tobé, Ms Fritzton and also Ms Auken for their support and also for the call to explore every possibility for how we can increase the capabilities of Europol and how to motivate our Member States and our police forces for even closer cross-border cooperation. I can assure you that this is one of the top priorities for this Commission, and we will see how this will be reflected in the Commission work programme which I hope we will be coming to present to you before the end of the month.

Some of you – Ms Schaldemose, Ms Fajon – also referred to the temporary reintroduction of border controls by Denmark, and here I would just underline that Member States are entitled to temporarily reintroduce border controls at their internal borders if confronted with threats to internal security and public policy. Indeed in the last prolongation of border controls at internal borders Denmark specifically referred to the threats related to the cross-border criminality originating from Sweden. I would just like to inform you that the Commission is analysing its notification, its proportionality and necessity, because we know how Schengen is important for our citizens, how it represents the core and also the symbol of European integration. Therefore, we need to explore all the possibilities – how to prevent the causes which led to this temporary introduction of border controls.

To conclude, I really would like to agree with all of you who said that this is indeed a European problem which needs a European solution, and therefore it is absolutely crucial that all of us, all actors, work together in this fight, and here again I would underline how the Commission counts on your continued support in this fight against organised crime.

VORSITZ: KATARINA BARLEY

Vizepräsidentin

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Caterina Chinnici (S&D), per iscritto. – La libera circolazione rappresenta uno dei fondamenti della cittadinanza dell'Unione europea, i cui valori portanti – Stato di diritto, democrazia, tutela dei diritti fondamentali, libertà di concorrenza – sono messi a rischio dalla criminalità organizzata, che sempre più assume dimensioni transnazionali. Negli ultimi anni molti Stati membri hanno registrato un incremento di episodi di violenza e di reati di frode fiscale e riciclaggio, collegati alla criminalità organizzata; nei grandi porti europei arrivano quotidianamente ingenti quantità di sostanze stupefacenti. I gruppi criminali che agiscono a livello transnazionale sfruttano le differenze di legislazione tra gli ordinamenti nazionali, che invece di fatto limitano la cooperazione giudiziaria, investigativa e informativa tra gli Stati membri. È indispensabile quindi una strategia comune UE per il contrasto alla criminalità organizzata che si adatti alla nuova realtà dei gruppi criminali, attraverso una legislazione moderna ed efficace, fondata anzitutto su una nozione unitaria di criminalità organizzata, che superi i limiti della Decisione quadro 2008/841/GAI, e che comprenda la previsione di strumenti d'indagine al passo con le più moderne tecnologie, un'efficace opera di contrasto patrimoniale e una stabile cooperazione con i Paesi terzi. Solo superando i vuoti normativi potremo tutelare i diritti senza rinunciare all'idea di Europa unita.

Nicolaus Fest (ID), schriftlich. – Vielen gilt die Freizügigkeit als eine der großen Errungenschaften der EU. Doch sie hat ihren Preis. Nach dem 2017 *European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment Report* operieren rund 5000 - Gruppen der organisierten Kriminalität innerhalb der EU – eine Zunahme um 50 % verglichen mit 2013! Nach dem Bericht des *European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction* erlebt die EU zudem die schlimmste Drogenkrise seit Gründung der EU. Und die Anschläge in Paris, Berlin und Nizza zeigen auch, wie Terroristen die Freizügigkeit nutzen. Drogen, Kriminalität und Terrorismus untergraben bürgerliche Gesellschaften. Hinzu kommt die immer größere finanzielle Macht der organisierten Kriminalität. Schon jetzt beträgt der jährliche Gewinn der organisierten Kriminalität im EU-Raum 110 Milliarden Euro! Auch das verändert Gesellschaften ins Negative. Die Verhältnisse in Ländern Mittelamerikas sind eine Blaupause für das, was auch in einigen Ländern Südosteuropas zu beobachten ist: Die Übernahme staatlicher Institutionen durch finanzstarke kriminelle Kartelle. Bei Einführung von Schengen versprach die EU, die Freizügigkeit werde nicht auf Kosten der Sicherheit gehen. Das genaue Gegenteil ist passiert, organisierte Kriminalität und Terrorismus wachsen ungehindert! Auch wegen der anhaltend gefährdeten Sicherheitslage hat letzte Woche Dänemark Grenzkontrollen wiedereingeführt! Das System Schengen ist gescheitert. Das sollte man sich endlich eingestehen!

Емил Радев (PPE), в писмена форма. – Уважаеми колеги, статистиката на бомбените атаки и стрелби, извършени в Швеция през миналата година, доведоха до въвеждането на постоянен граничен контрол на една от най-отворените граници. Заплахата от нелегална миграция и тероризъм наложиха тези антитерористични мерки от страна на Дания. В този момент Шенгенската зона за свободно пътуване е изправена пред голямото изпитание, след като през ноември и двете държави затвориха границите си, а Австрия и Германия удължиха за още шест месеца своите временни проверки по вътрешните си граници, първата с Унгария и Словения, а втората с Австрия. Общо 6 държави са затворили границите си. Свидетели сме как много страни – членки на Шенген, не се справят с проблемите на миграцията и сигурността по своите граници и бяха принудени да въведат проверки по тях. В това отношение България е пример за опазване на най-тежката сухопътна външна граница на ЕС – тази с Турция, където има нулев миграционен натиск, а все още не е членка на Шенген, макар и да е изпълнила всички технически критерии. Призовавам за бързо намиране на решение за справяне с организираната престъпност на европейско ниво, за да могат европейските граждани да продължат да се възползват от предимствата, които им дава свободното пътуване в Шенген. Благодаря!

15. Jedinstveni punjač za mobilnu radijsku opremu (rasprava)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zum Thema „Einheitliches Ladegerät für Mobilfunkgeräte“ (2019/2983(RSP)).

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, this will be a little bit lighter, but it is also a very important topic for our citizens and I would like to thank you for giving me the opportunity to explain what the Commission is doing on the common charger.

But, first, I would like to underline that the Commission has strongly supported the harmonisation of chargers for mobile phones and similar devices. The common charger campaign was an initiative triggered by the Commission back in 2009 and I have to underline that, thanks to the Commission's efforts, the industry implemented a voluntary approach. The work has only gained in importance since that moment and, in the light of the urgent transition to the circular economy, a sustainable product policy is a priority initiative in the European Green Deal, which has just been adopted by this Commission.

To give you a little bit of the background, I would just like us to remind ourselves that, in 2009, we had more than 30 charging solutions. Currently, we have only three main possibilities. The voluntary approach has therefore been very effective in reducing market fragmentation, enhancing consumer convenience and reducing the environmental impact without resorting to regulation. It should also be noted that electronic waste is still one of the fastest growing waste streams, which makes this type of waste prevention particularly important.

The voluntary agreement came to an end in 2014. Since then, the Commission has made every effort to promote renewed voluntary commitment. However, the last mile has not yet been accomplished. Since 2014 — the same year the voluntary agreement was discontinued — the industry introduced two new technologies for chargers onto the market: USB C and wireless. Fast charging capabilities have been implemented in many models too and, in this context of technological changes, we felt that the voluntary approach, actively supported by the European Commission, was the best way of achieving our policy objectives without hampering innovation.

In discussions with the industry, we continuously insist on the need to agree on a solution which would fulfil the following objectives satisfactorily: convenience for consumers, the safety and interoperability of chargers, and the reduction of electronic waste.

Regretfully, the memorandum of understanding of March 2018 fell short of our expectations. The industry proposed continuing to allow for a proprietary solution instead of implementing one common charger possibility. Therefore, consumer convenience and the reduction of e-waste was not enhanced. In addition, the scope was limited to smartphones only, failing to capture other portable devices.

Against the global backdrop of ever-increasing material use and resource extraction responsible for half of the total CO₂ emissions and environmental pressures, we consider this a missed opportunity. Therefore, the Commission has explored other possible options with a study to be published in the next few days.

One of the options is the adoption of the delegated act under the Radio Equipment Directive. At first glance, regulating the common charging interface on its own would, however, not necessarily be an optimal solution. This would mainly consist in the elimination of proprietary connectors, representing around 20% of the market with limited benefits for consumers.

For this option to achieve significant reduction in material use, e-waste and greenhouse gas emissions, it would have to be complemented by additional measures, for instance to mandate and/or incentivise the sale of mobile phones without the charger. Therefore, we will look at a combination of policy options, including regulatory and non-regulatory measures, in order to achieve our objectives.

The study also assesses whether it is possible to extend the scope beyond smartphones and thus enhance benefits to both the consumer and the environment, taking into account technical issues such as different power needs. In addition, innovation and interoperability are key elements of any solution. Therefore, any better-performing new charging solution would be welcome as long as it is a common charging solution.

Along the same lines, interoperability of wireless technology for charging would have to be ensured, even if this is still an incipient technology. Consumers should definitely be given a central role, in particular if manufacturers are only allowed to sell mobile phones without the charger, which seems to be a promising option from the environmental point of view. This would entail large consumer awareness campaigns and consumers should benefit from any reduction in costs being passed on through lower prices for standalone devices.

In the European Green Deal we have committed to support and accelerate the EU's industry transition to a sustainable model of inclusive growth. We have committed ourselves to mobilise industry for a clean and circular economy, including for a sustainable products policy and durable design of products, also giving priority to reducing and re-using materials before recycling them.

The Commission is therefore committed to present the next steps to make common chargers a reality for all EU citizens, and we will keep you closely informed.

Róza Thun und Hohenstein, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, I would like to say to the Commissioner that, yes, many of us have been advocating for more than ten years for a solution to this very simple problem. The number of cables and chargers produced and thrown away each year is simply unacceptable. We still need four different cables for smartphones, digital cameras, e-book readers and tablets.

Europeans change their smartphones on average every two years, so every second year our citizens are forced to buy new chargers when buying new devices, even if all the chargers still function. Demand grows and with it waste and exploitation of natural resources. We are drowning in an ocean of electronic waste. Around 50 million tonnes of e-waste is generated globally per year with an average of more than 6 kilograms per person. In Europe, it is even 16 kilograms per person, and we cannot continue this way.

Commissioner, I agree that the voluntary agreement is not enough. We expect three concrete actions to be undertaken. Firstly, the Commission has to show leadership and stop letting tech giants dictate standards. If digital sovereignty really means something to this new Commission, we expect a proposal to establish a standard of a common charger – wireless or not – within the next six months. Secondly, having the possibility to use the same common charger for multiple devices, the consumer should not be forced to pay additional charges when buying new devices. Thirdly, the Commission should propose quality standards for treating e-waste and help Member States to reach e-waste collection targets.

Commissioner, this charger is very small, but the issue is big and very important for the environment and for European citizens.

Christel Schaldemose, *for S&D-Gruppen*. – Fru formand! Hr. kommissær, jeg roste Dem i sidste indlæg, men vil ikke gøre det denne gang. Det er simpelthen for dårligt, at det ikke er lykkedes for EU-Kommissionen at sikre, at vi får løst problemet med at få en harmoniseret EU-lader, som kan bruges til alle telefoner.

Vi har talt om det i årevis. Nu er det altså på tide, at vi får løst det. Fix it. Få det nu fikset hurtigst muligt. Hvis dette lille problem tager så lang tid, hvordan skal vi så overhovedet kunne sikre, at vi får vores cirkulære økonomi til at fungere? Vi bliver nødt til at løse det for forbrugernes skyld og for miljøets skyld.

Jeg ved godt, at I har forsøgt at gøre det ved frivillige ordninger, men altså ærligt talt: frivillige ordninger på sådan et område, det fungerer ikke. Jeg tror, det er på tide, at I tager skeen i den anden hånd og sørger for at komme med et bindende lovgivningsforslag, som sikrer, at vi får løst dette problem og får en fælles oplader til alle mobiltelefoner.

Liesje Schreinemaker, *namens de Renew-Fractie*. – Voorzitter, vaak wordt mij gevraagd wat Europa nou eigenlijk voor ons doet, wat Europa betekent. Dat zijn soms grote, levensgrote abstracte zaken, zoals het zorgen voor onze vrijheid en veiligheid, of het creëren van één interne markt voor 500 miljoen mensen. Maar soms ligt het ook in zo iets praktisch en eenvoudigs als één uniforme oplader, de zogenaamde *common charger*. Eén algemene oplader voor alle mobiele telefoons, camera's en tablets betekent namelijk minder kosten, minder afval en meer gebruikersgemak voor consumenten. We hebben dan niet langer voor ieder apparaat een aparte oplader nodig, die we vervolgens weggooien als we een nieuwe telefoon kopen van een ander merk.

Dit dossier speelt inmiddels al een decennium, dus dat wordt hoog tijd. Hoewel sommige fabrikanten nog steeds beweren dat je geen appels met peren kunt vergelijken, hoeft dit volgens mij niet zo ingewikkeld te zijn. Zo hebben producenten al grote stappen gemaakt en zijn we de afgelopen tien jaar al van dertig verschillende opladers naar drie verschillende typen opladers gegaan. Dat is mooi, maar we zijn er nog niet. Het lijkt erop dat er nét iets meer nodig is dan alleen een aanmoediging. Zo gaat de huidige wetgeving nog steeds uit van een vrijwillige basis voor fabrikanten, terwijl je nu ziet dat dit uiteindelijk onvoldoende blijkt te werken. Daarnaast moet er natuurlijk ook ruimte blijven voor ontwikkeling van nieuwe toepassingen.

Ik wil de Commissie daarom vragen om met een plan te komen voor één universele oplader, één oplader die goed is voor consumenten, die afval tegengaat en die ruimte laat voor innovatie.

David Cormand, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, lors de notre audition de la Commission, en novembre, nous avons dénoncé l'absence d'avancées concrètes pour un chargeur commun.

Alors que nous demandions des actions rapides, la Commission s'est réfugiée derrière des études d'impact qui auraient déjà dû être publiées. Depuis, c'est silence radio. Pour quelle raison? L'étude en question est achevée depuis octobre et a même été présentée à un groupe d'experts en décembre, pourtant, elle reste inaccessible à ce jour.

Depuis dix ans, la Commission persiste à compter sur la bonne volonté de l'industrie, avec l'absence de résultats que l'on connaît, et les lobbies se frottent les mains. Ça suffit! Il n'est pas acceptable pour les citoyennes et les citoyens européens qu'une mesure qui permet de lutter contre le gaspillage, la pollution et l'obsolescence programmée soit ainsi bloquée. Ça suffit!

Nous demandons que la Commission présente dans les meilleurs délais un acte délégué adéquat ou bien que soit relancée une procédure législative. Alors que l'on se targue d'une Europe du Pacte vert, il est temps de tenir la promesse pourtant toute simple faite il y a dix ans, celle d'un chargeur universel.

Virginie Joron, *au nom du groupe ID*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, le chargeur universel pour les téléphones et les tablettes, cela fait dix ans que c'est dans les tuyaux de Bruxelles. Pour les citoyens qui nous regardent, le fait que nous ayons un débat ce soir est incompréhensible. La Commission de Bruxelles était censée avoir réglé la question. J'ai ici avec moi le communiqué de vos services de 2009: «la Commission se félicite de l'engagement de l'industrie de fournir un chargeur universel pour les téléphones portables».

Enfin, des félicitations un peu trop hâtives. En effet, si je souhaite charger mon téléphone avec des câbles d'autres marques, cela n'est toujours pas possible. La Commission interfère souvent dans nos assiettes, dans nos limites de vitesse ou dans nos systèmes de retraite, mais dans les cas où elle pourrait se rendre utile elle est inutile, voire inactive. Pardon, mais nous ne pouvons pas continuer à subir les pressions d'Apple, qui dépense plus de deux millions d'euros en lobbying par an. En 2010, vous auriez pu imposer les prises Nokia, qui était de loin le premier constructeur mondial de téléphones mobiles. Au lieu de cela, vous avez autorisé Microsoft à racheter et à fermer ces entreprises.

Donnez ce dossier à Greta Thunberg ou à n'importe lequel de nos 16 millions de chômeurs, cela ira peut-être plus vite.

Andżelika Anna Moźdzanowska, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Dziesięć lat tak błędnego tematu, ale tak niezwykle ważnego dla obywateli Unii Europejskiej, to wstyd dla naszej pracy, dla pracy Komisji Europejskiej. Uniwersalna ładowarka to już nie tylko ułatwienie codziennego życia obywateli Unii Europejskiej, ale także oczekiwanie użytkowników i konsumentów i nasza wspólna odpowiedzialność wobec środowiska. W chwili obecnej konsumenci są łobliwani do zakupu nowej ładowarki przy zakupie każdego nowego urządzenia. Wprowadzenie regulacji rozwiązującej tę kwestię wprowadza wygodę dla użytkownika, ale – co najważniejsze – będzie ograniczeniem odpadów w postaci urządzeń elektronicznych, które według szacunków stanowią w Unii Europejskiej 51 tysięcy ton rocznie. Sposób wdro-

zenia wymogów wspólnej ładowarki wymaga dogłębnej analizy przy uwzględnieniu interoperacyjności jako klucza do rozwoju jednolitego rynku cyfrowego, strategii gospodarki o obiegu zamkniętym, unii energetycznej i naturalnych zmian technologicznych z korzyścią dla przemysłu i konsumentów. Rozwiązanie to powinno także uwzględnić najnowszy trend rezygnacji z ładowarek tradycyjnych na rzecz ładowarek bezprzewodowych, które w znacznym stopniu ograniczą ślad środowiskowy oraz zwiększą bezpieczeństwo użytkowników, na przykład kierowców i pasażerów. Oznacza to dziś spojrzenie na producentów ładowarek i przenośnych urządzeń radiowych ale i na pozostałe gałęzie przemysłu oraz współpraca z nimi.

Die Präsidentin. – Ich weiß, dass diese eine Minute viel zu kurz ist, um etwas Vernünftiges sagen zu können, aber wir dürfen das bitte nicht an den Dolmetschern auslassen, sie kommen nicht mehr mit.

Kateřina Konečná, za skupinu GUE/NGL. – Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, všichni jistě máme v našem bydlení místo, ve kterém se nachází značné množství starých a již nepotřebných nabíječek. Dřívější praxí totiž bylo, že co výrobce, to specifický druh. To bylo pro spotřebitele samozřejmě velmi nepříjemné a vytvářelo to zbytečný a neekologický tlak na další výrobu.

Za velké podpory Evropského parlamentu se v roce 2014 EU shodla na tom, že mobilní telefony vyrobené pro evropský trh by měly mít univerzální nabíječku. Komise byla tehdy vybíduta k tomu, aby v rámci delegovaného aktu uvedla tuto směrnici v život. Komise však nekoná. Komise se bojí. Nevím, jestli se bojí toho, že naštve Apple, čímž naštve USA, což povede k dalším celním konfliktům, nebo se prostě Komise bojí prosazovat to, na čem se dohodla, že chce a prosazovat bude.

Ano, předchozí Komise měla silné tendence k bezpáteřnosti, ale co na to nová Komise? Také se bude bát, nebo bude prosazovat jasnou a pro občany srozumitelnou, ekologickou, suverénní evropskou spotřebitelskou politiku? Osobně doufám, že bude prosazovat to, po čem EU a zejména Evropský parlament dlouhodobě volá. Jinak můžeme rovnou předat správu Evropy do rukou nadnárodních korporací. Řeči nepomohou, tento skutek by byl velmi jednoduchý, mohl by dokázat, že jdeme za svými cíli a pojdme všichni přitlačit Komisi k tomu, aby tak konečně udělala.

Antonius Manders (PPE). – Voorzitter, mooi dat we het hier hebben over de *common charger*. In 2009 heb ik in de Commissie interne markt en consumentenbescherming dat amendement ingediend. In 2009 heb ik dat voorgesteld, en in de dialoog hebben zowel de Raad, de Commissie als het Parlement zich akkoord verklaard. Tien jaar later is er nog steeds geen *common charger*.

Het is heel goed dat we benadrukken dat het gaat over afvalvermindering, maar wat mij heel erg teleurstelt, is dat de afhankelijkheid van mensen van mobiele telefoons niet wordt benoemd. De burgers in Europa zijn voor hun veiligheid, voor hun sociale contacten, voortaan afhankelijk van de mobiele telefoon. Het is jammer dat niemand dat benoemt.

Vandaag ben ik van Nederland naar Straatsburg gereden, en dan rijd ik door de Ardennen en zie ik nergens publieke telefoons meer. Mijn accu was leeg. Stel dat ik pech had gehad, dan had ik niemand kunnen bellen en dan had ik daar gestaan, hopen dat iemand mij komt redden.

Telefoons zijn op dit moment levensnoodzakelijk voor de mensen. 50PLUS vindt het heel belangrijk dat ook de telefoonladers universeel worden en wij roepen de Commissie op om dwingend op te leggen dat er een *common charger* komt voor iedereen en dat iedereen die telefoons kan blijven gebruiken zoals we nu doen.

Alex Agius Saliba (S&D). – Madam President, having different chargers for mobile phones and devices is, first and foremost, a business that brings millions in profits. Companies today are not only producing different chargers for different versions of their phones, but on top of that, some of them are now shipping their new models with a slower charger and, of course, a second, faster one is available for an additional price. Secondly, this is hugely detrimental to the environment. We have more than 51 000 tons of electronic waste per year coming from chargers. Thirdly, this is extremely inconvenient for people, who either have to pay for a charger they do not need, or if they need one, it is because none of the chargers they have at home fit. Enough is enough. Ten years of inadequate and insufficient self-regulation is evidence that a European universal charger for smartphones is a must. We want to promote European standards, European companies, and the European way of life. Well, this is our opportunity. The Commission is long overdue on this and must act immediately.

Dita Charanzová (Renew). – Madam President, the Renew Group supports the use of delegated acts by the Commission towards required common standards for charging ports and device cables. The voluntary approach failed to deliver, and memoranda of understanding are only of value when they are fully implemented by all market players.

That said, I believe the best short solution is not, in fact, a common charger itself, but to require new phones and chargers to be sold separately, and not only as a single bundle. While all devices would come with a power cable, consumers would not be forced to buy the charging block, which they may not need or want. This would allow consumers to get a better deal and to cut waste at the same time. So let's cut waste, but let's protect in a way to show why we do so.

Petra De Sutter (Verts/ALE). – Madam President, who else knows this problem? Over the years, we have all accumulated a bunch of different mobile chargers, and that's not only because we switched brands. Often newer models of the same brand also came with a different charger. What is the result? More than 51 000 tonnes of so-called e-waste per year, according to the Commission estimates. The environment does not benefit from this.

When we forget our charger, only people that have the same mobile phone can help us out so the consumer does not benefit from this either. Only the industry does, some companies more than others, as we all know, because the larger part of the industry is moving towards USB C, but some stubborn pupils in the classroom keep on refusing. We cannot let the interests of private profit overrule the interests of our people and the planet. When what is good for the consumer coincides with what is good for the environment, we need to seize that opportunity.

In conclusion, Commissioner, please come forward with a sustainable solution as fast as possible. We have already lost too much time.

Andreas Schwab (PPE). – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst einmal das Gute: Wir haben eine Steckdose, die an der Wand hängt, wo alle diese verschiedenen Stecker, die Frau Kollegin De Sutter gezeigt hat, hineinpassen. Das ist schon mal ein großer Vorteil. Er zeigt, dass die Standardisierung in Europa für die Bürgerinnen und Bürger und für die Verbraucherinnen und Verbraucher einen großen Schritt nach vorne gemacht hat.

Beim GSM-Standard für die Mobilfunkgeräte hat ein einheitlicher Standard in Europa dafür gesorgt, dass wir sehr viel günstigere Preise hatten. Das heißt, die Standardisierung kann unglaublicherweise tatsächlich auch Kostenwirkungen für die Bürgerinnen und Bürger entfalten, und daran sollten wir festhalten.

Allerdings sage ich auch all den Kollegen, die sich hier morgen sozusagen für die Einführung eines Einheitssteckers entscheiden: Wir haben eine Marktwirtschaft in Europa, und deswegen müssen wir vorsichtig sein, wenn wir derartige Methoden nutzen, weil wir sicherstellen wollen, dass Innovation eine Chance behält. Aber ich glaube, nach zehn Jahren müssen all die Unternehmen, die immer noch daran festhalten, einen eigenen separaten Stecker zu erwerben – und die Kollegin von den Liberalen hat darauf hingewiesen, dass wir von 30 auf drei heruntergekommen sind, das heißt also, die Anreize der Europäischen Kommission haben positiv gewirkt – gut begründen, warum separate Stecker möglich sind. Und für die kabellosen Geräte gibt es keine Ausrede mehr. Da muss die Kommission sofort handeln.

Biljana Borzan (S&D). – Poštovana predsjedavajuća, svatko od nas kod kuće ima nekoliko punjača koje nikad ne koristi. Nekoliko smo ih već bacili, ali po ladicama se i dalje nakupljaju novi. U okoliš svake godine se baci 51 000 tona punjača.

Komisijine dobrovoljne mjere za standardizaciju punjača nemaju rezultata. Elektronski otpad u Europskoj uniji i dalje raste i to po pet posto godišnje. Potrebno je uvesti isti punjač za sve male uređaje. Procjena je da će potrošači tako uštedjeti više od pola milijarde eura do 2021. godine.

Želim naglasiti da bi standardizacija punjača trebala biti samo jedan mali korak prema održivijoj potrošnji. Čak 78 % potrošača je moralo zamijeniti svoj mobilni telefon zbog razloga koji su se lako mogli riješiti u fazi dizajna proizvoda.

Mislim da je Komisija imala i više nego dovoljno vremena da razmotri kvalitetna rješenja i modele punjača. Vrijeme je da nova Komisija pokaže da su interesi građana ispred interesa industrije!

Maria da Graça Carvalho (PPE). – Senhora Presidente, Senhor Comissário, a questão do carregador comum reveste-se da maior importância, não só para a vida dos consumidores, que se veem obrigados a comprar uma panóplia de carregadores para cada dispositivo, mas também por razões ambientais.

A situação atual produz um enorme volume de lixo eletrónico completamente desnecessário que se estima ascender a cerca de 50 mil toneladas de carregadores obsoletos por ano.

O Parlamento Europeu frisou várias vezes no passado a necessidade de desenvolver um carregador comum. A abordagem da comissão que incentivou acordos voluntários entre os grandes produtores não produziu resultados satisfatórios. Precisamos de vontade política para resolver este problema, que passa por uma regulamentação vinculativa, com metas e objetivos concretos para todo o mercado interno europeu.

Evelyne Gebhardt (S&D). – Frau Präsidentin! Als ich Ihnen zuhörte, Herr Kommissar, konnte ich nur den Kopf schütteln. Denn das, was Sie uns heute gesagt haben, habe ich vor neun Jahren, vor zehn Jahren, vor elf Jahren schon gehört. Und was hat sich getan? Nichts. Denn, meine lieben Kollegen und Kolleginnen, die behaupten, wir hätten nur drei unterschiedliche Ladegeräte, ich schaue in den Laden und sehe viel mehr. Denn es geht nicht nur um Mobiltelefone, es geht um die Tablets, um die kleinen Fotoapparate, das heißt, um eine Vielzahl von unterschiedlichen Ladegeräten, die wir haben, aber an denen wir nicht weiter hängen sollten, sondern bei denen wir auch wirklich eine Einheitlichkeit haben sollten.

Wir haben sehr wohl gesehen: Eine Selbstverpflichtung der Unternehmen reicht nicht, das bringt nichts. Denn wir warten nach elf, zwölf Jahren immer noch darauf, dass diese Lösungen kommen. Nein, keine Selbstverpflichtung, sondern handeln, Herr Kommissar! Handeln – das ist das, was wir brauchen und worauf wir als Parlament jetzt endlich mal setzen möchten.

Edina Tóth (PPE). – Elnök Asszony, tisztelt képviselőtársaim! Több mint tíz éve napirenden van a mobiltöltők egységesítéséről szóló kezdeményezés, amely a mai napig nem hozott eredményt. Üdvözlöm, hogy már az év első plenáris ülésén erről a rendkívül fontos témáról folytatunk vitát, amely a fogyasztók és a környezet érdekét egyaránt szolgálja. Úgy gondolom, hogy a fogyasztók költségei csökkennének, ha az egységes töltő nem csupán a mobiltelefonokhoz, hanem tabletekhez, e-könyv olvasókhoz és más hordozható eszközökhöz is illeszkedne. Fontosnak tartom azt is, hogy a fogyasztók szabadon dönthessenek arról, vásárolnak-e új töltőt az új eszközökhöz. Ez csak úgy érhető el, ha az egységes töltő bevezetésével egyidejűleg megszűnik az eszköz és a töltő együttes értékesítése. Végezetül szeretném kiemelni, hogy az új rendelkezés a környezetvédelem szempontjából is kedvező lenne, hiszen jelentősen csökkenne az elektromos hulladék mennyisége is.

Pablo Arias Echeverría (PPE). – Señora presidenta, señor comisario, 51 000 toneladas de residuos electrónicos al año generados por la acumulación de cargadores de terminales móviles, con su consecuente huella medioambiental. La inexistencia de un cargador único también afecta directamente a los ciudadanos europeos y a su libre circulación. Cuando viajan, se ven obligados a llevar diferentes cargadores, lo que limita, sin duda, su movilidad.

Llamamos a la Comisión a presentar iniciativas legislativas que acaben con la inmensa variedad de cargadores que existen actualmente. La Unión Europea -como ya se ha dicho aquí- lleva más de diez años abogando por un cargador único para terminales móviles, y todavía no lo hemos conseguido. Debemos simplificar, sí simplificar, y debemos facilitar la vida de los ciudadanos y empresas europeos. La adopción de un cargador único simplificará, sin duda, el trabajo de nuestras pymes, facilitándoles el cumplimiento de una legislación más eficiente. También va a facilitar la vida de los consumidores y la gestión de los residuos, permitiendo un uso más racional de los cargadores y reduciendo su número. Si las grandes prioridades de esta Comisión, de esta nueva Comisión, son la digitalización y el Pacto Verde, el cargador único representa una oportunidad única para acercar la Unión Europea a sus ciudadanos y demostrar su utilidad.

Ivan Štefanec (PPE). – Vážená pani predsedajúca, zavedenie jednotných nabíjacích zariadení môže byť ďalším príkladom, ako Európska únia pomáha zlepšiť život a komfort našich občanov. Každý z nás sa už určite stretol s tým, že si nemohol nabiť svoje zariadenie, pretože nemal k dispozícii taký adaptér, ktorý by naň sedel.

V nedávnej minulosti to bolo dokonca ešte oveľa horšie, pretože platilo, že čo výrobca, alebo dokonca čo model výrobku, to iný druh nabíjacieho zariadenia. Okrem zjavného diskomfortu občanov to znamenalo a stále znamená aj tisíce ton zbytočného odpadu. Veľká väčšina výrobcov už ukázala, že im nerobí problém prispôsobiť sa štandardu mikro USB a vybaviť ním takmer všetky zariadenia. Stále sú to však niektorí silní hráči, ktorí to odmietajú, hoci neexistujú žiadne zjavné technické prekážky.

Zavedenie jednotných nabíjacích zariadení by malo byť ďalším príkladom regulácie, ktorá neobmedzuje, ale pomáha slobode pohybu občanov, tovarov a služieb. Zvyšuje bezpečnosť a šetrí prostriedky. Preto ju potrebujeme zaviesť čo najskôr.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – Señora presidenta, señor comisario, todos estamos de acuerdo y la Comisión lo ha dicho. Hasta noventa y cinco millones de euros de ventajas para los consumidores, un impacto medioambiental positivo, pero, además, beneficios tanto para el mercado único —indiscutibles— y para la mayor competitividad de nuestras empresas pequeñas, medianas y grandes.

¿Por qué no ocurre? ¿Por qué llevamos diez años así?

Hemos suprimido el *roaming*, hemos hecho y hemos tomado una serie de decisiones sobre *job locking*, portabilidad, etcétera, muy importantes. 2020 para estas instituciones europeas es un año mágico. Muchísimas cosas tienen que ocurrir en 2020 para que efectivamente demos una respuesta a aquello que hemos prometido.

Vamos a conseguir que el cargador único sea una realidad en este 2020. *Let it happen*. La Comisión cuenta con el Parlamento Europeo.

Die Präsidentin. – Ich habe für die spontanen Wortmeldungen sieben Meldungen und würde diese im Interesse einer lebendigen Debatte auch gerne alle drannehmen. Das funktioniert aber, weil wir schon Verspätung haben, nur, wenn Sie sich wirklich ganz strikt an die eine Minute halten. Ich werde also nach einer Minute jetzt wirklich cutten. Bitte stellen Sie sich darauf ein.

Spontane Wortmeldungen

Romana Tomc (PPE). – Spoštovana predsedujoča. Razprava o enotnem polnilniku je dokaz, da znamo prislunhiti ljudem v čisto konkretnih zadevah. Ampak stvari se seveda vlečejo predolgo. Če o polnilniku razpravljamo deset let, nam ljudje upravičeno očitajo, da smo neučinkoviti in da smo pod vplivom multinacionalk, ki jim seveda te spremembe niso v interesu.

Z uvedbo enotnega polnilnika bi v prvi vrsti olajšali življenje ljudem in pa seveda tudi podjetjem. Ker pa je odvrženih kar za 51 tisoč ton polnilnikov, bi uvedba enotnega modela imela tudi zelo pozitiven vpliv na naše okolje. Standardizacija polnilnikov pa bi lahko prinesla velike finančne prihranke tako za običajne potrošnike kot tudi za podjetja.

Upam seveda, da bo ta ideja, ta pobuda, čim prej dobila epilog in da bomo vsem prebivalcem EU dokazali, da znamo biti učinkoviti in neodvisni.

Adriana Maldonado López (S&D). – Señora presidenta, señor comisario, se suele achacar a la Unión Europea que no solemos dar soluciones a la ciudadanía de una forma inmediata, que solemos actuar tarde. Y es verdad. Esta Directiva, aprobada en el año 2014, es un claro ejemplo de que la voluntad, a veces, no es la mejor manera de llegar al objetivo que queremos lograr. No es normal que, en el año 2020 y siendo la soberanía digital uno de los grandes retos que tiene esta próxima y ya vigente Comisión Europea, sea uno de los temas que tenemos que tratar en esta nueva legislatura. Porque es verdad que en nuestras casas -y lo decían muchos colegas míos- tenemos un gran número de cargadores que ya no utilizamos. Pero también por una cuestión importante, y los jóvenes nos han dado un buen ejemplo con las medidas sobre el cambio climático. No podemos permitirnos seguir comprando un cargador para cada dispositivo electrónico, y no solamente hablamos de móviles. Hablamos de relojes, hablamos de cámaras. Hablamos de muchos tipos de dispositivos electrónicos que necesitamos que se renueven. Necesitamos un cargador único universal y necesitamos también que los cables dejen de ser efectivos.

(La presidenta retira la palabra a la oradora)

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Doamnă președintă, acum câțiva ani, am făcut un pas înainte prin acest proiect de standardizare a încărcătoarelor pentru telefoane mobile – un proiect care s-a dovedit benefic pentru consumatori. Domnule comisar, standardizarea încărcătoarelor pentru toate echipamentele electronice mobile va fi un nou pas făcut în favoarea consumatorului european. Trebuie să ne asigurăm, totuși, că următoarele etape, până la implementare, vor fi parcurse cât se poate de rapid, pentru ca europenii să beneficieze cât mai curând de aceste reglementări.

Nu trebuie să pierdem din vedere obiectivele asumate de Uniunea Europeană prin *Green Deal* și trebuie să ne asigurăm că, pe lângă standardizare, impunem și respectarea unor tehnologii de producție orientate spre mediu, o perioadă de garanție extinsă și modalități clare de reciclare, așa încât amprenta de carbon a produsului final să fie cât mai redusă. Aceste prevederi trebuie să fie respectate atât de încărcătoare produse aici, în Uniunea Europeană, dar și de produsele importate pe teritoriul Uniunii.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, o problema não se resume aos carregadores de telemóveis. Em vários produtos utilizados comumente são introduzidas pelo fabricante características que provocam, por um lado, a sua incompatibilidade com produtos de outras marcas e, por outro lado, a sua obsolescência em data anterior àquela que a tecnologia e os materiais disponíveis permitiriam atingir.

Os custos desta incompatibilidade, e sobretudo os custos desta obsolescência programada, são enormes para os consumidores e para a natureza. Qualquer estratégia de combate às alterações climáticas, e qualquer estratégia de redução do impacto das atividades humanas sobre a natureza, tem de responder de forma consequente a este problema.

São necessárias regras de conceção e de desmontagem dos produtos que, além de assegurarem a compatibilidade sempre que se justifique, permitam a compra e substituição de componentes e de peças para além de atualizações de software e hardware.

É necessária também uma garantia mínima obrigatória prolongada.

Está a Comissão Europeia disponível para estas medidas?

Maria Manuel Leitão Marques (S&D). – Senhora Presidente, Senhor Comissário, creio que deve ter ouvido aqui que temos um consenso neste Parlamento sobre esta medida. Estamos inquietos com o atraso que ela teve. É uma medida importante para os consumidores, tal como o roaming o foi no passado, e nós precisamos, na União Europeia, de medidas que toquem na vida das pessoas.

No momento em que os dois maiores desafios que enfrentamos são a transição digital e a ambiental, e já hoje falamos aqui disso, não podemos esperar por mais tempo por esta iniciativa da Comissão que tão claramente serve consumidores e ambientes.

Por isso, seja uma medida concretizada através de regulação ou de normalização, ou até de ambas para conferir a flexibilidade necessária para a inovação, o que não pode acontecer, Senhor Comissário, como aqui ouviu hoje, é esperarmos mais dez anos por um carregador universal, bloqueados por uma empresa com a eventual cumplicidade das restantes.

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, já navážu na to, co tady řekla předřečnice, a znovu se obrátím na pana místopředsedu Komise, protože slyší zleva doprava apel, že nechceme čekat opravdu dalších deset let a za deset let se bavit znovu o společné nabíječe. Myslím si, že to, co možná byl problém v roce 2014, tak dnes už není jenom otázkou komfortu spotřebitelů, ale je to skutečně ten zbytečný odpad, ty tisíce tun elektroodpadu, který se množí.

A jestliže myslíme Zelenou dohodu pro Evropu vážně, tak kdy jindy než teď si říct, že tohle je ta správná inovace, ta zelená inovace. Jestliže se někdo bojí toho, že společná nabíječka by mohla snížit šance na nové inovace, to je nesmysl. Právě společná nabíječka by měla být tou nejlepší inovací.

Leszek Miller (S&D). – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! Oczekujemy energicznych działań na rzecz wprowadzenia uniwersalnej ładowarki. Ten niezbędny pomysł ma już niestety bardzo długą, bo dziesięcioletnią historię. Oczekujemy jego realizacji nie tylko ze względów ekologicznych, ale także dlatego że pozwoli to na realne oszczędności w kieszeni każdego użytkownika. Komisja nie powinna przy tym ulegać argumentom wielkich koncernów, że unifikacja ładowarek zahamuje rozwój technologiczny w tym zakresie, czy innych wymówek. Uważam, że bardzo wysokie ceny, jakie przychodzi nam płacić za coraz to nowsze modele sprzętu mobilnego, są wystarczające, żeby powiedzieć producentom: dość uników w tym zakresie. I Komisja ma nasze zdecydowane poparcie.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Maroš Šefčovič, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, I would like to say that I heard everyone loud and clear. Very rarely do you have an almost unanimous opinion in the debate as you (the Members) demonstrated this afternoon, and I share your view that despite the efforts of the Commission to foster greater harmonisation and to push for sustainable products, in this case, it didn't work as we expected. I would really like to underline the fact that the lack of progress was not because of any fear of any company in the world, but we'll be looking for the best way in which to proceed further.

After listening to your debate, I would like to assure you that for the Commission, consumer convenience, reduction of electronic waste, safety and interoperability will very clearly be our guiding principles. At the same time, I would join your call to industry for it to do its utmost to accelerate innovation, bringing new, more performing products to the market for the benefit of consumers and for the benefit of our environment. We also have to acknowledge the fact that the voluntary approach in this case did not meet your expectations and it did not meet consumer or our own Commissions expectations. I agree with all those Members of the European Parliament who have been very clear on this, starting with Ms Thun und Hohenstein and Ms Schaldemose, but I would say almost every Member of the European Parliament who intervened in this debate.

I would like to repeat the message to the industry that it's never too late to come up with suitable proposals, but in this case, after so many years, we have to consider the legislative approach. The Radio Equipment Directive is one option to take a certain type of regulatory measures, but we also intend to analyse other options, including through the ordinary legislative procedure, to ascertain whether a superior cost/benefit outcome could be achieved by pursuing them.

I agree with all the Members of the European Parliament who highlighted the crucial importance of digital sovereignty of Europe. I think we see every single day how important this issue is becoming. I also have to add one important element – and the lesson from this approach would be crucial for my work which I pursue on the European Battery Alliance – because I think that after today's debate, we can clearly conclude that the sooner we have higher European standards, not only for chargers but also for batteries, the better it would be.

This is how we can push our approach to the modernisation of the industry. This is how we can demonstrate our commitment to the sustainability of our products, and this is what we are going to do. Thank you very much for your very clear message, with which we will be working very actively in the Commission, and of course I hope that we can count on your support for this way forward and the proposals we will put on the table before this House.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet auf einer späteren Tagung statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Andrus Ansip (Renew), *kirjalikult*. – Toetan ühtse laadija süsteemi kaasaskantavatele seadmetele. Sooviksin siiski juhtida tähelepanu ka autode laadijatele. Brüsseli ja Strasbourgi vahelisel otseteel puuduvad elektriautode kiirlaadijad ning Euroopa Parlamendi 11 elektriautot peavad seetõttu sõitma ringiga läbi Saksamaa. Seejuures peavad nad koostama väljasõiduplaani, et kõik ei jõuaks laadimispunkti samal ajal. Euroopa rohelise kokkuleppe kontekstis ei ole see kindlasti ei tark ega ka mõistlik.

Ivars Ijabs (Renew), *rakstiski*. – Pirms desmit gadiem Eiropas Komisija sāka darbu pie noteikumiem par vienota lādētāja izstrādi visām pārnēsājamām ierīcēm. Diemžēl sākotnējais Komisijas priekšlikums elektroierīču ražotājiem pašiem vienoties par vienotu standartu nenasniedza savu mērķi, liekot ES likumdevējiem lūkot citus risinājumus, kā aizsargāt pilsoņu intereses. Eiropas Parlaments, tiecoties tautsaimniecības radītās sekas dabai un klimatam, kā arī iestājoties par patērētāju interesēm, ir atsācis debates par šo jautājumu. Es prasu Eiropas Komisijai nākt klajā ar vienotu noteikumu ietvaru attiecībā uz vienotu ierīču lādētāju.

Pierre Karleskind (Renew), *par écrit*. – Cela fait désormais plus de dix ans que la Commission européenne travaille sur la question du chargeur universel pour les appareils mobiles. Il faut certes se féliciter que l'approche de la Commission consistant à passer par des accords volontaires de l'industrie ait permis de réduire le nombre de modèles de chargeurs de trente à trois depuis 2009. Mais il ne faut pas s'arrêter à mi-chemin. Chaque année, ce sont encore 51 000 tonnes de chargeurs qui finissent à la poubelle... ou dans la nature. Par ailleurs, n'avons-nous pas tous, chez nous, un tiroir rempli de chargeurs différents qui ne sont ni utilisés ni recyclés ? Il faut désormais que la Commission agisse pour étendre le principe à l'ensemble des petits et moyens appareils électroniques (tablettes, liseuses, appareils photos, caméras...), sans pour autant brider l'innovation et l'émergence des chargeurs de demain. De plus, la Commission aura un véritable impact sur les déchets électroniques en faisant en sorte que les chargeurs soient vendus séparément de leurs appareils, pour laisser la possibilité aux consommateurs de continuer à utiliser leurs anciens chargeurs. Nous réclamons à la Commission européenne des mesures concrètes en ce sens dans les mois à venir.

Łukasz Kohut (S&D), *in writing*. – We have been talking in the EU about one common standard for chargers for all mobile devices for over a decade now. The voluntary agreement adopted by producers of electronic equipment back in 2009 has proven insufficient, with tech giants like Apple applying their own standards in this area. What is more, Europeans have been facing a situation in which they are forced to acquire different chargers for the different electronic devices they use. What is more, they are forced to buy a charger with every new item of equipment, even if they already have one which is compatible with that equipment. And that means higher prices. Additionally, different standards for chargers result in the pile of electronic waste growing – currently it is 16 kilograms per year for each European. For the sake of consumer rights as well as out of ecological concerns we cannot tolerate this situation any longer. It is time the European Commission proposed a standard for a common charger, which would be obligatory for all producers of electronic devices. Consumers must also be given the right to purchase new electronic devices without chargers if they wish so.

16. Razlike u plaćama između muškaraca i žena (rasprava)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission über Einkommensunterschiede zwischen Frauen und Männern (2019/2870(RSP)).

Helena Dalli, *Member of the Commission*. – Madam President, I would like to thank honourable Members for including the gender pay gap on today's agenda. I am aware that this is an important matter for the European Parliament, as reflected in its resolutions calling for legal actions that tackle gender-based pay discrimination.

We are on exactly the same page on this. Pay discrimination has gone on for too long. The principle of equal pay has been in the Treaty since 1957, but women are still being paid an average of 16% less than men in Europe. It is high time for further action.

President von der Leyen has entrusted me with the task to develop a new European gender equality strategy to address areas in which women still face additional barriers. I will give equality in the world of work its due attention by putting forward proposals for pay transparency.

The Commission envisages presenting a new gender equality strategy in the first week of March. The aim is to have a strong ambitious and overarching approach, with specific measures to close the gender pay gap. Equal pay will be a key principle of the new strategy, and the Commission will act as regards measures on pay transparency.

We have had a non-binding recommendation for five years now, which gave Member States a toolbox of measures to enforce the equal-pay principle. Some Member States have introduced the measures, but many have not. Because there is a lack of transparency, many women do not even know that they are being underpaid. Work typically done by women is systematically and structurally underpaid compared to work typically done by men, even when it is work of equal value. This is why transparency is such an important issue.

I will be looking at a broad range of options when working on the scope of the pay transparency proposals, from giving employees information on pay levels to requiring companies to report on pay levels and analyse such data in audits.

I am aware that introducing binding pay transparency measures is challenging. While we want to strengthen the rights of employees to get more information about pay levels, we also need to recognise that some of the possible measures may add administrative burdens for employers. It is therefore imperative to consult employers, employees and national administrations to find the right balance for such EU intervention.

Let's also not forget that increasing pay transparency is only one of the steps towards addressing the gender pay gap. Closing this gap requires a comprehensive approach addressing all its root causes: a lower participation of women in the labour market; a higher use of part-time and career breaks by women when compared to men; vertical and horizontal segregation on the labour market; and gender stereotypes and discrimination.

Another thing. Women are over-represented in work of precarious nature. They are the vast majority of part-time workers and often opt for variable hours and temporary contracts. This is another factor which significantly reinforces gender gaps.

In in this regard, the Commission will work closely with Member States to ensure that binding legal acts are properly implemented, and to assist Member States in taking utmost advantage of other legal provisions. This includes the recommendation on access to social protection, the Directive on Part-Time Work, the Directive on Transparent and Predictable Working Conditions, and, of course, the Work-Life Balance Directive.

I intend to work closely with the European Parliament throughout this process and I look forward to listening to your views today.

Die Präsidentin. – Ich möchte auch hier darauf hinweisen, dass die Uhr seit heute rückwärts läuft. Eines bleibt aber gleich: Wenn es rot wird, dann ist die Zeit abgelaufen.

Frances Fitzgerald, on behalf of the PPE Group. – Madam President, I want to welcome what the Commissioner had to say here this evening. I'm glad we're all on the same page – because we need to be if we are to get action in relation to this issue. If we are serious about gender equality here in the European Union, if we are serious, for example, about the sustainable development goals (SDGs), if we are serious about the European social pillar, then it is essential that we tackle the gender pay gap. Equality matters, and this is a very serious inequality that has lasted for far too long. Economic equality is critically important because without equality in earnings, in what people live on throughout their lives, social equality cannot be guaranteed.

You have described the pay gap that exists: the 16%, and more in some places. Of course, we also have the pension pay gap, which is very, very serious. The current gender pension gap in Europe stands at over double the gender pay gap – at 35.7%. Just think of the implications of that for individual women, for children and for their families as they grow older. They just do not have access to the same money to live their lives. The consequences of both the gender pay gap and the pension pay gap are very serious. They cost our society. They cost because they perpetuate child poverty, they perpetuate skills shortages, and of course, there is an enormous cost to the economies of all our countries because they are underusing women's skills, and there is a serious barrier here to women's full participation.

We know all this. The question is: what we are going to do about it? What we see already is quite a number of countries taking action. I welcome what you say about the variety of issues that can be dealt with if we take this seriously. Pay transparency is critical. We've seen already the impact of greater transparency, for example, when it has been seen in media jobs recently. We've got to have very strong implementation measures to make sure that this issue is dealt with.

Evelyn Regner, im Namen der S&D-Fraktion. – Frau Präsidentin, sehr geehrte Frau Kommissarin! Es gibt diesen traurigen Jahrestag, der das eklatante Lohngefälle zwischen Frauen und Männern in der Europäischen Union aufzeigt: den *Equal Pay Day*, den wir alle kennen. Zu feiern gibt es da nichts. Dieser Tag markiert die großen Lohnunterschiede zwischen Frauen und ihren männlichen Kollegen. Obwohl der Grundsatz „gleiches Entgelt für gleiche oder gleichwertige Arbeit“ seit jeher in den EU-Verträgen verankert ist, obwohl die Gleichbehandlungsrichtlinie im Artikel 4 explizit direkte und indirekte Diskriminierung bei der Bezahlung verbietet, verdienen Frauen im Jahr 2019 EU-weit pro Stunde immer noch 16 % weniger als ihre männlichen Kollegen. Noch schlimmer sieht es im Alter aus, weil Frauen im Durchschnitt um 40 % weniger Pension, weniger Rente beziehen als Männer. Mütter mit Kindern unter sieben Jahren haben es überhaupt am schlimmsten: Zwei Drittel des Lohngefälles sind klassische Diskriminierung. Frau wird schlechter bezahlt, nur weil sie Frau ist. Das Lohngefälle basiert unter anderem auf hartnäckigen Stereotypen zur Rolle von Frauen, die immer noch die meiste Hausarbeit und Kindererziehung übernehmen.

Es braucht ein Umdenken, ein Aufbrechen der geltenden Macht- und Denkstrukturen, wenn wir echte Gleichstellung und faire Bezahlung wollen. Deshalb wende ich mich an die Kommission: Wir brauchen mehr, als wir bisher hatten: echte legislative Maßnahmen zur Lohntransparenz, Sanktionen bei Diskriminierung und ordentliche Entschädigung der Betroffenen. Das erwarten wir uns von der Kommission als Anwältin für Männer und Frauen.

Sylvie Brunet, *au nom du groupe Renew*. – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, chers collègues, mon combat est celui pour l'égalité.

Éliminer l'écart salarial, c'est aussi lutter contre la pauvreté des femmes et leur exclusion sociale. L'écart de rémunération entre les femmes et les hommes est intolérable socialement et économiquement.

Socialement, car il contrevient au principe d'égalité – comme vous l'avez rappelé, de non-discrimination – inscrit dans les traités européens. Économiquement, car c'est une partie de la croissance et de l'innovation qui pâtit de ces écarts.

On estime qu'en réduisant de deux points de pourcentage supplémentaires l'écart de rémunération femmes-hommes nous pourrions faire progresser le PIB de l'Union européenne de plus de 40 milliards par an.

L'égalité est aussi au cœur de l'inspiration du socle européen des droits sociaux que nous nous sommes engagés à mettre pleinement en pratique. Le temps est venu de mettre à jour le plan d'action de l'Union européenne en la matière en travaillant autour de trois axes.

Premièrement, la transparence des informations sur les rémunérations, qu'il faut améliorer. Deuxièmement, des obligations de résultats, de mesures correctives et, troisièmement, des mesures d'accompagnement de l'organisation.

Grâce à l'obligation de transparence des salaires et à la mise en place de mesures d'audit, nous disposerons de données précises, objectives et à grande échelle qui nous permettront de mieux définir les contours de ces possibles discriminations et également de mesurer les progrès réalisés. Je me réjouis que la Commission se soit résolument engagée dans la voie de cette transparence qui s'inscrit dans les obligations résultant de la directive de 2014 en matière d'information extra-financière.

Sur le deuxième axe, la Commission, les États membres et les partenaires sociaux – le dialogue social est important – devront avoir des mesures plus pertinentes, à titre de prévention de mesures correctives contraignantes.

Enfin, n'oublions pas d'agir sur le contexte plus général d'organisation de nos marchés du travail en matière de stéréotypes, d'orientation, de formation, d'éducation.

Madame la Commissaire, nous attendons impatiemment la nouvelle stratégie sur l'égalité des genres et de voir s'appliquer une nouvelle modalité du principe «à travail égal, salaire égal».

Die Präsidentin. – Ein besonders herzliches Willkommen an die immerhin sechs Männer, die in dieser Debatte sprechen werden.

Ernest Urtasun, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señora presidenta, no es muy normal que seamos tan pocos. Quiero empezar diciendo esto. En cualquier caso, gracias, comisaria, por lo que ha presentado hoy aquí. Estamos realmente esperanzados de poder trabajar la lucha contra la brecha salarial de una manera importante. Esto está afectando a muchísimas mujeres, dada la cifra del 16 % de brecha que tenemos. No hay que olvidar que eso luego tiene otras consecuencias: la brecha en pensiones, que está en el 35 %, que es una consecuencia directa de la brecha salarial que tenemos.

Y, por lo tanto, yo creo que sobre lo que ha dicho hay dos cosas que para mí son muy importantes. Primero, hemos tenido una estrategia propia específica, un plan de acción específico de lucha contra la brecha salarial, que ha funcionado poco. Yo creo que, en el marco de la revisión de la estrategia, hay que actualizarlo, con indicadores claros, para poder afrontar el fenómeno. Y después, evidentemente, estamos muy ansiosamente esperando la nueva Directiva sobre transparencia salarial, que ustedes ya han presentado.

Me ha gustado el contenido de lo que usted ha mencionado: el hecho de que sea obligatorio hacer auditorías, de que los empleados puedan conocer y las empleadas puedan conocer las escalas salariales por género. Creo que es muy importante también que tengamos un régimen de sanciones y de protección de las víctimas de la brecha salarial importante en esa pieza legislativa. Con todo ello, estoy convencido de que va a poder contar con este Parlamento.

Creo que podemos aprender mucho también de la experiencia islandesa, que ha logrado reducir prácticamente a cero la brecha salarial con estas medidas.

Y, finalmente, lo que le recomendaría, o creo que tenemos que hacer juntos, es ya empezar a trabajar una alianza en el Consejo. No quiero que este texto legislativo termine como en el pasado otras propuestas, por ejemplo, bloqueado. Y para ello necesitamos construir alianzas en el Consejo, y aprovecho para decirle que hay una excelente nueva ministra de Igualdad en el Gobierno de España, Irene Montero, que estoy seguro de que va a ayudarle mucho a sacar todo esto adelante.

Maximilian Krah, *im Namen der ID-Fraktion*. – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Das *gender pay gap* gehört auch zu den modernen Legenden, und je weniger man konkret danach fragt, umso einfacher kann man sich darüber aufregen. Es gibt ein unbereinigtes und ein bereinigtes *pay gap*. Nehmen wir das bereinigte, so liegt der Unterschied zwischen 2 und 7 %, bei den Jüngeren, den 20- bis 30-Jährigen, sogar umgekehrt zulasten der Männer.

Schauen wir auf das unbereinigte *gender pay gap*, müssen wir sagen, dass die Ursache in der Politik der politischen Linken liegt, die es bis heute nicht schafft, Kindererziehungszeiten und Mutterschaft ansprechend ökonomisch zu würdigen und etwa bei der Rentenberechnung anzusetzen. Wir sehen gerade, wie konservativ regierte Länder wie Ungarn, aber auch Polen, dessen Familienministerin demnächst hier sprechen wird, den Weg gehen, dass sie genau die Leistungen, die Mütter bringen, wenn sie sich um Kinder kümmern, so berücksichtigen, dass das unbereinigte *gender pay gap* sinkt, während genau da, wo man Frauen nur als ökonomische Nutztiere sieht und Familienleistungen nicht honorieren will, es eben steigt wie in vielen westeuropäischen Ländern.

Insofern ein neuer ideologischer Angriff der Kommission. Notwendig wäre es, Familienarbeit und Mutterschaft zu schützen, um Frauen aufzuwerten, und nicht solche Phantomdebatten zu führen.

Jadwiga Wiśniewska, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Rzeczywiście ciągle w Unii Europejskiej występuje luka płacowa między paniami a panami i wynosi średnio około 16 %. Ja mam to szczęście, że pochodzę z Polski, gdzie ta luka płacowa jest obecnie na poziomie 7 % i maleje. Jeśli zaś chodzi o bezrobocie wśród pań, to w Polsce udało się je zredukować z 18 % do 5 %. Jednak kiedy patrzymy globalnie na sprawę zróżnicowania wynagrodzeń kobiet i mężczyzn, to rzeczywiście jest wiele do zrobienia. Przyczyn różnic w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn jest wiele, ale jestem przekonana, że jedną z głównych jest odpowiedzialność kobiet za opiekę nad swoimi rodzinami. Wychowują dzieci, opiekują się często starymi, chorymi rodzicami. Panie częściej w związku z tym pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy i w sektorach mniej opłacalnych. Dlatego też powinniśmy się zastanowić, w jaki sposób wyrównać paniom, które spełniają się w roli matki i opiekunki swoich schorowanych rodziców, właśnie te różnice w wynagrodzeniach. Chcę podkreślić jeszcze jedno, a mianowicie że następuje niestety feminizacja biedy. Panie zarabiają mniej i mają emerytury znacznie niższe niż panowie.

Sandra Pereira, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Senhora Presidente, a disparidade salarial entre homens e mulheres é uma realidade na idade ativa que se agrava na idade da reforma.

Só será possível pôr fim às desigualdades atacando as suas causas de fundo com medidas concretas, como a elevação geral dos rendimentos dos trabalhadores e a garantia de igualdade salarial entre homens e mulheres, a valorização da contratação coletiva, o firme combate à precariedade e a regulação do horário de trabalho.

Para além disto é preciso dar proteção na maternidade, criar redes públicas de cuidados para crianças e idosos e exigir medidas concretas que dotem os serviços públicos dos necessários recursos financeiros, técnicos e humanos para intervir eficazmente na prevenção e combate às discriminações e ao incumprimento da legislação.

E finalmente é preciso defender a existência de uma segurança social pública, universal e solidária como única garantia do direito a uma pensão de reforma digna e a um futuro menos desigual.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – Señora presidenta, efectivamente, el principio de igual retribución salarial para hombres y mujeres es un principio consagrado en los Tratados, en todas las leyes de la Unión Europea. Forma parte también de los objetivos del desarrollo social y también forma parte del pilar social que nosotros mismos aprobamos. La propia presidenta de la Comisión lo ha marcado como una prioridad en esta nueva estrategia de igualdad -incluso lo ha dicho la comisaria- con medidas vinculantes para que podamos realmente eliminar este atentado contra los derechos humanos que supone cobrar diferente por un trabajo de igual valor.

Se ha dicho aquí, tiene consecuencias a lo largo de toda la vida: menos cotizaciones a la Seguridad Social, brecha en las pensiones, riesgo de pobreza, riesgo de violencia, causas múltiples, estereotipos. La mujer entra y sale del mercado de trabajo, porque está el tema de la maternidad, trabaja más a tiempo parcial, tiene también más trabajos temporales. Hay que luchar contra el techo de cristal y por eso proponemos -en la línea de lo que ha dicho la comisaria- mayor transparencia salarial, combatir la segregación profesional, tener un mercado de trabajo ágil y flexible. Y, para acabar, decir que eso beneficiará a todos, porque tendremos más valores europeos y más democracia.

Agnes Jongerius (S&D). – Voorzitter, toen ik in 1987 aan mijn eerste echte baan begon, was ik dolblij. We begonnen met een groep mannen en vrouwen allemaal aan dezelfde baan. We deden hetzelfde werk voor hetzelfde geld. Tenminste, dat dacht ik, totdat we erachter kwamen dat de mannen meer verdienden dan ik en mijn andere vrouwelijke collega's. Wij zijn naar een advocaat gestapt, die een nette brief getypt heeft naar het management, en gelukkig was er geen interventie van de rechter nodig, maar actie ondernemen tegen loonverschillen werkt.

De loonverschillen bestaan. Ze zijn geen sprookjes, ze zijn geen mythe. Mannen verdienen nog steeds meer dan vrouwen, gemiddeld in Nederland 5 000 euro per jaar. Dit kan en dit moet anders. Daarom ben ik blij met het plan van de commissaris om binnen de eerste honderd dagen wetgeving te introduceren voor loontransparantie, zodat we niet tot het jaar 2100 bezig zijn om de loonverschillen tussen mannen en vrouwen weg te werken.

Radka Maxová (Renew). – Paní předsedající, Česko má druhý největší průměrný rozdíl mezi mzdovým ohodnocením pracujících žen a mužů. Je to závratných 21,1 %. Přestože jsou ženy v Česku vzdělanější, převládají na pracovištích s nižšími mzdami. Častěji pracují na velmi důležitých, ale hůře placených pozicích – ve školství, ve zdravotnictví a v sociální péči. A jsou méně zastoupeny ve vedoucích pozicích – 15 % žen v České republice je v dozorčích radách a 5 % v představenstvech. Velmi důležité je vidět i dopad *gender pay gap* na feminizaci chudoby, kdy se především důchodkyně či matky samoživitelky propadají do chudoby.

EU by se měla o rovnost mezi muži a ženami zasadit například stanovením závazné definice „stejně odměny za stejnou práci“ v rámci směrnice o rovných příležitostech z roku 2006 nebo v rámci směrnice o mzdové transparentnosti a vymáhání transparentnosti v uveřejňování odměn v evropských společnostech. Rovnost není zatím samozřejmost.

Kira Marie Peter-Hansen (Verts/ALE). – Fru formand! Kære kommissær, tak for oplægget. Sidste år havde vi europæiske kvinder vores sidste arbejdsdag den 4. november. De europæiske kvinder burde altså i gennemsnit have holdt fri 4. november og resten af året, hvis vi skulle lukke løngabet i 2019. Det svarer til to måneder, hvor Europas kvinder arbejder gratis. Jeg håber, at vi sammen kan gøre dette årti, som vi netop er trådt ind i, til årtiet, hvor vi sætter ligestillingen i centrum.

Derfor er det positivt, at vi har fået en kommissær for ligestilling. Men flotte titler løser ikke noget i sig selv. Jeg håber derfor, at Kommissionen vil være med til at skabe gennemsigtighed omkring løn på arbejdspladserne. Kvindelige arbejdere skal have ret til at vide, om de skal have mindre i løn end deres mandlige kollegaer, der laver det samme stykke arbejde.

Jeg håber også, at Kommissionen vil holde øje med implementeringen af work/life balance-direktivet i medlemslandene. Der er nemlig ikke nogen tvivl om, at en ulige fordeling af barsel medvirker til det store løngab, vi desværre ser i dag.

Jeg glæder mig til samarbejde – og lad os så sammen sikre samme løn for samme arbejde.

Isabella Tovaglieri (ID). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, il più grande furto della storia, così è stato definito dalle Nazioni Unite, continua impunito sotto i nostri occhi: ancora oggi nel mondo le donne guadagnano in media il 23 % meno degli uomini.

L'Europa non sta facendo abbastanza: non è sufficiente, infatti, che si dedichino delle quote rappresentative alle donne all'interno dei CdA delle grandi aziende, quote rappresentative che non sono assolutamente sufficienti a risolvere il problema.

È una soluzione, infatti, illiberale: l'Europa, anziché comprimere la libertà di impresa, dovrebbe invece supportare gli Stati membri nell'eliminazione delle barriere economiche e culturali che realmente impediscono l'accesso delle donne ai più alti livelli professionali e retributivi.

Far passare lo scorretto e il pericoloso messaggio che le donne siano una categoria «protetta» da quote rosa rischia davvero di indebolire, anziché rinsaldare, la forza contrattuale femminile. Al contrario, invece, il giusto riconoscimento delle competenze e del merito sarà l'unica soluzione possibile per coniugare pari opportunità a pari dignità.

Elżbieta Rafalska (ECR). – Pani Przewodnicząca! Jak wynika z ostatnich raportów, sytuacja w Polsce, jeśli chodzi o zróżnicowanie wynagrodzeń kobiet i mężczyzn, jest na tle innych wysoko rozwiniętych krajów dobra. Jest wręcz coraz lepsza, zmienia się i poprawia. W latach 2000-2017 Polska zrobiła bardzo duży postęp w zakresie poprawy sytuacji kobiet na rynku pracy. Pozycja Polski poprawiła się, gdyż przeskoczyła ona z dziewiętnastego na ósme miejsce. Tak że według wyliczeń Eurostatu ta różnica jest niewielka i w 2017 r. wyniosła 7,2. W tym samym czasie średnia Unii Europejskiej kształtowała się na poziomie 16%. Niższy poziom tego wskaźnika obserwowany był tylko w Rumuni, we Włoszech, w Luksemburgu oraz w Belgii. Pamiętajmy jednak, że luka płacowa jest zjawiskiem złożonym i wynika z współwystępowania wielu czynników wpływających na sytuację kobiet i mężczyzn na rynku pracy. Są wśród nich czynniki obiektywne, takie jak odmienne wykształcenie, doświadczenie zawodowe, wykonywany zawód. Pamiętajmy też, że kobiety mają prawo dokonywać wyboru swojej drogi życiowej, rodzinnej i zawodowej. Ale ciągle w tym obszarze jest sporo do zrobienia.

Eugenia Rodríguez Palop (GUE/NGL). – Señora presidenta, en la Unión Europea las mujeres trabajan dos meses gratis al año en comparación con los hombres, eso descontando las muchas que trabajan sin cobrar y en condiciones de esclavitud. Sabemos muy bien por qué. Porque somos las mujeres las que seguimos cuidando de forma no remunerada en casa y mal remunerada fuera. Porque se han recortado servicios sociales. Porque en la cadena de cuidados ni están los varones ni están las instituciones.

Conocemos las medidas que deberíamos adoptar, pero no las adoptamos. No hemos querido obligar a las grandes empresas a someterse a auditorías salariales y a pagar sanciones cuando no lo hacen. No hemos querido apostar por unos permisos parentales que impidan a esas empresas discriminar a las mujeres en edad de procrear y obliguen a los varones a ocuparse de sus propios hijos.

La educación infantil sigue privatizada en muchos Estados y es muy cara, lo que expulsa a las mujeres del mercado. No tenemos asegurado un sistema de atención a la dependencia que sea público, universal y gratuito, para que los cuidados informales no recaigan sobre ellas.

Estamos matando a las mujeres a base de dobles y triples jornadas, mientras buena parte de los señores crecen como hongos en sus cubículos, lavados, peinados, planchados y reproducidos. En Europa muchas mujeres trabajan a destajo para seguir siendo pobres, tener menos cobertura sanitaria y envejecer con pensiones mínimas.

Seguimos sin hacer lo suficiente.

Daniela Rondinelli (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la discriminazione salariale è una delle forme di disuguaglianza sociale più diffuse e aberranti, che impedisce alle donne di partecipare pienamente alla crescita economica e sociale del proprio paese.

Questa discriminazione ha molto a che fare con le culture e gli stereotipi che caratterizzano oggi i modelli sociali e le dinamiche del mercato del lavoro ai livelli nazionali.

Commissaria Dalli, la Sua proposta di trasparenza delle retribuzioni è condivisibile ma, come Movimento 5 Stelle, Le chiediamo che la nuova proposta di direttiva non rappresenti l'ennesimo elenco di enunciazioni di principio e di buoni propositi, ma indichi soluzioni agli Stati membri per risolvere una volta per tutte il problema della segregazione di genere nelle varie professioni e nei vari settori di attività, segregazione che è la causa principale del divario retributivo tra uomini e donne.

È necessario poi iniziare a discutere di un sistema armonizzato di sanzioni, che punisca chi viola palesemente il diritto alla parità retributiva e chi sfrutta in modo deliberato il lavoro femminile a danno della giustizia e della coesione sociale.

Cindy Franssen (PPE). – Voorzitter, mevrouw de commissaris, de genderloonkloof blijft een hardnekkige uitdaging. Anno 2020 verdienen vrouwen nog steeds minder dan mannen en de ongelijkheid wordt bovendien nog duidelijker bij het pensioen. Hier moet dringend iets aan gedaan worden en er is al heel veel gezegd, maar ik wil toch nog op twee zaken focussen.

Vrouwen hebben vaker een deeltijdse job, wat automatisch gepaard gaat met lagere lonen. Zo komen ze in een kwetsbare positie terecht en hebben ze een groter risico op armoede. Het terugdringen van de genderloonkloof veronderstelt dan ook het gelijk verdelen van de zorgtaken en veronderstelt ook gelijke deelname aan de arbeidsmarkt: gelijk loon voor gelijk werk. De volledige implementatie van de richtlijn betreffende het evenwicht tussen werk en privéleven van Marianne Thyssen zal dan ook van cruciaal belang zijn.

Ten tweede moeten segregaties op de arbeidsmarkt worden weggewerkt, zowel verticaal als horizontaal. Genderstereotypen doorbreken en vrouwen ondersteunen richting STEM-sectoren en de digitale sector is de boodschap.

De loonkloof terugdringen zal vrouwen sterker en veerkrachtiger maken.

Heléne Fritzon (S&D). – Fru talman! Tack för en väldigt bra inledning, kommissionär Dalli. Principen om lika lön för lika arbete mellan kvinnor och män har funnits i EU-fördragen sedan 1957. Men nu står vi alltså här 63 år senare, och kvinnor tjänar fortfarande mindre än män för samma arbete.

Jag tycker att det är skamligt att vi inte har kommit längre. Att vi inte har tagit större krafttag för att vi ska kunna tjäna lika mycket vare sig vi är kvinnor eller män. Och det är naturligtvis skamligt att vi inte lever upp till EU:s grundläggande värderingar om jämställdhet, och att vi inte följer fördraget.

Vi har en uppgift att fylla. Vi vet förklaringarna. Men det är politisk vilja som gör att vi kan förändra.

Jag undrar vad ni tycker att jag ska säga till mina döttrar? Är det rimligt att jag ska säga till dem att när ni går ut välutbildade i arbetslivet så ska ni tjäna och jobba gratis två månader jämfört med män? Vi måste ändra på detta.

Susana Solís Pérez (Renew). – Señora presidenta, hoy debatimos un tema que debería estar zanjado: la brecha salarial entre hombres y mujeres. Porque las mujeres cobramos un 16 % menos que los hombres, y por eso le pedimos a la Comisión más ambición en materia de igualdad. Necesitamos que se revise cuanto antes la Directiva sobre igualdad retributiva y que nos planteen medidas a nivel europeo para mejorar la conciliación laboral y familiar. Pero algo que me preocupa especialmente como ingeniera es el impacto de la digitalización en la brecha salarial. Se van a demandar muchos puestos de trabajo en el ámbito científico y tecnológico, bien retribuidos, y el porcentaje de mujeres que estudian estas áreas es muy inferior al de los hombres, un 17 %, lo que va a suponer que se va a agrandar aún más esta brecha salarial. Tenemos que trabajar para que niñas y mujeres se decanten por este tipo de estudios y de ocupaciones. Así que le pedimos ambición. Son muchas las medidas necesarias; considere esto una prioridad y preséntenos cuanto antes esa estrategia por la igualdad de género

Alexandra Louise Rosenfield Phillips (Verts/ALE). – Madam President, the economy is run by pickpockets. Every day, across the EU, women open their pay cheques to find that nearly a fifth of what they should be earning has been stolen from them – day after day, year after year, until they retire on a pension that is, on average, 35% less than their male counterparts. For women whose gender intersects with their race, migration status, religion, sexual orientation and/or disability, this wage disparity is even higher.

'Equal pay for equal work' is a slogan from the UK, where the Equal Pay Act became law in 1970. Yet here we are, 50 years later, and it is shameful that we are still having to stand up in Parliament Chambers and repeat it. If any of us saw someone lean over on a bus and take a banknote out of the pocket of the woman standing opposite, we'd shout out, we'd call the police, we'd be outraged. I call upon each and every Member of this House to shout out. Find your outrage. Women must not wait another 50 years.

Annika Bruna (ID). – Madame la Présidente, un homme et une femme réalisant les mêmes tâches et ayant les mêmes compétences doivent avoir le même salaire. À travail égal, salaire égal: ce principe simple doit prévaloir et c'est aux États souverains de le faire respecter.

Le problème est qu'aujourd'hui, le Parlement débat du concept de *gender pay gap*, c'est-à-dire des différences de rémunération entre hommes et femmes expliquées par les heures travaillées, l'expérience ou le poste occupé. Dans de nombreux cas, toutefois, ces différences relèvent du choix des femmes et de leurs priorités.

Nous devons défendre un salaire égal pour un travail égal et permettre aux femmes qui le souhaitent de pouvoir accéder aux mêmes postes et rémunérations que les hommes.

Cependant, certains concepts défendus ici sont issus d'une idéologie niant les différences entre hommes et femmes et d'une vision exclusivement mercantile, l'exemple ultime de cette dérive étant la congélation des ovocytes pour que les femmes décalent leur vie familiale au profit de leurs contraintes professionnelles. Les femmes ont aussi le droit de ne pas vouloir être des hommes comme les autres.

Jessica Stegrud (ECR). – Fru talman! Ärade kommissionär! Tack så mycket för ordet. Skillnaden i genomsnittlig inkomst på 16 procent mellan kvinnor och män i EU beror enligt kommissionens rapport främst på könsdiskriminering. I Sverige, som hör till världens mest jämställda länder, har ansvarig myndighet konstaterat att det i Sverige inte finns något som tyder på att skillnaden mellan könen beror på diskriminering, utan främst på faktorer som yrkesval, befattning, personliga egenskaper och antalet arbetade timmar.

Målet för ett jämställt och fritt samhälle kan aldrig vara ett exakt lika utfall, för det skulle kräva totalitära metoder och bortse från individens rätt att välja. Det bör i stället präglas av lika rättigheter, skyldigheter och möjlighet att göra sina egna livsval.

Självklart fördömer jag löneskillnader till följd av diskriminering. Men arbetet för jämställdhet måste baseras på fakta och rensas från ideologiskt överdrivna myter.

Λευτέρης Νικολάου-Αλαβάνος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η λεγόμενη πολιτική της συμφιλίωσης οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, των «ίσων ευκαιριών», έχει οδηγήσει στην πλήρη ευελιξία του εργάσιμου χρόνου και του χώρου εργασίας για τη γυναίκα εργαζόμενη, με αποτέλεσμα το 1/3 των γυναικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση να δουλεύει με μερική απασχόληση. Οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις είναι ένας από τους παράγοντες που ευθύνονται, για παράδειγμα, για το γεγονός ότι ο μισθός της εργαζόμενης γυναίκας στην Ελλάδα είναι κατά 17,5% χαμηλότερος από τον μισθό των ανδρών, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση η μέση διαφορά των αποδοχών φτάνει έως και το 40%.

Τα σύγχρονα δικαιώματα των γυναικών στην εργασία δεν εξασφαλίζονται με την εξίσωση των απολαβών για άνδρες και γυναίκες προς τα κάτω, όπως κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση· ιδιαίτερα μία περίοδο κατά την οποία το κεφάλαιο για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων συστηματικά «ξηλώνει» την προστασία της μητρότητας, άδειες και επιδόματα, τα οποία θεωρεί κόστος, εξαναγκάζοντας χιλιάδες εργαζόμενες στην ανεργία, στη μισή δουλειά-μισή ζωή. Η αποφασιστική πάλη των εργαζομένων ενάντια στην επιθετικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αστικών κυβερνήσεων, μπορεί να προσδώσει νέα πνοή και δύναμη στην εργατική λαϊκή πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες στην εργασία, στην κοινωνική προστασία της μητρότητας και στον ελεύθερο χρόνο.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Madam President, when Europe needs to renew its unity and look beyond the horizon, maintaining the gender pay gap is not only unjust to women, but also anachronistic. It insults women as full-fledged members of society. When the brightest women earn less than their male colleagues, it also reduces Europe's chances in global competition. To make our labour market fit for the 21st century, we must get rid of the famous 16% differential. Also, the fact that today women are better educated does not mean that in the future the labour market will be more woman friendly.

Girls are not encouraged by families, schools, universities or businesses to learn skills in new technologies. The pay gap can grow in the future. As a gender stereotype, the pay gap is a cost to the entire society. That is why I am convinced that this House will spare no effort to support the Commission action to ensure that the gender pay gap will be abolished entirely.

Elisabetta Gualmini (S&D). – Madam President, I would like to say to the Commissioner that to close the gender pay gap is not a symbol, but a way to restore social justice in our democracies.

Not only is there the pay gap, but women are also victims of glass ceilings since they are not often promoted at the top level of their career. Women are victims of family duties and tasks since they are often the only caregiver in the house. Women are victims of gender bias and often not considered adequate enough. Women are also victims of violence, and more than 30% have experienced one form of violence in their lives.

So this is the real fight, a fight for decency, for justice and for change. We have to fight for a day on which women will be fully equal to men, on which they will be fully aware of their value and their potential, and on which no more women will have to choose between a child and a job.

So please let us close the pay gap as soon as possible within the next three months. You have to promise us: 'you're not alone, we are with you and we will never give up'.

PRESIDÊNCIA: PEDRO SILVA PEREIRA

Vice-Presidente

Samira Rafaela (Renew). – Mr President, I would like to say to the Commissioner that achieving financial equality between women and men is imperative. Being financially independent will make a person free, and too many women today are less free because of the gender pay gap, which stands at 16% in the EU and has barely changed over the last decade. At the current snail's pace, we risk moving backwards and this will continue to harm women and it will cost the EU over EUR 200 billion in the next decade according to Parliament's own research. If we are to be serious about our European values, the Commission must make freedom and independence for women its priority – from equal pay to active participation in an inclusive labour market. We need to go from minding the gap to understanding the gap to closing the gap, so large listed companies and governments must be transparent on how they pay their employees and we must know what is causing the gap.

Beata Szydło (ECR). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Temat, o którym dzisiaj debatujemy, to jeden z ważniejszych tematów. To temat, który, można powiedzieć, mieści się w tym, co powinno być fundamentem Unii Europejskiej: poszanowanie równości praw, jednakowe prawa, uszanowanie każdego bez względu na to, gdzie mieszka, co robi i w jakiej części naszego kontynentu, w jakiej części Unii Europejskiej. W Polsce udało nam się skutecznie wprowadzić rozwiązania, które pozwalają likwidować ubóstwo, a z drugiej strony, tak jak mówiły wcześniej już moje koleżanki z Polski, również rozwiązywać problemy nierówności płac pomiędzy mężczyznami i kobietami. Kobiety chcą pracować, chcą być aktywne zawodowo, ale chcą również spełniać się jako matki i chcą mieć szansę na wychowywanie swoich dzieci. Między innymi dlatego doceniliśmy mamy, które wychowały co najmniej czworo dzieci, i wprowadziliśmy dla nich specjalne emerytury.

Z drugiej strony, już na koniec, Szanowni Państwo, to symptomatyczne, że w tej dzisiejszej debacie wypowiadają się przede wszystkim panie. Mam nadzieję, że skutecznie wszyscy tu w Parlamencie rozwiążemy ten problem.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, é com agrado que vejo a Comissão Europeia apresentar, nos primeiros 100 dias de mandato, medidas em matéria de transparência remuneratória entre homens e mulheres.

Não obstante o princípio do salário igual por trabalho igual estar consagrado nos Tratados, a realidade é ainda bem diferente, com imensas disparidades entre os Estados-Membros.

Subsiste um fator de discriminação entre homens e mulheres, e mesmo um retrocesso do papel das mulheres em setores de importância crescente na sociedade, como é o caso das ciências da computação e das tecnologias digitais.

Se nada for feito, arriscamo-nos a restringir ainda mais o acesso das mulheres aos trabalhos bem remunerados. Peço à Comissão que apresente medidas concretas e vinculativas para atacar estes problemas e coragem também para desbloquear a diretiva relativa às mulheres nos conselhos de administração das empresas cotadas em bolsa.

Jackie Jones (S&D). – Mr President, when I was a child in the 1970s, there was a raft of gender equality legislation that was passed at different levels. Over 40 years ago, we had the United Nations Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women (CEDAW) passed. Fifty years ago in the UK, we had the equal pay legislation passed and, in the EU, after the Defrenne legislation and cases, we had lots of different directives that were passed. That was 50 years ago. Yet, still, there's not a single country in the world that has equal pay for equal value. What's going on? It's pretty simple really: it's discrimination. There's not a single country in the EU that has equal pay. We've got to close this gap.

I'm getting old, and we're leaving the EU. I had hoped that during my lifetime, we would see substantive equality and the advancement of women. CEDAW and its principles, as well as a revised Equal Pay Directive, should be part of the equal pay strategy. It should be part of a gender equality strategy in the EU.

I want to turn for one second, please, to the UK. As we leave the EU, I throw this gauntlet down to the Johnson Government: take back control. Well, let's pass domestic legislation about equal pay right now. Let's close the gender pay gap, let's close the pension gap and let's give the 50s women their pension back.

Izaskun Bilbao Barandica (Renew). – Señor presidente, señora comisaria, el Tratado de Roma denunció y comenzó a combatir la brecha salarial para saldar otra de las grandes facturas de la guerra. Las mujeres que se incorporaron a la industria para sustituir a los hombres muertos en el frente cobraban menos, y esa diferencia creaba problemas en el mercado que se quería crear.

Hoy, en la economía del conocimiento, la igualdad es también una cuestión de justicia, pero, además, de competitividad. La igualdad de retribución es un argumento más para atraer, estimular y retener talento que necesitamos; talento prisionero de los prejuicios, los roles y la desigualdad. Por eso, la brecha salarial se ceba en las mujeres, pero nos empuja a todos.

Ursula von der Leyen ha roto un techo de cristal. Es la primera mujer que preside la Comisión Europea. Espero y confío en que ese impulso permita declarar a la Unión, al final de su mandato, como un territorio libre de brecha salarial. Será justo, pero, además, una enorme ventaja competitiva en el mundo global.

Andżelika Anna Możdżanowska (ECR). – Szanowna Pani Komisarz! Panie Przewodniczący! Dzisiaj jest niezwykle ważny dzień, bowiem bez względu na płeć mówimy o przeciwdziałaniu luce płacowej, która dotyczy większości krajów, dotyczy kobiet. I to jest dzień, kiedy mówimy jednym głosem, kiedy wybrzmiały wszystkie argumenty, kiedy możemy powiedzieć, że ważne są instrumenty wsparcia i rozwiązania systemowe, ale bardzo ważna jest też współpraca z przedsiębiorcami. Mogę to potwierdzić również z własnego doświadczenia jako wiceminister inwestycji i rozwoju w polskim rządzie, kiedy właśnie z przedsiębiorcami wymienialiśmy wszelkie rozwiązania na temat stworzenia narzędzi współpracy, kiedy polski rząd opracował darmowe narzędzie umożliwiające pracodawcom ocenę skali nierówności i pozwalające dzięki aplikacji szacować płace w danej branży, regionie i przeciętne wynagrodzenie w Unii Europejskiej, kiedy kładliśmy fundament pod otwarte rozwiązania, żeby kobiety mogły prowadzić własną działalność gospodarczą, przygotowywaliśmy rozwiązania systemowe, aby mogły godzić życie rodzinne z życiem zawodowym. I myślę, że to jest właśnie ten kierunek. Ale niestety musimy w Parlamencie Europejskim przyspieszyć, ponieważ postępy w Unii Europejskiej są bardzo powolne. Różnica zmniejszyła się zaledwie o jeden procent w ciągu ostatnich siedmiu lat.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, diskriminace neboli rozdíl v odměňování mužů a žen je prostě zakázaný, za stejnou práci musíte mít stejnou odměnu a přesto je tady rozdíl 16 % v průměru. Dokonce v některých zemích i více, v České republice téměř 22 %. Nejčastějším uváděným důvodem je dopad mateřství a pečovatelské role žen. Já říkám, že pokud nechceme, aby mateřství a rodičovství byla cesta do chudoby, pak musíme ocenit roli matek a roli rodičů, tzn. jak stát, tak zaměstnavatelé musí brát ohled na to, že tito mladí rodiče se vrátí po své rodičovské dovolené do práce a musí získat novou šanci.

Tady bych chtěla vyzvat paní komisařku, aby skutečně dohlédla na implementaci směrnice *work-life balance*, protože je to start právě k tomuto novému přístupu a stejně tak sdílím Váš požadavek na lepší informace a prosazování informovanosti u žen, aby se dokázaly bránit a dokázaly prosadit. Cestou je ocenění mateřství, nikoliv diskriminace.

Marc Angel (S&D). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chers collègues, disparités salariales, stéréotypes de genre, ségrégations sur le marché de l'emploi, autant d'inégalités que les femmes subissent au quotidien.

Ces inégalités sont transgénérationnelles et elles touchent à la fois les jeunes filles et les femmes sur le marché du travail, elles touchent aussi et surtout les femmes retraitées et contribuent à la pauvreté féminine et infantile. 16,3 % d'écart salarial et 39,6 % d'écart de revenu global calculé sur une base annuelle: quelle contradiction avec nos traités et quelle contradiction avec l'Europe sociale revendiquée à Göteborg en 2017!

Notre responsabilité de politiques est de réagir dans cette affaire grave, et ces inégalités sont en effet le résultat d'une structure sociétale fondée sur les reliquats du patriarcat encore trop souvent véhiculés par les populistes et les conservateurs. Il faut donc des mesures contraignantes: l'adoption d'une directive garantissant la transparence – je la soutiendrai en tant que socialiste –, le renforcement du rôle des partenaires sociaux et de la négociation collective dans la lutte contre les inégalités sociales et enfin la concrétisation du socle européen des droits sociaux, notamment en instaurant un salaire minimum européen.

Dace Melbārde (ECR). – Mr President, it is deplorable not only that women in the EU earn nearly a fifth less than men, but also that the pay gap has increased by only one per cent over the last seven years. Whilst women in the EU are more highly educated than men, it is the latter that hold most of the senior positions in companies.

Among other things, we need more gender balance in professions. Even in Western society, the share of women among STEM graduates is about twice as low as compared to countries such as Tunisia and the UAE. We need more women in IT, but we also need more men as teachers and culture workers, such as museum curators or librarians, which are mostly less well-paid occupations.

Meanwhile, better general work-life balance can help in persuading more women to choose jobs that currently require long hours. When discussing the upcoming wave of automation, we as policymakers should keep in mind that female-dominated professions, such as secretaries, are as vulnerable to elimination as male-dominated industrial jobs.

We must acknowledge that the gender pay gap is a multifaceted issue. And only by working together and approaching this issue holistically will we move towards solving this injustice.

Sunčana Glavak (PPE). – Poštovani predsjedavajući, poštovana povjerenice, kolegice i kolege, znate li da su žene od 4. studenog 2019. godine radile besplatno do kraja godine? Upravo tog 4. studenog obilježili smo Europski dan jednake plaće, datum koji simbolizira dan kada bi žene diljem Europske unije prestale zarađivati ostatak godine u odnosu na muškarce.

Na razini Europske unije, čuli smo, 16 %. Razlika u mojoj zemlji, ona je nešto niža, 13 %. Drugim riječima, u usporedbi s muškarcima, žene rade oko dva mjeseca besplatno svake godine. U većini zemalja žene su bolje obrazovane od muškaraca, međutim, zbog niže plaće na kraju njihovog radnog vijeka dolazi do razlike u mirovinama. Zbog toga žene, nakon napuštanja tržišta rada, često budu suočene s društvenom isključenošću, siromaštvom i financijskom ovisnošću o suprugu ili partneru. Čuli smo i nešto o staklenom stropu. Žene nisu na pozicijama gdje se donose odluke ili ima tzv. moći.

Dozvolite mi da zaključim s nečime što će vjerojatno utjecati i na one koji donose važne odluke. Riječ je o rezultatima izvješća McKinsey Global Institutea u sklopu kojeg je izračunato da bi se globalni BDP do 2025. godine mogao povećati za 1,2 bilijuna američkih dolara godišnje kada bi se ženama pružile jednake prilike.

I na kraju, zahvaljujem muškim kolegama koji su raspravljali. Pet hrabrih od 32 prijavljenih. Pa i to je nešto!

Robert Biedroń (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Zasada równości płac kobiet i mężczyzn funkcjonuje od 1957 roku. 63 lata kobiety muszą czekać, żeby ta zasada zaczęła funkcjonować, i nadal niestety czekają. Jeśli nie wprowadzimy odpowiednich regulacji, to zgodnie z wszystkimi badaniami równość płac między kobietami a mężczyznami osiągniemy za 257 lat, w 2277 roku. Nikt z nas nie doczeka tego momentu. Dlatego, Pani Komisarz, chciałbym z tego miejsca zadeklarować, że równie zdeterminowanych jak Pani jest tutaj wielu mężczyzn w tym zgromadzeniu, którzy razem z Panią i z wszystkimi kobietami, które dzisiaj się tutaj wypowiadały, chcą zbić ten jeden z ostatnich szklanych sufitów dzielących kobiety od równości.

Intervenções «catch the eye»

Henna Virkkunen (PPE). – Arvoisa puhemies, naisilla on Euroopassa jo parempi koulutus kuin miehillä, mutta siitä huolimatta naisten palkat ovat yli 16 prosenttia miehiä alaisemmat. Mistä se johtuu? Naiset tekevät enemmän osa-aikatyötä, vanhempainvapaat kasautuvat usein naisille, samoin he tekevät pätkätöitä, urakehitys on vanhempainvapaista johtuen heikompa ja yksinkertaisesti naisille usein maksetaan samasta työstä vähemmän palkkaa.

On erittäin tärkeää, että Euroopan komissio on nyt entistä tanakammin puuttumassa tähän ongelmaan ja tuomassa lainsäädännön, millä lisätään palkkojen avoimuutta. Mutta vähintään yhtä tärkeänä pidän sitä, että pystymme jakamaan vanhempainvapaista tasaisemmin. Tästä myöskin on ensimmäinen aika hyvä direktiivipohja hyväksytty. Samoin on tärkeää myös edistää naisten urakehitystä muutoin. Koska se, että naisten palkkataso on näin paljon alaisempi, heijastuu naisten koko elämään. Tällä hetkellä myös eläkkeet ovat naisilla 36 prosenttia alaisemmat kuin miehillä eikä tällaista eroa voi millään tavalla hyväksyä.

Margarida Marques (S&D). – Senhor Presidente, gostaria de começar por agradecer à Senhora Comissária a apresentação que nos fez aqui, e sobretudo dizer exatamente quais são as iniciativas legislativas que a Comissão Europeia tem intenção de levar à prática.

E confiamos no seu mandato porque não basta ter uma comissária que é responsável pela igualdade de oportunidades: é fundamental que essa comissária tenha poder dentro da Comissão, por um lado, e por outro lado tenha a capacidade de influenciar os restantes membros do Colégio.

Mas nós esperamos uma estratégia global, e esperamos sobretudo que essa estratégia global inclua várias dimensões, que inclua todas as dimensões. E eu gostaria de lembrar aqui que, se é um facto que há um gap de 16% na diferença salarial entre homens e mulheres, essa diferença, esse gap, tem um enorme impacto no que diz respeito à vida futura das mulheres, porque tem um enorme impacto nas pensões.

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Mr President, equal pay for equal work: this is what we were thinking when we heard gender pay gap, but now it is more than that. The statistics are showing us that women are pushed towards the domains and towards the jobs that are paid less in the general economy. We encourage women to go to work, to have a career, but do we do enough to make sure that they have equality of choice?

There are still educators in schools that are telling children that boys are more inclined for science and girls for literature and care. We still see the lack of equality in the educational process. We still see clothes that are telling girls they are delicate flowers and boys that they are heroes. We still see in our society, especially in the less developed ones, gender roles that are limiting both women and men. We have to take action. We have to do something to stop gender-based education and the way we are influencing children to choose a career. It is not enough to proclaim. It is time for real measures, real projects and real action.

Lina Gálvez Muñoz (S&D). – Señor presidente, la brecha salarial no es una leyenda ni antigua ni moderna, como se ha dicho en este hemiciclo hace un momento. Es un problema muy grave. No solamente un problema muy grave de justicia social, también un problema económico porque, sobre todo, las mujeres somos prácticamente el 60 % de las egresadas universitarias. Es cierto que se han tomado medidas y que la brecha se ha ido reduciendo, aunque de manera muy lenta, sobre todo en la última década. Y creo también, comisaria Dalli, que esta Directiva, que esta iniciativa sobre transparencia va a ser muy útil, pero creo que no es suficiente, sobre todo en mitad de una revolución digital. Porque ahora mismo los empleos más demandados y mejor remunerados están precisamente en el ámbito de las STEM, en las tecnológicas y, según datos del Instituto Europeo de la Igualdad de Género, desde el año 2009 la presencia de mujeres en este ámbito se está reduciendo y hoy en día es de un 17 %. Por tanto, tenemos que tomar medidas muy concretas en esta línea y afrontar el problema de una manera muy amplia.

Por tanto, mi pregunta va en esta línea. ¿Qué medidas que se van a tomar para reducir esta brecha?

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Pane předsedající, paní komisařko, rozdíly v odměňování považuji v současnosti za jeden z největších problémů, který v EU máme. Považuji to za problém v rámci jednotlivých zemí, v samotných firmách a v neposlední řadě mezi pohlavími. Být například v České republice, kde je rozdíl mezi platy žen a mužů druhý nejvyšší v Evropské unii, matkou samoživitelkou je nesmírně náročné a stresující. Platové rozdíly mohou zejména tyto ženy vést do chudoby, a to buď během pracovního, či zejména důchodového věku.

Podle statistiky Eurostatu musí ženy pracovat o více než dva a půl měsíce déle než muži, aby dosáhly stejné úrovně v odměňování. Pro rozdíly v odměňování žen a mužů přitom není žádný, ale opravdu žádný racionální důvod. Pokud chce Evropský parlament bojovat za práva občanů, musí jasně podporovat stejnou mzdu za stejnou práci. Já budu tento princip vždy hájit.

Isabel Carvalhais (S&D). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, em pleno séc. XXI aqui estamos a discutir a persistência das desigualdades salariais entre géneros. As causas estão enraizadas no modo de funcionamento das nossas sociedades, onde persistem conceções sobre a divisão de tarefas familiares, de tarefas domésticas, sobre quem são os principais cuidadores informais, e que levam a que sejam as mulheres a assegurar um número mais elevado de horas de trabalho não pago e a condicionar as suas escolhas de carreira. Mas a montante de tudo isto está sobretudo uma leitura ética, ou melhor, a falta de uma verdadeira consciência social sobre a gravidade deste problema. Há uma espécie de complacência coletiva em relação a esta questão, como se numa lista de prioridades houvesse sempre outras que a ultrapassam em relevância moral.

E é por isso que, apesar de 60% da população com qualificações superiores ser feminina, as mulheres continuam relegadas dos lugares de gestão e de direção. Uma situação que também se verifica no mundo agrícola, onde apenas 30% das explorações agrícolas na União Europeia são geridas por mulheres, quase sempre ligadas a tarefas pouco remuneradas.

Tais disparidades são aberrantes e intoleráveis, e é por isso que uma estratégia abrangente, Senhora Comissária, deve ter na luta contra os estereótipos de género, desenvolvida desde logo dentro da educação para a cidadania em contexto escolar, um dos maiores objetivos de longo curso contra esta forma de violência estrutural.

(Fim das intervenções «catch the eye»)

Helena Dalli, *Member of the Commission*. – Madam President, I am grateful for the dedication and support of the European Parliament for this discourse, so thank you all for your very valid interventions tonight.

This is a fact-based Commission. We act on facts. And the fact is that women are paid less than men, so may I add that it is also a fact that the Commission will act on this fact.

I want to conclude by recalling that in addition to binding pay transparency measures and tackling the gender pay gap, as was mentioned here, there are other factors which contribute to women not being able to use their full potential and not being remunerated for what they are doing. So there is this new strategy on gender equality which will address other concomitant topics which were highlighted in the President's political guidelines. We will work to combat and prevent violence against women, including online violence. We also know that there is a correlation between women's financial independence and abuse and remaining in abusive relationships, so when we are talking about pay, as we did earlier, there are other consequences if this big issue is not addressed as it should be.

I also want to see gender balance on company boards and enhanced work-life balance for women and men. Again, this affects the quality of lives of women, of men, of our families. I want to see that we pay attention to the gender and broader equality perspective when addressing some of our society's main challenges, such as climate change and digitalisation. The Commission will monitor the implementation of the work-life balance Directive in the Member States. We will promote take-up of the rights to family-related leave and flexible working arrangements, especially by men, and this will promote a more equal sharing of care responsibilities which is key to closing the gender pay gap. So, as you can see, it is all related and connected.

It is also about women achieving their full potential in the labour market, including their full economic potential. It will remove some of the incentives for women to self-select into lower-paying occupations and lower-paying roles within organisations. The strategy, in line with the commitments and the political guidelines of the new Commission, will also work on improving women's positions in decision-making.

I will work hard with Member States to build a majority to unblock the Directive on women on boards. I count on the strong support of Parliament. Together we can make the gender pay gap history.

(Applause)

Presidente. – O debate está encerrado.

A votação realizar-se-á no período de sessões de janeiro II.

Declarações escritas (artigo 171.º)

Milan Brglez (S&D), *pisno*. – Enako plačilo za enako delo, vključno s prepovedjo diskriminacije glede na spol, je pravno obvezujoče načelo, opredeljeno v 157. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije. Hkrati je del evropskega stebla socialnih pravic, glede katerega soglašajo vse ključne institucije EU.

Kljub številnim zavezam EU ne dosega napredka na tem področju, saj je v zadnjih letih uspela razlike v plačilu med spoloma zmanjšati za zgolj 0,6 %. Razlike so v povprečju tako še vedno šestnajstodstotne na škodo žensk, v posameznih članicah (tako starejših zahodnih kot novejših vzhodnih) pa celo več kot dvajsetodstotne.

Vzroki za nastanek in vztrajanje teh razlik so večplastni; od razlik v sektorjih, v katerih se tipično zaposlujejo ženske in moški, preko s tem povezanih poklicnih in izobrazbenih stereotipov, neenake obremenjenosti pri usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja, vse do neposredne diskriminacije na strani delodajalcev.

Potrebujemo novo EU strategijo za enakost spolov ter načrt za njeno implementacijo. Hkrati je na ta problem nujno pogledati širše, saj brez strukturnih sprememb evropskega gospodarstva ter spremembe odnosa držav in družb pri vrednotenju posameznih oblik dela ter pomena socialne vključenosti ni mogoče učinkovito odpravljati neenakosti v plačilu. Enakost spolov ter načelo zagotavljanja enakega plačila za enako delo bi morala biti vključena tudi v evropski semester.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Kollégák! Az azonos munkáért járó azonos díjazás az Európai Unió egyik alapelveként kapott helyet az 1957. évi római szerződésben. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikke pedig biztosítja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak. Azaz teljesítménybér esetén az azonos munkáért járó díjazást azonos mértékegység alapján állapítják meg, illetve időbér esetén azonos munkakörben azonos díjazás jár. Szerződési kötelezettségüknek azonban a tagállamok nem tudnak eleget tenni, és így akár 26%-os különbséget is láthatunk egyes tagállamokban az ugyanazért a munkáért járó, nők és férfiak közti bérkülönbségek terén. Nagy szükség van így az Európai Bizottság erőfeszítéseire, hogy a jövőben sokkal nagyobb hangsúlyt fektessen a bérkülönbségek csökkentésére egy új stratégia kidolgozásával. Remélem, hogy a stratégia mellett gyakorlati javaslatokat is fog tenni a Bizottság, hogy a helyzet romlását megállíthassák az Európai Unió egész területén.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραφικώς*. – Η ΕΕ επιβάλλεται να προχωρήσει, πέρα από τις διακηρύξεις, στην υλοποίηση των στρατηγικών που θα οδηγήσουν στην πλήρη και έμπρακτη εφαρμογή της ισότητας ανδρών και γυναικών γιατί, όσο υπάρχουν διακρίσεις λόγω φύλου, η Ένωση δεν μπορεί να επιτύχει για τις αρχές της ισότητας και της ισονομίας στον χώρο της. Το γεγονός ότι συζητάμε ακόμη στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την αναγκαιότητα εφαρμογής της ισομισθίας ανδρών και γυναικών αποτρέπει προσβολή τόσο για την ίδια την Ένωση και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, όσο και για τις χώρες μέλη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξ ορισμού πρέπει να είναι χώρος διαφύλαξης, ανάδειξης και προβολής της ισομισθίας, της ισότητας, της κατάργησης κάθε διάκρισης, της ισονομίας, της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρωτοστάτησε και πρωτοστατεί για την πλήρη και άνευ όρων εφαρμογή, σε όλα τα επίπεδα, της ισότητας ανδρών και γυναικών. Η υπόθεση της διασφάλισης της ισότητας των δύο φύλων είναι υπόθεση όλων μας και υπόθεση καθημερινή, και ο αγώνας αυτός πρέπει να διεξάγεται σε κάθε επίπεδο μέχρις ότου η ισότητα ανδρών και γυναικών καταστεί πράξη και βίωμα όλων.

Josianne Cutajar (S&D), *in writing*. – When considering the positive leap made on issues of gender balance as a Union, significant legislation passed in the past that is currently in place is proving not to be effective enough today in ensuring that the pay discrepancy between genders decreases. Without effective pay transparency emanating from EU law, abusive employers will continue to act in defiance of the Equal Treatment in Employment Directive. The Gender Pay Gap however, is not only a legislative matter. The gap is real, and it means women do not only have lower hourly earnings, but they work fewer hours in paid jobs and have lower employment rates. This means that legislative change alone will do little without measures across the Union to ensure more flexible working arrangements so that they become worker-oriented; and family measures to balance out the disproportions in the hours men and women dedicate to care and household activities. I also urge the new Croatian Presidency of the Council to unblock the Women on Boards Directive as role models are essential to ensure that career progression and the attainment of decision-making jobs may legitimately fall within the realm of female aspirations.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – To kick-start the plenary debates in 2020 on the Gender Pay Gap augurs well for the EU's commitment to deliver on this. Yet it is a stark reminder that in our societies women are still fighting for their right to earn what is deserved. We are making the case for why a person should be paid the same amount of money for the equal amount of work done by another, whatever their gender. On average, female workers are paid 16% less than men. Put simply, women work two months – out of 12 – for free. The situation is like this in most Member States, including Malta. I look forward to Commissioner Helena Dalli's new gender strategy. We must tackle pay transparency – it will not be easy but we must keep pushing. Considering that most graduates are women, something is wrong. Women who deserve top managerial positions are side-lined. Not because of their competence, but due to chauvinism. Companies must be more progressive. Our laws need to be more progressive. If we treat women and men at par in family life and move away from stereotypes, companies will follow.

Laura Ferrara (NI), *per iscritto*. – La discriminazione retributiva basata sul genere è un fenomeno consistente in diversi settori dell'economia. In Europa si stima che le donne siano pagate in media il 16% in meno rispetto agli uomini, nonostante il TFUE sancisca il principio della parità di retribuzione. Le donne pagano in questo modo lo svantaggio di farsi carico di importanti compiti non retribuiti, quali i lavori di casa e la cura dei figli o dei familiari, in proporzione maggiore rispetto agli uomini. La tendenza ad interruzioni di carriera e a trascorrere più spesso periodi di tempo fuori dal mercato del lavoro hanno anche un impatto sui guadagni futuri e sulla pensione, inferiore di circa il 40% a quella degli uomini. Nella presentazione della nuova strategia per la parità di genere, annunciata dalla Commissione europea, auspico, oltre alle dichiarazioni di principio, la previsione di strumenti che riescano ad incidere in modo significativo su tutte le cause profonde del divario retributivo.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), na piśmie. – Kobiety w Unii Europejskiej nadal wynagradzane są dużo gorzej niż mężczyźni, mimo że posiadają te same kompetencje i doświadczenie czy zajmują to samo stanowisko. Dlatego uważam, że potrzebna jest większa przejrzystość wynagrodzeń oraz szeroko zakrojone działania Komisji mające na celu jak najszybsze zrównanie zarobków kobiet i mężczyzn.

Różnica w wynagrodzeniach to jedno, a drugie to fakt, że kobiety często muszą godzić życie rodzinne z zawodowym. Z tego względu na rynku pracy jest ich mniej niż mężczyzn, przy czym brakuje infrastruktury, która ułatwiłaby kobietom powrót do pracy lub rozpoczęcie na nowo kariery zawodowej. Musimy też pamiętać o urloпах macierzyńskich i wychowawczych, podczas których kobiety otrzymują niekiedy niższe wynagrodzenie i przez to odprowadzają mniejsze składki emerytalne, a do tego wcześniej niż mężczyźni odchodzą na emeryturę. To wszystko prowadzi do ogromnej różnicy w wysokości świadczeń. Obecnie w UE wynosi ona aż 38%. Średni staż pracy mężczyzny w momencie przejścia na emeryturę to 37 lat, a kobiety – zaledwie 33 lata. W konsekwencji kobieta w wieku emerytalnym dużo częściej narażona jest na skrajne ubóstwo i wykluczenie społeczne. Czy w związku z tym, opracowując strategię na rzecz równości płci i likwidacji luki płacowej, Pani Komisarz zamierza zwrócić także uwagę na problem ubóstwa i wykluczenia kobiet starszych?

17. „Najprije stan” kao hitna mjera za rješavanje položaja beskućnika u Europi (rasprava)

Presidente. – Segue-se o debate sobre a declaração da Comissão intitulada «Prioridade ao alojamento» como ação urgente para fazer face à situação dos semabrigo na Europa (2019/3013(RSP)).

Nicolas Schmit, membre de la Commission. – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs les députés, d'abord je voudrais remercier le Parlement d'avoir organisé ce débat parce qu'il touche à l'un des problèmes majeurs qui est au cœur de nos préoccupations en matière d'exclusion sociale et de misère.

Le nombre de sans-abri ne cesse de croître en Europe. D'ailleurs, il suffit de se promener dans nos villes pour s'en rendre compte. Habiter un logement décent à un prix raisonnable et dans un environnement sûr est un besoin fondamental que l'on peut considérer comme un droit de l'homme. La situation des sans-abri est un défi de taille dans un nombre croissant de pays européens. Il n'existe pas de chiffres officiels et comparables sur l'étendue de ce défi. Toutefois, les quelques chiffres dont nous avons connaissance indiquent que le nombre de sans-abri a augmenté dans la majorité des États membres au cours de la dernière décennie. On estime à quelque trois millions le nombre de sans-abri en Europe. Chaque nuit, plus de 400 000 personnes dorment dans nos rues. C'est un problème quotidien et tangible auquel nous sommes confrontés dans nos villes et qui nous interpelle.

Les causes de ce problème sont multiples et complexes, mais il est établi que les paramètres des marchés du logement ainsi que les politiques du logement ont un impact direct et considérable sur le sans-abrisme, qui est une forme d'extrême exclusion et qui touche particulièrement les groupes vulnérables, notamment les personnes handicapées et les migrants. Les analyses récentes identifient plus précisément la hausse des prix du logement et la pénurie de logements sociaux comme facteur clé. En effet, la hausse des prix à la location et à l'achat rend le logement de moins en moins accessible. À ce titre, les logements sociaux, la surveillance des marchés ainsi que les allocations logement peuvent potentiellement venir en aide aux ménages. Il demeure que de nombreux citoyens, sans devenir des sans-abris, peuvent pâtir et souvent pâtissent des fluctuations des marchés et des politiques du logement et notamment des prix qui, littéralement, explosent.

La crise du logement est liée à un manque d'investissements. Le groupe de travail de haut niveau sur les investissements dans l'infrastructure sociale en Europe estimait dans son rapport de 2018 que les déficits d'investissement, dans les logements abordables, se chiffrent à près de 57 milliards d'euros dans l'Union européenne.

Although the Union does not have the competence on housing – which is often a local competence in the Member States – social housing and homelessness play an important role within the EU's social policy agenda.

The Charter of Fundamental Rights of the EU stipulates that the Union recognises and respects the right to social and housing assistance so as to ensure a decent existence for all those who lack sufficient resources, in accordance with Community law and national laws and practices.

The European Pillar of Social Rights includes a principle dedicated to housing and assistance for the homeless. It is a clear political signal on the importance that the European Union attaches to the fight against homelessness and housing exclusion. The European Pillar of Social Rights sets the bar high by promoting the reintegration of homeless people into society by means of enabling social services.

The Commission will now launch a broad consultation on the implementation of the pillar at a national, regional and local level. The EU's role will be to work alongside all levels of governance for the benefit of citizens, and housing should also be a focus of this process.

Principle 19 of the pillar is included among the areas of investment of the European Social Fund Plus (ESF+) and the European Regional Development Fund (ERDF) for the post-2020 Multiannual Financial Framework. Applying the integrated housing-led approach, housing action supported by the ERDF should be combined with thematic areas that can be supported through ESF+. In addition, we foresee an increased guarantee for social infrastructure within the proposed InvestEU, the EU's future financial instrument for investments.

The European Fund for Strategic Investments is already playing a key role by financing a wide range of social infrastructure investment projects, including affordable social housing projects. Through the European Semester, the Commission provides Member States with policy support, guidance and orientation on how to design efficient national policies aimed at ensuring citizens' access to affordable and accessible social housing by stressing housing supply shortage, dysfunctional housing markets, macroeconomic imbalances and insufficient stock of social housing.

The issue of homelessness has to be fully taken into account at the level of our policies fighting poverty. The Commission has shown its readiness to support Member States when and where possible on tackling homelessness. A good example is the integrated housing-led approach, which follows the principles of Housing First, that is: combining the provision of immediate housing with enabling services to empower homeless people to sustain their tenancy, promote stable living conditions and prevent repeat homelessness.

Through the tools at its disposal, the Commission enables the exchange of good practices and learning between Member States. The Commission also directly supports FEANTSA, a European-level network of national organisations focusing exclusively on the fight against homelessness and housing exclusion. It runs concrete projects at the local level and has benefited from close to EUR 5 million-worth of grants from the European Commission.

Dennis Radtke, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich kann die Stimmen jetzt schon hören, die da sagen: Warum beschäftigt ihr euch mit einem solchen Thema? Ihr seid doch gar nicht zuständig. Und da kann ich nur sagen: Ja, mag sein, dass wir keine originäre Zuständigkeit für dieses Thema haben, aber ich bin der Meinung, dass ein Thema wie die regelrecht explodierende Obdachlosigkeit in der Europäischen Union und insgesamt die extrem angespannte Situation auf dem Wohnungsmarkt hier inmitten dieses Parlaments diskutiert werden muss, denn wenn wir vor einer solchen Entwicklung als Parlamentarier die Augen verschließen würden, dann wären wir es nicht würdig, Mitglieder dieses Hauses zu sein.

Wenn wir uns die Situation vor allen Dingen in den großen Ballungsräumen ansehen, wo wir auf der einen Seite explodierende Mieten haben, knapper werdenden Wohnraum – das Ganze kombiniert sich dann an vielen Stellen noch mit steigenden Energiekosten –, wenn man überlegt, allein in Deutschland 400 000 Haushalte ohne Strom, insgesamt 17 - Millionen Haushalte in der Europäischen Union, die nicht richtig heizen können oder gar nicht heizen können, kommt das sozusagen eigentlich noch an verschärfenden Entwicklungen mit dazu, und damit müssen wir uns auseinandersetzen. Und ich sage auch in aller Klarheit: Wir müssen uns auch mit Geschäftspraktiken wie denen von Airbnb auseinandersetzen, die auf der einen Seite unfaire Wettbewerbsvorteile gegenüber Hoteliers und Pensionen haben und auf der anderen Seite diese Entwicklungen noch zusätzlich triggern.

Wir müssen uns auch damit auseinandersetzen, dass wir Stand heute noch nicht mal ein einheitliches Instrument haben, um die Situation von Obdachlosigkeit in Europa zu messen. All das sind Dinge, die wir dringend anpacken müssen, und, losgelöst davon, muss auch eine Frage ins Zentrum der politischen Debatte gerückt werden: Wie können wir Eigentumsbildung gerade für junge Familien fördern? Das steht ganz am Anfang der Kette, und die Probleme, über die wir hier diskutieren, stehen sozusagen am Ende der Kette, aber wir müssen auch am Anfang der Kette etwas tun.

Agnes Jongerius, namens de S&D-Fractie. – Voorzitter, in Nederland is er een tekort van 300 000 huizen. Dat is een stad van de omvang van mijn eigen Utrecht, de vierde stad van ons land. Er is een tekort aan betaalbare huizen, zowel in de huursector als bij de koopwoningen. Slechts 10 % van de huizen die te koop staan, is betaalbaar en bereikbaar voor starters. In de huursector is het eigenlijk al net zo moeilijk. Naast het feit dat er amper betaalbare huizen zijn, zijn er vaak ook heel strenge eisen. Zo moeten mensen meteen drie keer zoveel verdienen als de kale huurprijs per maand. De sociale huur is al helemaal lastig: er bestaan jarenlange wachtlijsten in mijn stad, van meer dan tien jaar. Daarnaast is ook in Nederland, het rijke Nederland, het aantal daklozen in de afgelopen tien jaar verdubbeld.

Ik doe daarom in de eerste plaats een oproep: teken allemaal de petitie "Housing for All". Zo zetten we met z'n allen de Europese instellingen en de Europese Commissie aan het werk om ervoor te zorgen dat er voor iedereen een betaalbaar huis is. Ik roep de Commissie op om met een Europees plan te komen, niet alleen om de dakloosheid te bestrijden, maar om te werken aan een betaalbaar dak boven het hoofd, voor alle Europese burgers.

Dragoș Pîslaru, în numele grupului Renew. – Domnule președinte, în Uniunea Europeană sunt 700 000 de persoane fără adăpost într-o noapte – cifră care a crescut cu 75 % față de acum 10 ani. Conform estimărilor oferite de FEANTSA, Federația europeană a organizațiilor care lucrează cu persoanele fără adăpost, datele Eurostat ne arată că, în 2017, unul din patru europeni aflați în sărăcie locuia într-o locuință supraaglomerată. Pe primul loc se află România, din păcate, unde 47 % din populația totală locuiește astfel, iar în 65,9 % din cazuri vorbim despre familii cu copii. România se află într-o situație dramatică și în ceea ce privește condițiile de locuire, 17,2 % din populație trăind în locuințe inadecvate.

Locuința e primul element care duce la combaterea problemelor persoanelor fără adăpost. Programul „Locuințe înainte de toate (*Housing First*)” a avut rezultate remarcabile în țările în care a devenit parte din strategiile naționale: Finlanda, Olanda, Portugalia. Cifrele din România și din alte locuri din Uniunea Europeană reflectă eficiența redusă a politicilor de combatere a fenomenului lipsei de adăpost. Cazuri din România cum sunt Pata-Rât în Cluj sau Pirita în Maramureș nu sunt acceptabile. Argumentul că Ministerul Dezvoltării nu colaborează cu acela al Muncii, Sănătății și Educației trebuie să rămână undeva în trecut.

Sunt două premize importante pentru extinderea și dezvoltarea programului în Europa: identificarea de locuințe adecvate și sigure și asigurarea unei finanțări stabile și suficiente, astfel încât aceasta să poată deveni un răspuns larg răspândit la problema lipsei de adăpost.

Solicit Comisiei Europene, și sunt gata să mă alătur acestui demers, să seteze obiective clare cu privire la promovarea în cadrul *InvestEU* a investițiilor sociale de impact și să se asigure că programul „Locuințe înainte de toate (*Housing First*)” este integrat în strategiile regionale, naționale și locale.

Guvernul României solicită să prioritizeze soluționarea problemelor persoanelor fără adăpost și să alinieze la politicile și practicile europene de succes din domenii, în vederea elaborării unui cadru strategic național cu abordare intersectorială integrată pentru politica privind locuințele sociale.

Katrin Langensiepen, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Jeder Mensch braucht ein Zuhause. Wohnen ist ein Menschenrecht. Einem Menschen ein Zuhause zu verweigern, bedeutet, ihn seiner Würde und dieses Menschenrechts, seiner gesellschaftlichen Teilhabe und seiner Zukunft zu berauben. Wenn die Europäische Union also nach ihren eigenen Grundrechten handeln möchte, muss sie endlich eingreifen und sich zum klaren Ziel setzen, Obdachlosigkeit bis 2030 zu beenden!

Das Beenden von Obdachlosigkeit ist eine Frage des politischen Willens. Das zeigt uns Finnland mit seiner *Housing First*-Strategie – in meinen Augen ein Paradigmenwechsel, wie man mit Menschen ohne Obdach umgeht, wie man sie sieht. Wohnungslosigkeit ist niemals nur Selbstverschulden. In Deutschland sind hunderttausende Menschen wohnungslos. In Finnland gibt es diese Ausgrenzung kaum noch.

Um der Agenda 2030 für nachhaltige Entwicklung gerecht zu werden und Druck auf die Mitgliedstaaten auszuüben, muss die Kommission von allen Mitgliedstaaten eine nationale Strategie zur Vermeidung und Bewältigung von Obdachlosigkeit einfordern. Wir brauchen einen EU-Rahmen, der Empfehlungen zu präventiven und reaktiven Maßnahmen gibt, und ein entsprechendes Monitoring der Zielsetzungen durch das Europäische Semester.

France Jamet, au nom du groupe ID. – Monsieur le Président, mes chers collègues, il faut lutter contre la pauvreté et la précarité qui touchent les sans-abri et 12 millions de mal logés, ne serait-ce qu'en France.

À ceci près que c'est l'Union européenne qui a quand même grandement contribué à l'aggravation de ce problème dans de très nombreux États membres. Les politiques d'austérité conduites depuis plus de dix ans, c'est vous. Par conséquent, cela vous disqualifie totalement pour avoir la prétention de réguler les dérives du libre-échange débridé et de l'ultra-libéralisme. Et même s'il est difficile de s'en remettre à M. Macron, qui applique docilement et avec tant de zèle vos injonctions, il n'en demeure pas moins que selon nous, l'échelon légitime pour sortir de cette spirale infernale ne peut être que national.

Vous n'êtes pas compétent, disiez-vous tout à l'heure, cher collègue. Certes, mais vous êtes responsable, et Dieu se rit des hommes qui pleurent sur les conséquences dont ils chérissent les causes.

Elżbieta Rafalska, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzy! Bezdomność to niezwykle złożony problem, to szerszy problem polityki społecznej, który nie może być sprowadzony tylko i wyłącznie do pomocy społecznej. To po pierwsze profilaktyka, która nie dopuszcza do powstania bezdomności, oraz wspieranie tych, którzy w bezdomności się znaleźli, i wyprowadzenie ich z tej bezdomności. Mówił Pan o konieczności rozwijania usług na rzecz osób bezdomnych. Podpisuję się pod tą tezą, ale też należałoby przyjrzeć się temu, jakie są przyczyny bezdomności. Otóż wśród tych przyczyn jest również sytuacja życiowa, konflikt rodzinny, uzależnienie, eksmisja i wymeldowanie. Mowa była o tym, że bezdomność w Europie rośnie, a w Polsce co dwa lata przeprowadzamy badanie bezdomności i w ciągu ostatnich dwóch lat zmalała ona o 9%. A więc znaczenie ma tworzenie instrumentów wsparcia i sytuacja na rynku pracy. Oczywiście sytuacja mieszkaniowa jest tu kluczowa. I myślę, że bez działań zewnętrznych, bez wsparcia również ze strony rządów, bez przygotowania odpowiedniej polityki nie będzie możliwe stworzenie tanich i powszechnie dostępnych mieszkań.

Leila Chaibi, au nom du groupe GUE/NGL. – Monsieur le Président, chers collègues, 700 000 personnes dorment dans la rue en Europe chaque nuit.

Par ailleurs, ceux qui ont un toit sur la tête mais qui risquent de se retrouver à la rue sont de plus en plus nombreux. Face à un parc locatif privé de plus en plus cher, le logement social est une solution, mais alors quelque chose m'interroge: comment est-il possible que, d'un côté, le droit au logement soit mentionné dans le socle européen des droits sociaux et dans la charte des droits fondamentaux et que, d'un autre côté, les États membres qui investissent dans le logement social soient sanctionnés par la Commission européenne sous prétexte qu'ils fausseraient la concurrence du sacro-saint marché?

Monsieur le Commissaire, le logement n'est pas une marchandise. Si vous êtes d'accord avec moi, prouvez-le et retirez l'investissement public dans le logement social de la règle des 3 %, parce que pour pouvoir vivre, pour pouvoir rêver, il faut savoir où dormir.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, τα αμερικανόπνευστα προγράμματα «Housing First» (Προτεραιότητα στη στέγαση) που σχεδιάζετε ούτε καινούργια είναι ούτε έλυσαν ποτέ κανένα πρόβλημα. Απευθύνονται σε ελάχιστους από τα εκατομμύρια των αστέγων και των εξαθλιωμένων σε όλη την Ευρώπη, για τους οποίους, λόγω της ανεργίας και των τσακισμένων μισθών των εργαζομένων, είναι πολυτέλεια η αξιοπρεπής στέγαση στις συμπληγάδες του Airbnb και των πανάκριβων σπιτιών που ξεπερνούν και τους κόπους μιας ζωής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χύνει προκλητικά κροκοδείλια δάκρυα για τους αστέγους την ίδια ώρα που, στην τέταρτη μεταμνημονιακή αξιολόγηση για την Ελλάδα, εκθειάζει τον διακηρυγμένο στόχο της νυν και πρώην κυβέρνησης για 120 000 πλειστηριασμούς λαϊκών κατοικιών ως το 2021. Με αλλεπάλληλες κεφαλαιοποιήσεις και απαλλαγές κόκκινων δανείων πριμοδοτούνται τράπεζες και funds, και τον λογαριασμό τον πληρώνει ο λαός, με απολύσεις τραπεζοϋπαλλήλων και απαγορεύσεις κινητοποιήσεων ενάντια σε πλειστηριασμούς.

Απαιτούμε τη νομοθετική απαγόρευση των πλειστηριασμών λαϊκών κατοικιών και της κατάσχεσης τραπεζικών λογαριασμών μισθοδοσίας και σύνταξης από το κράτος, τις τράπεζες και τα funds. Όπως έχει αποδειχθεί, μόνο με κεντρικά σχεδιασμένη σοσιαλιστική οικονομία παύει η στέγη να είναι εμπόρευμα και μπορεί να εξασφαλιστεί η λαϊκή κατοικία.

(Ο ομιλητής δέχεται να απαντήσει σε ερώτηση με γαλάζια κάρτα (άρθρο 171 παράγραφος 8 του Κανονισμού))

Dennis Radtke (PPE), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Herr Kollege! Mich würde sehr interessieren, weil mir das, was Sie hier gesagt haben, nicht gleichgültig ist: Wenn die Situation auf dem Wohnungsmarkt und auch die Obdachlosensituation so einfach zu erklären wäre, wie Sie das jetzt hier gerade getan haben, dann stelle ich Ihnen die Frage, ob Sie mir erklären können, wie es dann in Ländern, in denen nicht die Troika sozusagen entschieden hat, wo und wie gespart wird, an diesen Stellen zu dieser Situation kommen konnte, wenn es so einfach ist, wie Sie es hier dargestellt haben.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI), *απάντηση σε ερώτηση με γαλάζια κάρτα*. – Ένας λόγος παραπάνω σε αυτές τις χώρες, όπως η Ελλάδα, όπου είναι ακόμα μεγαλύτερη η πρόκληση, με όλα αυτά τα δῆθεν ευχολόγια και τα κλαυουρίσματα για τους αστέγους που ακούμε εδώ. Ένας λόγος παραπάνω με τη στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που, προωθώντας όλα αυτά τα αντεργατικά μέτρα, «τσάκισε» έναν λαό και ταυτόχρονα τον οδήγησε σε πλειστηριασμούς —τους οποίους μάλιστα θέτει ως αριθμητικούς στόχους, κάνοντας λόγο για 120 000 μέχρι το 2021—, και προκαλεί και προωθεί μέχρι και διώξεις και απαγορεύσεις. Άρα, λοιπόν, αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όχι μόνο σε αυτές, αλλά και σε όλες τις υπόλοιπες χώρες.

Cindy Franssen (PPE). – Voorzitter, dakloosheid is onaanvaardbaar. Recente schattingen maken zelfs gewag van 700 000 mensen die dakloos zijn. “Housing First” biedt een unieke kans om dakloze mensen, vaak met complexe noden, een dak boven het hoofd te bieden.

In verschillende lidstaten lopen tal van projecten en in de praktijk blijkt deze aanpak te werken. Reeds heel wat daklozen werden begeleid naar een stabiele huisvestingssituatie. Er worden bovendien kansen gecreëerd om gezondheidsproblemen, psychische en financiële problemen te overwinnen, om opnieuw toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt of tot onderwijs. Een beleid rond dak- en thuisloosheid gaat immers verder dan enkel huisvesting. Ook gezondheid moet voorop staan. Zal de aangekondigde kindergarantie ook dakloze kinderen bereiken, mijnheer de commissaris?

De aanbevelingen van het Comité voor sociale bescherming rond de aanpak van dak- en thuisloosheid zijn duidelijk: een multidisciplinaire aanpak over verschillende beleidsdomeinen heen. Met deze aanbevelingen moeten we dringend aan het werk. We rekenen op een ambitieus plan.

Manuel Pizarro (S&D). – Senhor Presidente, nesta noite fria em que decorre este debate cerca de 700.000 pessoas na Europa vão dormir nas ruas ou vão dormir em abrigos. É um drama que se tem vindo a agravar na última década. Com a exceção da Finlândia, em todos os Estados-Membros o problema tem vindo a agravar-se.

Eu sei que este problema exige uma resposta múltipla: é preciso habitação, claro, e em primeiro lugar, mas é preciso também uma resposta no domínio social, no domínio da saúde, na vertente psicológica. Tudo isto tem que ser uma resposta integrada, mas a resposta é urgente. É urgente e tem que ser articulada com outros programas que existem ou que estão a ser prometidos pela atual Comissão Europeia: a garantia infantil, a garantia juvenil, a estratégia contra a deficiência, o plano de ação contra a pobreza. Mas é hora de passarmos à ação, e a Europa precisa de um plano de ação para combater este problema, precisa de um plano de ação que tenha metas claras e ambiciosas articuladas com os Estados-Membros, com as regiões e com os municípios.

Não podemos aceitar a ideia de uma União Europeia onde há pessoas que não têm direito a ter casa e por esse motivo vivem na mais profunda exclusão social. Senhor Comissário, confiamos na sua ação para que isto venha a ser revertido.

Véronique Trillet-Lenoir (Renew). – Monsieur le Président, je vais m'exprimer en français. Le logement est aussi une question urgente de santé publique. En France, les personnes de la rue vivent en moyenne 30 ans de moins que le reste de la population. Être sans domicile, c'est être plus vulnérable aux comportements à risque et aux maladies qui en découlent. Trop souvent, c'est aussi être exclu des systèmes de santé et des statistiques officielles, comme le montre le récent rapport de l'observatoire des Médecins du monde.

Comment la Commission entend-elle donc mieux documenter les situations des plus vulnérables dans ses indicateurs et notamment dans les situations sanitaires. Vous l'avez rappelé, Monsieur le Commissaire, le socle européen des droits sociaux doit se traduire en actions concrètes. Il est indispensable que personne ne soit laissé de côté, a fortiori en ce qui concerne la santé, qui est notre bien le plus précieux.

Kim Van Sparrentak (Verts/ALE). – Mr President, currently everywhere in Europe, the housing crisis is becoming more visible. The number of tenants' movements is rising and local governments are starting to take more radical action to safeguard affordable rents, but the doubling of homelessness during the last decade in the European Union hasn't gotten the same amount of attention. The increase in homelessness shows the dramatic human costs of failed policies of austerity, precariousness and financialisation. The most vulnerable people in society are the ones that are hit first and hardest, with increased rent, energy prices and scarcity of houses resulting in them losing their home. But tonight we are discussing solutions for homelessness, which I hope to see implemented quickly.

First, let's all agree that criminalising homelessness is definitely not a solution and this horrible practice has to stop. Second, let's make sure that combating homelessness is part of the Child Guarantee to break the poverty cycle. And third, let's make sure that more EU funds become available for Housing First programmes. Providing a roof over people's heads gives them space to stop surviving and, with assistance, to be able to start living.

Guido Reil (ID). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Ich bin Ihnen unglaublich dankbar, dass wir, nachdem ich angekündigt habe, das Thema Obdachlosigkeit auf die Tagesordnung zu setzen, nun endlich über dieses wichtige Thema sprechen. Ich war die letzten drei Jahre unterwegs auf der Straße. Ich habe Obdachlose betreut in meiner Heimat im Ruhrgebiet, und seit ich Mitglied dieses Parlaments bin – seit sechs Monaten – habe ich mich auch um Obdachlose in Brüssel und in Straßburg gekümmert. Und ich kann Ihnen sagen, was ich da erlebt habe, ist entsetzlich. Ich kann jeden von Ihnen einmal einladen, mit mir eine Tour zu machen unter den Brücken von Straßburg. Unter den Brücken von Straßburg geht es nicht romantisch zu, das kann ich Ihnen versichern. Da herrschen Not und Elend.

Wir erleben in Europa eine humanitäre Katastrophe, von der mittlerweile drei Millionen Menschen betroffen sind. Obdachlosigkeit ist die Pest des 21. Jahrhunderts, und es ist nicht nur so, dass wir kein Mittel dagegen haben, wir ignorieren dieses Riesenproblem. Ich habe erlebt, dass Menschen über Obdachlose einfach drübersteigen. Sie werden gar nicht mehr wahrgenommen. Wir haben keine Lösung, noch nicht einmal ansatzweise. Wir müssen uns dieses wichtigen, echten Problems endlich annehmen.

Beata Szydło (ECR). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Dyskutujemy dziś o ważnym, bardzo ważnym problemie, jakim jest bezdomność. Myślę, że dla nas, europosłów, symbolem tego problemu, który nie jest rozwiązany i który powinien być wyrzutem sumienia nas wszystkich i całej Unii Europejskiej, są bezdomni, których możemy zobaczyć każdego dnia wokół Parlamentu Europejskiego również w Brukseli czy, tak jak mówił przed chwilą kolega, tutaj w Strasburgu. Kryzys migracyjny pogłębił ten problem, ale nie możemy siedzieć z założonymi rękami, tylko musimy podjąć skuteczne działania. Chciałam zwrócić uwagę w tym aspekcie na jeszcze jeden wymiar bezdomności, który czeka Europę: Europa się starzeje. To jest coraz poważniejszy problem zrywania więzi rodzinnych, braku opieki dzieci nad niedołączonymi rodzicami. Ci starsi ludzie pozostają bardzo często w dramatycznej sytuacji. Są usuwani ze swoich mieszkań bądź w ogóle nie mają możliwości zamieszkania gdziekolwiek. Bardzo proszę, byśmy również w ramach tych programów, które w tej chwili są przygotowywane, zwrócili uwagę na ten aspekt, na starych ludzi, którzy wymagają szczególnej naszej troski.

José Gusmão (GUE/NGL). – Senhor Presidente, os programas de habitação primeiro têm produzido resultados porque tratam os sem-abrigo como cidadãos, respondendo ao problema da habitação e partindo daí para resolver outros problemas de pobreza e de exclusão social.

Em Portugal, designadamente em Lisboa, está a ser implementado um primeiro programa de habitação primeiro sem um único apoio da União Europeia, e portanto, já que a Comissão Europeia gosta da ideia da habitação primeiro, era interessante perceber se tencionam fazer alguma coisa acerca do assunto, se vão ter linhas de financiamento, ou se pelo menos a Comissão Europeia, que tanto se bateu pela liberalização do sistema financeiro e dos mercados de arrendamento, pelas políticas de austeridade que retiraram poder de compra os cidadãos europeus e pela restrição das políticas de investimento público um pouco por toda a Europa, tem alguma coisa para fazer, alguma coisa para apresentar, para apoiar esses programas, ou pelo menos para parar de os prejudicar.

Claire Fox (NI). – Mr President, many years ago I worked at a homeless shelter in the Midlands in England, and it is an issue close to my heart. So this ‘Housing First’ initiative has much merit. But I have some concerns.

I worry there’s a danger in a transnational centralised one-size-fits-all approach that can mean ignoring local and national circumstances and solutions. I’d like to stress that the causes of homelessness are not universal. I think that it can mean avoiding deeper long-term solutions.

So, for example, the horror and degradation of homelessness has been in some countries directly the consequence of the impoverishing and brutal austerity policies imposed on nation-states in eurozone countries by this very European Union, that has led to unemployment, evictions and homelessness. But in turn, those stagnating economies in some countries force people to move around Europe looking for better lives, understandably, and they often, too, end up homeless.

For those who glamorise freedom of movement, to remind you that according to the charity Crisis, the number of homeless people from continental Europe accounts for a third of all rough sleepers in London. Freedom of movement can mean people are far from home, exploited in low-paid jobs, with no support network.

As one Polish man told the FT, homeless for five years: ‘Brexit or No Brexit, I’m staying, there’s nothing for me back there’. We have to make sure that we solve the problem at home before trying to impose from this central EU holier-than-thou body.

Mairead McGuinness (PPE). – Mr President, in September 2018 the ‘Housing First’ principle was introduced in Ireland, and it has been successful in reducing the number of rough sleepers – those we visibly see on the streets of Dublin, our capital city – not completely, but certainly it has had an impact. But it is a particular model, and it needs to be modified for every country. I’ve seen it work in the Midlands of Ireland where, for example, a derelict building was converted for 10 individuals who needed that extra support, and they have that and they are secure.

But of course this debate – and Commissioner, you’ve opened it out to be a much wider debate than just Housing First because in my own country after the housing crisis we have now a real crisis still for some families who are living in emergency accommodation, and while we have built social housing – 10 000 last year – we still have significant numbers who need housing. So I think it’s useful to hear there are problems across Europe, and it would be helpful to know that we would find common solutions.

We equally need affordability. We need people with skills to build housing, so Commissioner, if you can, with new energy I suppose, bring Europe together on this housing crisis, I think it would be very helpful. But I would say that outside the Parliament in Brussels it is quite awful to see the number of homeless people who sleep in all sorts of weather, as it is here in Strasbourg, as was referenced by a colleague.

Estrella Durá Ferrandis (S&D). – Señor presidente, el sinhogarismo no supone solo no tener acceso a una vivienda digna, sino que implica graves problemas de salud, de acceso al mercado laboral y a prestaciones sociales y, sobre todo, incluso, de seguridad personal.

Housing First es un modelo que está funcionando con éxito en algunos Estados miembros, y es una estrategia que combina el acompañamiento con el acceso a servicios sociales y de salud. Por ello, necesitamos un fuerte compromiso por parte de la Comisión para implementar este modelo en todos los Estados miembros, con una dotación presupuestaria suficiente y la inclusión del sinhogarismo como un objetivo ambicioso en la tabla de indicadores sociales del semestre sostenible.

Señor comisario, me consta su compromiso en este tema, y por eso espero que la Comisión presente pronto un borrador de recomendación que establezca un plan de acción para erradicar el *sinhogarismo*.

Para finalizar, quiero señalar que este problema afecta significativamente a los ciudadanos móviles dentro de la Unión Europea. En este punto, sería conveniente una nueva comunicación de la Comisión para garantizar que se respeten los derechos de estos trabajadores y no terminen en la calle.

Francisco Guerreiro (Verts/ALE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, estima-se que existam cerca de 700 mil pessoas sem abrigo e 11 milhões de famílias que vivem em condições habitacionais vulneráveis e graves na Europa. E este número continua a aumentar, o que demonstra que vivemos numa sociedade profundamente desigual.

Porém, para as pessoas sem abrigo existem soluções reais, e podemos vê-lo através do exemplo finlandês, com o programa *Housing First*. Este programa garante o acesso primário a uma habitação condigna, mas não se foca unicamente neste ponto: expande-se também para políticas sociais, assim como garante uma ação coordenada no campo da saúde e do acesso a oportunidades de emprego.

É também de fundamental importância referir que a erradicação da pobreza extrema é uma das prioridades da Agenda 20-30 e dos objetivos de desenvolvimento sustentável. Temos, assim, 10 anos para garantir o cumprimento deste objetivo. E em Portugal, também pela mão do Partido PAN, começou-se a caminhar para a implementação nacional do programa *Housing First*. São passos pequenos, mas importantes.

Mas, Senhor Comissário, o desafio não é unicamente dos Estados-Membros, pelo que a Comissão deverá avançar com urgência com uma estratégia para garantir que, em 2030, nenhum cidadão esteja vulnerável a uma queda na armadilha da pobreza.

Silvia Sardone (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, siamo tutti ovviamente favorevoli a programmi che aiutino i senzatetto, che li aiutino a riabilitarsi, ad avere un tetto sopra la testa e a reinserirli nella società.

Però, dato che siamo qua, dovremmo anche un po' ragionare sulle cause, e se dobbiamo dirla tutta, insomma, l'Unione europea ha delle responsabilità, perché di fatto ha moltiplicato i senzatetto e i disadattati, aumentando le persone che bivaccano nelle nostre strade e che delinquono.

Lo dico perché il buonismo, la finta integrazione, l'accoglienza senza limiti, il dire «abbiamo tutti le porte aperte», le lodi al multiculturalismo di fatto che cosa hanno fatto? Hanno aumentato il numero degli immigrati, portando immigrati su immigrati nei nostri territori.

L'immigrazione senza freni porta degrado, disagio sociale, aumenta la criminalità (perché in qualche modo devono vivere) e aumenta i senzatetto nelle nostre strade. Allora, dato che siamo qua, magari facciamo un po' meno retorica e un po' più di autocritica.

Κωνσταντίνος Αρβανίτης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η απώλεια της κατοικίας είναι η πρώτη συνέπεια της πολιτικής της φτωχοποίησης, κύριε Επίτροπε, κύριε Πρόεδρε. Είναι πολιτική συνέπεια· δεν είναι φυσική, δεν είναι φυσικό φαινόμενο. Ειδικά στις χώρες του Νότου η στέγη ήταν το τελευταίο καταφύγιο στη διολίσθηση προς την απόλυτη φτώχεια. Επί πρωθυπουργίας του Αλέξη Τσίπρα, στην Ελλάδα, η πρώτη κατοικία προστατεύτηκε «με νύχια και με δόντια». Σήμερα ο υπουργός Ανάπτυξης της νέας κυβέρνησης της Δεξιάς δήλωσε ότι, από τις 30 Απριλίου, μπαίνει πλαίσιο απόλυτης μη προστασίας της πρώτης κατοικίας· δηλαδή σχέδιο τέτοιο δεν θα υπάρξει. Με βάση τους στόχους που έχει θέσει ο ΟΗΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη και το πρόγραμμα της κυρίας von der Leyen για άμεση εφαρμογή της 19ης αρχής του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, ρωτώ: Πώς θα διασφαλιστεί η πρόσβαση όλων των αδύναμων στα προγράμματα στέγης; Δεύτερον, ζητώ την απαγόρευση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Πιστεύω ότι η ενίσχυση της υπάρχουσας στέγασης πρέπει να είναι δικαίωμα καθολικό, δικαίωμα διασφαλιζόμενο —πρωτίστως από την Ευρώπη—, δικαίωμα επανένταξης στην κοινωνία. Και τονίζουμε: Όχι χρηματοδότηση κατοικιών σε ειδικές περιοχές, όχι σε γκέτο, αλλά μέσα στον βασικό κοινωνικό ιστό.

Daniela Rondinelli (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la lotta alla povertà in ogni sua forma è diventata un'emergenza non più rinviabile e la proposta dell'*housing first* può rappresentare una risposta credibile al fenomeno deprecabile dei senzatetto.

Tuttavia, come Movimento 5 Stelle, ribadiamo che, senza lo scorporo delle politiche sociali dal punto di vista del patto di stabilità, anche questa iniziativa rischia di rimanere lettera morta.

Commissario Schmit, stiamo vivendo una grandissima contraddizione: da una parte, a livello europeo, si dice che è importante il sostegno alle politiche sociali, alla lotta alla povertà e alle disuguaglianze ma, allo stesso tempo, si dice agli Stati membri di investire nell'edilizia popolare e nel sociale nell'ambito dei vincoli di bilancio.

Come Commissione europea abbiate il coraggio di proporre lo scorporo degli investimenti sociali dal patto di stabilità, perché solo così sarà possibile dare risposte concrete e tangibili alle persone in stato di bisogno e di povertà.

I cittadini europei ce lo chiedono con forza, signor Commissario, questo è il nostro compito, dobbiamo realizzarlo oggi e restituire anche ai senzatetto la loro dignità perduta.

Romana Tomc (PPE). – Spoštovani predsedujoči. Upam si trditi, da je Evropa socialno najbolj urejen kontinent. Lahko smo zgled svetu. Znamo poskrbeti za različne šibkejške skupine, smo največji donator humanitarne pomoči na svetu. V tem smislu smo bogati in zato moramo do dostojnega življenja pomagati tudi tistim, ki si tega sami ne morejo privoščiti. Seveda tudi brezdomcem.

Dostojno življenje zame pomeni imeti streho nad glavo. To je osnova in nekateri si te osnove ne morejo privoščiti. Zato jim moramo pomagati mi. Njih je življenje potisnilo na rob družbe. Podpiram to, da posamezne države, vsaka po svojih močeh in po svojem znanju, skušajo pomagati brezdomcem. Mi pa si med sabo lahko delimo dobre prakse.

Seveda pa je Komisija tista, ki lahko z nekim integriranim pristopom spodbudi države članice, da bodo ubirale najboljšo pot. Hkrati pa si želim tudi to, da bi tisti, ki bodo to socialno pomoč prejeli in je bodo deležni, do nje se tudi odgovorno obnašali.

Milan Brglez (S&D). – Spoštovani predsedujoči! Vsekakor velja brezdomstvo za bolj spregledano in naraščajočo obliko kršitve človekovih pravic. Predvsem gre za pravico do dostojnega življenjskega standarda, ki vedno vključuje tudi pravico do stanovanja. Včasih privede zadeva celo tako daleč, da so ogrožena življenja in osebna varnost posameznika.

Države članice Evropske unije in sama Evropska unija so seveda po načelu subsidiarnosti dolžne poskrbeti za ukrepe za zmanjševanje in odpravo brezdomstva. K temu jih zavezujejo tudi ostali instrumenti človekovih pravic in sam evropski steber socialnih pravic.

Dejstvo, da število narašča in da je samo Finska tista, ki se je do sedaj uspela izogniti nas prav sili k temu, da je nujno treba pomagati oziroma pomagati v tem programu oziroma uporabiti ta program „Najprej stanovanje“, ker ta omogoča socialno vključenost in preprečiti druge oblike. Vsekakor pa se je nujno treba zavzeti za dostojno stanovanje za vse.

Karima Delli (Verts/ALE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, mes chers collègues, il y a neuf ans, je faisais adopter la première stratégie en faveur des sans-abri. J'étais rapporteure du logement social.

Tous les ans, je tire la sonnette d'alarme, et les gouvernements dorment. Où sont les réunions d'urgence? Où sont les sommes à rassembler dans les meilleurs délais? Le constat est terrible: l'augmentation du sans-abrisme, plus 70 % en 10 ans. En France, un sans-abri meurt chaque jour, en Angleterre 59 % des sans-abri sont des enfants. Vous avez dit que nous n'avons pas de chiffres. Onze millions de personnes ne vivent pas dans un logement décent, ce qui est un scandale. Onze millions de personnes, ce sont des hommes, des femmes, des enfants qui souffrent dans leur chair. Vous me dites qu'il faudrait plus une politique d'accueil, mais la politique d'accueil par les États membres est juste coûteuse, inefficace mais surtout inhumaine. Le temps n'est plus au sparadrap, Monsieur le Commissaire. Mes chers collègues, j'appelle à un sursaut, à un réveil, à un peu d'humanité dans ce parlement. Il est temps d'unir nos forces pour aider les plus faibles. Il est temps, Monsieur le Commissaire, de dire que la Commission prendra ses responsabilités et appellera les États membres, au lieu de favoriser toujours les plus riches à des exonérations fiscales, à imposer de vrais investissements dans le logement social. L'Europe a su se mobiliser pour les banques, alors il est grand temps qu'elle se dégage devant la détresse des plus vulnérables. Monsieur le Commissaire, on ne gouverne pas l'Europe par l'indifférence.

Mathilde Androuët (ID). – Monsieur le Président, Dieu se rit des hommes qui déplorent les effets dont ils chérissent les causes, et à mon avis Dieu doit rire souvent en observant nos institutions.

Si vous souhaitez améliorer la situation des 700 000 sans-abri de notre continent, alors l'Union européenne doit tout de suite changer de logiciel.

Premièrement, cessez d'encourager la surconcentration des services, des lieux de vie et des emplois sur des zones où le béton est la norme et où les prix de l'immobilier explosent, obligeant certains travailleurs pauvres à dormir dans leur voiture.

Deuxièmement, cessez d'encourager les logiques antisociales d'une Europe uniquement tournée vers les gains financiers au lieu de renforcer la solidarité naturelle de la famille ou institutionnelle de nos politiques sociales de retraite, d'aides aux handicapés ou de santé publique.

Et enfin, cessez de grossir les rangs des sans-logis en important des millions de clandestins: 95 % des migrants sont considérés comme des SDF en France. Avec une augmentation de 70 % du nombre de SDF en Europe en 10 ans, il est clair que les deux sujets sont liés.

Pour ces trois raisons majeures dont vous êtes la cause politique, l'Union européenne est vouée à rester un continent où ne diminue pas le nombre de personnes sans domicile. Donc, avant de lancer un vaste plan de communication sur le sujet en guise de caution et de faire-valoir, changez tout de suite de cap pour le bien de tout le monde et surtout des plus pauvres.

Στέλιος Κυμπουρόπουλος (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, υπάρχουν διάφορες αιτίες για τις οποίες μπορεί κανείς να βρεθεί στον δρόμο: η αποτυχημένη Παιδεία, η ελλιπής ενδοοικογενειακή κατανόηση, οι διακρίσεις, η ενδοοικογενειακή βία, οι εξαρτήσεις, η ξαφνική ανεργία και ένα θέμα υγείας. Οι μακροπρόθεσμες λύσεις βρίσκονται πάλι στην Παιδεία και την οικονομία. Επειδή όμως η ανάγκη είναι άμεση, θέλω να αναφερθώ και εγώ στις καλές πρακτικές της Φινλανδίας και του προγράμματος «Housing First» (Προτεραιότητα στη στέγαση). Χρειαζόμαστε φιλόδοξους στόχους δεκαετίας. Μια προσφερόμενη κατοικία για ένα διάστημα, σε συνδυασμό με κοινωνικούς λειτουργούς και ευκαιρίες εργασίας, αποτελούν ένα καλό πλαίσιο επανένταξης. Ευκαιρίες για εργασία θέλουν οι άνθρωποι για να μπορέσουν να σταθούν και να δουν τον ήλιο. Αυτοί οι συνάνθρωποι μας δεν είχαν την τύχη να έχουν ανθρώπους γύρω τους να τους στηρίζουν στη δυσκολία. Ας γίνουμε εμείς οι άνθρωποι τους! Ας φτιάξουμε ένα δίκτυο αλληλεγγύης και υποστήριξης, καθώς πρώτα από όλα είμαστε άνθρωποι. Αυτό δείχνουμε στις δυσκολίες, και όχι μόνο τα Χριστούγεννα!

Bernhard Zimniok (ID). – Herr Präsident! Von 2006 bis 2015, dem Jahr der illegalen Grenzöffnung durch Merkel, waren in Deutschland etwa eine Viertelmillion Menschen konstant wohnungslos. Seitdem ist ein rasanter Anstieg zu verzeichnen. Schätzungen zufolge wird es in Kürze mehr als eine Million Wohnungslose in Deutschland geben. Offizielle Statistiken dazu existieren nicht. Tragisch auch, dass viele Kinder, Frauen, junge Menschen, ja ganze Familien auf der Straße leben müssen.

In meiner Heimatstadt München zeichnet sich das gleiche Bild: 2015 ca. 5 000 Menschen obdachlos, heute 10 000. Die Gründe: Mangel an bezahlbarem Wohnraum, die Schrumpfung des Bestandes an Sozialwohnungen und – davor dürfen wir die Augen auch nicht verschließen – die Auswirkungen auf den Wohnungsmarkt durch die unkontrollierte illegale Einwanderung.

In München wird derzeit gebaut, als gäbe es kein Morgen mehr. Und für wen? Für Menschen, die sich Quadratmeterpreise von 10 000 Euro aufwärts leisten können, und für illegale Migranten und deren Familiennachzug. Der Geringverdiener hat das Nachsehen, lebt auf der Straße oder muss ins Umfeld ausweichen. Daher fordere ich die Kommission auf: Machen Sie endlich Ihren Job und schließen Sie die Außengrenzen, bevor es zu sozialen Unruhen oder Schlimmerem kommt!

Intervenções «catch the eye»

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já musím prohlásit, že situace v dostupnosti bydlení je skutečně velmi tíživá, ba až katastrofická a v mnohých státech se neustále zhoršuje. Náklady na bydlení dramaticky rostou a dostupnost daného bydlení se skutečně výrazně zhoršuje pro celé vrstvy společnosti. Sociální práva v Evropské unii jako by v tomto ohledu přestávala existovat nebo jsou zásadně podlomena. Jsme svědky velkých bouří v Berlíně, v Mnichově, v řadě dalších měst, například i v Praze, kde velmi razantně roste dostupnost bydlení, která je zejména pro mladou generaci a sociálně ohrožené vrstvy nedostupná.

Co s tím? Myslím, že je třeba realizovat podpůrná opatření na trhu práce, samozřejmě na trhu bydlení a dosahovat spolupráce právě s obcemi. To je úkol pro vládu, pro Evropskou unii, ale i pro obce. Situace v oblasti bezdomovectví je selháním i Evropské unie, měli bychom si toho být vědomi.

John Howarth (S&D). – Mr President, you will have to bear with me; I have a throat infection so I have to speak quietly and slowly. While there are issues at present between the cities of London and Brussels of which we shall not speak here, they are both among the richest regions of the European Union, yet in Westminster Underground and in Place du Luxembourg, parliamentarians step over homeless human beings. We should be ashamed of that – because this is a massive failure of public policy. It is not about migration; it is about a failure to invest in homes.

I represent one of the richest regions in the European Union – South-East England – and I would say to anyone in that region who thinks it could never happen to them: it can. If it happened to you, or your son, or your daughter, or your grandchild, or your parent, how would you wish them treated? As a criminal? As a vagrant? As an addict? In modern developed societies, the right to a roof above your head should be a right of every citizen, yet homelessness is everywhere. Putting it right starts with the right attitude, and here I want to praise Brighton and Hove Council and their adoption of a homelessness bill of rights, and it ends with the recognition that social cleansing of our cities is immoral and that when you don't build homes, you get homelessness.

Ciarán Cuffe (Verts/ALE). – Mr President, in Ireland there are 4000 children without a home. Homelessness impacts greatly on women, on children, among young people and migrants. And sadly, I don't believe that our Irish Minister for Housing, Eoghan Murphy TD, and his Fine Gael colleagues, understand the urgency of this and the depth of the crisis in Dublin, in Ireland, and in cities around Europe.

Mairead McGuinness spoke earlier about a slight reduction in rough sleeping. What she failed to point out is that we have seen more than a doubling of homelessness in Ireland in five years, over a doubling amongst women and a quadrupling of the amount of homelessness amongst children. That needs action.

And there are ways to solve this. It shouldn't mean going from the streets into a hostel, into a hotel, into a homeless hub and, if you're lucky – 10 years later – into a home. What it does need is Housing First! And the lesson from Finland and the lesson from Vienna, from Austria, of the Housing First model, of the cost-rental model, shows that if you build homes, if you provide a roof over people's heads, it works.

So I want to see the European Commission start a convention on homelessness to bring attention to the problem and then learn these lessons and work with the European Investment Bank and the European Central Bank to provide the funding to solve this crisis.

We shouldn't have homelessness in 2020.

Sandra Pereira (GUE/NGL). – Senhor Presidente, nos últimos anos o número de pessoas sem abrigo tem aumentado na União Europeia. É uma questão complexa, mas não alheia à degradação social neste território, à desregulação do trabalho, à liberalização dos mercados de habitação ou da energia ou à privatização de serviços públicos.

A explosão dos preços da habitação em diversos Estados-Membros não tem sido acompanhada pelo aumento dos rendimentos, existindo casos em que os inquilinos gastam 40% do rendimento familiar, ou mais, com a habitação enquanto muitos outros vivem sem habitação condigna.

O direito à habitação deve ser garantido como está consagrado na Constituição da República Portuguesa. A discussão sobre a habitação e a inclusão de pessoas sem abrigo não é possível sem uma política pública de habitação que regule os mercados, de promoção de serviços públicos, de garantia de respostas sociais de urgência. Não é possível sem a criação de condições que garantam o direito ao trabalho com direitos e salários dignos como centro de uma política global de inclusão e desenvolvimento.

(Fim das intervenções «catch the eye»)

Nicolas Schmit, *membre de la Commission*. – Monsieur le Président, honorables députés, ce débat montre que ce problème des sans-abri existe au sud, au nord, à l'est et à l'ouest. Il existe dans pratiquement toutes les grandes villes. Cela montre qu'il s'agit un problème local, mais aussi d'un problème européen, et nous ne pouvons pas nous soustraire à ce problème en disant qu'en fin de compte, l'Europe n'a pas de compétences ou les compétences résident principalement auprès des États membres ou des autorités locales.

Nous sommes interpellés et votre débat le montre. Nous voulons nous engager et nous voulons trouver des solutions. Le défi est considérable, les chiffres ont été mentionnés et les ressources qu'il nous faut sont également considérables, mais pas impossible à mobiliser. Je suis d'accord que la première solution est effectivement l'offre parce qu'il y a un déficit énorme au niveau de l'offre en Europe. Le marché du logement est devenu un marché spéculatif, il faut pouvoir le dire aussi. Nous devons donc faire en sorte que, dans nos États membres et dans nos villes, l'offre suive de nouveau la demande.

Il est vrai que le logement est au cœur de toutes les problématiques sociales. D'abord, le travail, l'emploi. Vous n'avez pas de logement, vous n'aurez pas d'emploi. Vous n'avez pas de logement, votre santé se dégrade. Vous avez des problèmes, vos problèmes s'amplifient à partir du moment où vous êtes dans la rue. Nous avons donc besoin d'une approche globale qui attaque d'abord le problème du logement mais qui accompagne ceux qui sont les victimes d'une exclusion absolue, dans le retour non seulement vers l'emploi, mais je dirais vers la dignité parce que les personnes qui sont dans les rues sont privées de leur dignité essentielle et fondamentale.

Nous avons des textes admirables: nous avons la déclaration, nous avons le socle, nous avons nos valeurs; il s'agit aujourd'hui d'agir et c'est un appel qui émane de chaque côté de ce Parlement. Nous n'allons pas rester inactifs. Le problème du logement doit être au centre de la lutte contre la pauvreté. D'ailleurs, lorsque nous parlons d'une garantie pour les enfants, le logement en est une partie intégrante et, sans vouloir prendre maintenant des engagements trop précis, je crois qu'il est important que nous nous mettions ensemble pour travailler sur un concept, pour rassembler les États membres, les entités locales avec le Comité des régions, entre autres, pour effectivement élaborer une approche commune. Certes, elle ne sera pas uniforme puisque, malgré tout, les situations sont diverses, mais nous avons besoin d'un fil, un vrai fil qui guide nos politiques, qui inspire aussi les politiques à mettre en œuvre. C'est une offre que je vous fais, j'espère et je suis convaincu que votre Parlement s'y associera. Nous travaillerons sur une vraie politique du logement qui sera déclinée à tous les niveaux mais dont l'Europe sera une inspiratrice.

Presidente. – O debate está encerrado.

Declarações escritas (artigo 171.º)

Elisabetta Gualmini (S&D), *per iscritto*. – Il numero di persone senzatetto in Europa e nel mondo sta aumentando in modo significativo, con qualche rara eccezione. Il problema è urgente e allarmante; sono infatti soprattutto le categorie più deboli ad esserne colpite, penso ai giovani, alle donne, agli stranieri. Categorie sociali già a rischio di povertà che senza un posto adeguato dove vivere con dignità, vedranno irrimediabilmente peggiorare la loro condizione di vita sino talvolta anche alla morte. In numerose regioni europee esistono già esperimenti e politiche di accoglienza degli *homeless* e di aiuto al ripristino di una vita autonoma e autosufficiente, penso ad esempio al progetto Housing First in Italia e in particolare in Emilia Romagna. Ma servono ovviamente stanziamenti pubblici robusti e politiche di inclusione condivise ai vari livelli territoriali. La casa è un diritto di tutti. La casa consente di sviluppare il proprio progetto di vita e di impegnarsi per il futuro. Senza un'abitazione non c'è dignità. Auspico che la Commissione inserisca un capitolo robusto sulle politiche abitative per i senzatetto nell'implementazione del Pilastro sociale.

Ádám Kósa (PPE), írásban. – Magyarország kiemelt figyelmet fordít a hajléktalanság kezelésére. Fontos, hogy minden hajléktalan ember lehetőséget kapjon a szolgáltatások igénybevételére, és senki ne kényszerüljön arra, hogy közterületen kelljen éjszakázni. Nem riogatásra, hanem tettekre van szükség! Az emberi élet védelme az elsődleges! Éves szinten országosan folyamatosan közel 10 000 szálláshely áll rendelkezésre (éjjeli menedékhely és hajléktalan személyek átmeneti szállása). A téli időszakban több mint 1 600 többletférőhelyet tudnak igénybe venni a rászoruló személyek (időszakos kapacitás). Emellett országosan több mint 7 600 nappali melegező kapacitás áll rendelkezésre. Az önkormányzatok mellett jelentős arányban vesznek részt az intézmények működtetésében az egyházi és a civil szervezetek is. 2020. január 8. napján az éjjeli menedékhelyek kihasználtsága országosan mintegy 85,08%, míg Budapesten 83,66% volt.

Összesen országosan mintegy 666 szabad férőhely állt még rendelkezésre az éjjeli menedékhelyek tekintetében. Magyarországon is megvalósul az Elsőként Lakhatás program – építve az eddigi hazai (Vissza az utcáról program) és uniós programok tapasztalataira. Cél, hogy az utcán élő hajléktalan személyeket kivezesse krízishelyzetükből, önálló lakhatásba kerülhessenek és egy multidiszciplináris csapat segíthesse a rehabilitációjukat. Összesen 14 db pályázat került befogadásra, mintegy 1,85 Mrd forint értékben, melyek esetében 11 pályázat a konvergencia-régiókból, míg 3 pályázat a közép-magyarországi régióból származik. A projekt terhére több mint 300 speciális szükségletű hajléktalan személy lakhatásba juttatása valósul meg.

Michaela Šojdrová (PPE), písemně. – Bezdomovectví je v rozporu s důstojným životem, a proto se musí Evropská unie angažovat v této problematice. Až 20 % bezdomovců v České republice jsou lidé mladší 30 let. Často se na ulici ocitnou kvůli nefunkčnímu rodinnému zázemí. Velkým problémem jsou také dluhy, které jim nadělají rodiče v dětství. V České republice je víc než 14 000 mladistvých s dluhy. Velmi ohroženou skupinou jsou matky s dětmi, které jsou kvůli exekucím jednou nohou na ulici. Tyto problémy se musí řešit. Domnívám se však, že otázku bezdomovectví si musí řešit přímo členské státy na národní nebo lokální úrovni. Právě lokální autority znají situaci v jejich oblasti nejlépe. Dobrým příkladem lokálního projektu modelu *Housing first* je v České republice projekt *Rapid Re-housing* v Brně, kde rodinám bez domova bylo poskytnuto 50 městských bytů. Během dvou let si 46 rodin bylo schopno udržet své domácnosti. Když si lidé z ulice nebo ubytoven dokážou udržet stabilní bydlení,lepší se jejich zdraví, zvýší se šance, že si najdou práci, a chudým rodičům nebude hrozit, že jejich děti skončí v ústavní péči. Věřím, že Evropská unie hraje důležitou roli ve finanční podpoře podobných projektů. Samotné řešení této otázky však z pohledu subsidiarity zůstává v rukou členských států.

18. Jednominutni govori o pitanjima od političke važnosti

Presidente. – Seguem-se as intervenções de um minuto sobre questões políticas importantes (artigo 172.º do Regimento).

Ivan Štefanec (PPE). – Vážený pán predsedajúci, sme v súčasnosti v situácii, kedy sa konštituovala nová Európska komisia, som rád, že aj Európsky parlament dal jasne najavo, že nebude tolerovať žiadne podozrenie z konfliktu záujmov. Myslím, že to je veľmi silný signál aj občanom. Dnes ide o programové a obsahové priority Európskej komisie a Európskeho parlamentu a rád by som zdôraznil jednu, ktorú považujem za najdôležitejšiu, a to je situácia malých a stredných podnikateľov. Hovorím o malých farmároch, živnostníkoch, technikoch, mnohých ľuďoch v IT oblasti, ktorí potrebujú pomoc. Som si istý, že najlepšie im pomôžeme, keď im umožníme znížiť administratívnu záťaž, zjednodušiť život, dokončiť spoločný trh v oblasti služieb, vybudovať spoločný digitálny trh a predovšetkým vybudovať kapitálovú úniu, aby mali lepší prístup k zdrojom. Netreba zabúdať na malých a stredných podnikateľov, pretože tvoria kosť ekonomiky a tvoria hodnoty pre budúcnosť Európskej únie.

Иво Христов (S&D). – Г-н Председател, преди по-малко от месец над 800 тона отпадъци, предназначени за изгаряне в български топлоцентрали, бяха задържани от италианските власти. Последваха разследвания в италианските медии, които свързват този трафик с местната мафия. Международната престъпност се възползва от свободното движение в рамките на Европейския съюз.

Де факто пътят на търговията с боклук в Европа може да бъде и канал за търговия на наркотици и други незаконни трафици. Същевременно здравето и околната среда на българите стават жертва на отсъствието на европейски механизми за контрол.

Българските граждани не искат страната ни да се превърне в бунище. Затова се обръщам с призив към представителите на Европейската комисия за бърза намеса в случая и предложения за контрол върху търговията с отпадъци в Европейския съюз.

Judith Bunting (Renew). – In 2018 Cyprus ratified the Istanbul Convention, which states that the rights of victims should be protected at all stages of an investigation and that judicial proceeding should enable victims to be heard, to supply evidence, and to have their views, needs and concerns presented.

Last week, a British teenager was convicted of public mischief in Cyprus and handed a four-month suspended sentence after being found guilty of falsifying a rape claim. This young woman's legal team has reported irregularities, which may have led to a questionable verdict in this case. How is it possible for a court to conclude this woman was lying when the judge has refused even to consider whether or not she had been assaulted?

The woman in question has also reported that she was denied a lawyer, which is against the European Convention of Human Rights.

We demand, we call on Member States to require that all Member States strive to uphold commitments made in the Istanbul Convention, that Cyprus addresses procedural issues that may have taken place in this case, and that the Cypriot legal system should ensure any appeal is heard by the Supreme Court.

Silvia Sardone (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, questo è il prosciutto crudo di Parma, è un'eccellenza *made in Italy*, ma per il sistema *Nutri-Score*, quello che voi volete introdurre in tutta Europa, è un alimento non sano: vedete, ha la categoria D.

Però, per esempio, questa salsiccia in scatola, che è chiaramente un prodotto industriale, è invece un prodotto sano, ha il bollino verde e lettera A, quindi è assolutamente da mangiare. Questa pasta precotta, fintamente bolognese e fintamente italiana, anche questa ha la lettera A e il bollino verde, quindi per voi è un prodotto sano.

A voi pare normale? Vengono di fatto bocciati prodotti sani, naturali, alla base anche della dieta mediterranea, come l'olio extravergine di oliva, il parmigiano reggiano – eccellenze anche del mio territorio – e vengono favoriti in maniera assolutamente discriminatoria prodotti industriali, surgelati o precotti.

Insomma io voglio semplicemente dire, non solo personalmente ma a nome di tutto il gruppo ID, che noi faremo le barricate e la guerra, qui in Aula, per tutelare i prodotti sani e quindi anche il *made in Italy*.

Magid Magid (Verts/ALE). – Mr President, the President of the United States of America publicly and repeatedly fantasised about carrying out war crimes in Iran. The truth is President Trump doesn't really care about America – like the shifty, failed, plastic mafia boss of his simple imagination, he only cares about himself.

So my dear fellow Europeans, on behalf of world peace, in the name of justice, I call upon the European Union to impose sanctions directly on this warmonger and associates.

The only deterrents this limited individual understands is what personally and financially hurts him. So freeze his European assets, restrict his travel once he is a private citizen again, place sanctions on his beloved golf courses, and let the lessons of Europe be clear: war criminals do not win.

But, friends, let us talk of hope. The hope of peace. The hope of an honest president. America needs that hero to throw off the terror of an endless war, and to secure a brilliant future for all. That hero, that great hope, just could be Bernie Sanders.

Charlie Weimers (ECR). – Herr talman! Ursula von der Leyens och EU-kommissionens konferens om Europas framtid saknar legitimitet. Den är ännu ett förfelat elitprojekt, för målet är tydligt: att överföra mer makt till EU. En sådan maktöverföring saknar emellertid folklig förankring. Storbritanniens utträde borde ha varit en väckarklocka, liksom eurokrisen och migrationskrisen.

Vi vill att EU ska vara ett flexibelt samarbete mellan suveräna stater. En regeringskonferens med medlemsstaterna i förarsätet är det sätt som fördragen föreskriver för att ändra EU:s fördrag. Det är konstitutionellt och demokratiskt legitimt, så låt oss vandra den vägen. Jag är dock orolig för att många inte kommer att respektera de fördragsförankrade processerna, utan driva på för den här konferensen, men lita på att ni har en opposition i oss.

Clare Daly (GUE/NGL). – Mr President, almost exactly a year ago today, a dam of toxic waste from a mining company, Vale, collapsed in Brumadinho, killing 272 citizens in Brazil. That area is still suffering.

Today, as we meet here, protesters gather, and have been gathering since Christmas Day, to protest and demand protections from the likelihood of other dams bursting, causing other similar consequences.

We in Europe are culpable for this. It was a German company that built the dam. It was a German company that falsified a certificate of stability, and it is German investments and European money which has backed it up.

As we meet – and the European Investment Bank has promised another EUR 100 million of investment in Brazil – we have a responsibility to these people to ensure that the perpetrators are brought to justice, and that all of our investments are met with the binding legal business and human rights treaties in order to ensure that such catastrophes are not done and carried out in the name of profit and in our name.

June Alison Mummery (NI). – Mr President, can somebody please tell me why the EU is allowing super trawlers to operate in the English Channel and the Irish Sea? Dutch-owned super trawlers, which are up to 14 times the size of an average fishing boat, have already caused controversy in South America, have been thrown out of Australian waters, and have contributed to massive overfishing in West Africa. The fact is, when it comes to managing our seas, it's not just what you catch, but what you kill. In the English Channel alone, super trawler bycatch threatens John Dory and bluefin tuna stocks and poses a significant threat to dolphins, but incredibly these vessels have also been allowed to work within the English Channel sea bass hatcheries.

Sea bass is a species under so much pressure. British fishermen are banned from catching it. It is precisely this type of mismanagement that has made the EU's common fisheries policy an economic and environmental disaster. It is time to learn the lessons of the past and ban the operation of super trawlers. The Africans don't want them, the Australians don't want them, and neither do we.

Traian Băsescu (PPE). – Domnule președinte, Mecanismul de Cooperare și Verificare a fost introdus pentru România în anul 2007. În fază inițială a avut patru obiective. Ultimul raport, cel pentru anul trecut, are nu mai puțin de 18 recomandări, marcând un salt înapoi de vreo 13 ani.

Este adevărat, raportul a fost redactat în perioada campaniei electorale, când prietenul meu, Frans Timmermans, și-a exercitat calitățile de critic pe justiția din România. Pentru a avea un raport corect, solicit Comisiei o refacere a raportului pentru România, prin experți independenți, nesubordonați comisarului Timmermans.

Carmen Avram (S&D). – Domnule președinte, noul pact ecologic va aduce, probabil, schimbări comparabile cu cele produse de marile revoluții prin care a trecut omenirea, dar noi avem obligația să ne asigurăm că nu vor exista consecințe dramatice, sociale, așa cum s-au mai întâlnit recent în Europa.

De exemplu, în România, înainte de aderare, printre condițiile impuse de Uniunea Europeană a fost și cea a închiderii minelor declarate neperformante. A urmat o tragedie de proporții. Sute de mii de oameni au intrat în șomaj, orașele au dat faliment și s-au transformat în ruine. În toată țara s-au înregistrat, ani de zile, tulburări sociale. Niciun program guvernamental nu a mai putut repara dezastrul care a fost și uman și economic și ecologic. Chiar și azi, la 16 ani distanță, în acele zone, reconversia profesională este minimă, iar sărăcia, maximă.

Prin urmare, solicit Comisiei să se asigure că viitorul mecanism pentru o tranziție echitabilă va suplimenta, nu va înlocui, Programul de coeziune, care trebuie continuat pentru că nu s-a încheiat, că acest mecanism va fi aplicat chirurgical exact acolo unde trebuie, că va veni la pachet cu asistență tehnică și, mai ales, că nu va adânci decalajul care încă există între țările din estul și din vestul Europei.

Antony Hook (Renew). – Mr President, as Churchill envisaged in 1946, we have recreated the European fabric and produced the structure under which it can dwell in peace, safety and freedom. Decisions made here will still have an impact in my country for a long time to come, so the success of the European Union remains vital, and I believe the UK's separation will be temporary. In our recent election, 53% of voters demanded another say on Brexit. Yet people in the UK live under a sham electoral system, which turns 42% of votes into 56% of seats. Almost all our press is owned by a few men living abroad. Britain's party of government is funded by a tiny number of very rich men with no legal limit on donations. The Prime Minister suppresses a report on Russian interference in our elections. In time, we will again live up to Churchill's vision, and democracy and Britain's place in the European Union will be renewed.

Peter Kofod (ID). – Hr. formand! Børnepenge, barselsregler, grænsekontrol, retten til danske dagpenge og velfærdsydelser, det er alt sammen eksempler på, at EU er ved at tage kontrollen fra os. EU vil bestemme mere og mere og endnu mere. Ja, efterhånden er der vel ikke noget, som EU ikke mener, at man skal blande sig i. Men nu vil EU-eliten ikke alene tage kontrollen fra os, nu vil man åbenbart også tage flagene fra os. Man har åbenbart bestemt, at vi ikke må have vores nationale bordfaner ved vores pladser mere. For mig var flaget på bordet ment som en dyb respekt og ydmyghed over for de mange, mange danskere, der har betroet mig og Dansk Folkeparti deres stemme og tillid. Hvis EU-eliten vil belære mig om, hvad vi skal gøre med vores flag, så kan jeg godt fortælle EU-eliten, hvad den kan gøre ved vores flagstang. Jeg har ikke tænkt mig at rette ind, for jeg ved godt, og jeg kan godt huske, hvad jeg gik til valg på, og hvad jeg lovede danskerne, og det var kampen for bevaringen af nationalstaten.

Francisco Guerreiro (Verts/ALE). – Senhor Presidente, a Austrália encontra-se devastada pelos incêndios florestais que já destruíram uma área superior a 107 mil quilómetros quadrados, mataram 28 pessoas e incineraram mais de 1 milhão de animais.

Mas o crescimento destes fenómenos climáticos extremos já tinha sido previsto pela comunidade científica. Nada que demovesse o governo australiano a agir. Pior, o atual governo nega publicamente os impactos das alterações climáticas e fomenta ativamente uma política económica e comercial assente em setores altamente poluentes, como é o exemplo da indústria do carvão e do setor pecuário.

E é neste cenário que a União Europeia continua a negociar um acordo comercial com a Austrália para reforçar o comércio internacional e para diminuir as barreiras fiscais entre os blocos económicos. Como se já não bastasse o CETA, dando lastro económico e político ao Canadá, que explora petróleo de areias betuminosas, e o acordo com os países do Mercosul, que destroem ativamente a Amazônia, a Europa caminha agora para mais um acordo transnacional desastroso para o clima.

A Comissão Europeia e este Parlamento têm que pôr um termo definitivo a esta insanidade política e económica de criar acordos comerciais a qualquer preço. É tempo de parar. Ainda vamos a tempo.

Jorge Buxadé Villalba (ECR). – Señor presidente, diría ahora, a las 11 de la noche, lo que el presidente Sassoli, vulnerando mis derechos como diputado, me ha impedido decir esta tarde, de conformidad con el artículo 195 del Reglamento de esta Cámara.

Y es que el artículo 3 del Reglamento de esta Cámara establece un procedimiento para ser diputado, y es que la autoridad electoral competente de cada Estado remita las correspondientes credenciales para que uno sea posteriormente admitido. Sin embargo, la actitud del presidente Sassoli, al aceptar que los señores Puigdemont y Comín, que no han acudido ante la autoridad electoral española competente, no han acatado la Constitución, y son fugados de la Justicia española, puedan estar en este Parlamento, constituye un atentado contra el Acta electoral europea, un atentado contra el Reglamento de esta Cámara, y pone en serio riesgo la legalidad y la validez de todos los acuerdos que se adopten en este Pleno a partir de ahora.

No sé dónde quiere ir el señor Sassoli. Ya ha tenido que ceder en relación con el señor Junqueras, dado que el Tribunal Supremo del Reino de España le ha demostrado que tenemos la razón, y además tenemos la ley de nuestra parte. Acabará haciéndolo con los señores Comín y Puigdemont. Solo quiero decir que el señor Sassoli está provocando un conflicto institucional sin precedentes, está colocando a este Parlamento fuera de la ley, y recordarle que, sin ley, no hay democracia.

Presidente. – Embora o colega tenha direito à sua opinião, quero apenas informar que o Presidente David Sassoli não tomou nenhuma decisão. Tomou apenas conhecimento da decisão das instâncias judiciais espanholas.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhor Presidente, em Portugal, na última década, sentimos de forma particularmente viva o carácter antissocial e antinacional das determinações da União Europeia. Foram os sucessivos programas de estabilidade e o programa da troica, que destruíram direitos, cortaram rendimentos dos trabalhadores, delapidaram e privatizaram património público e degradaram os serviços públicos. Foram as chantagens e as ameaças de sanções quando o país iniciou um caminho de reposição, defesa e conquista de direitos e de rendimentos. São agora as determinações que pretendem impor já não um limite ao défice orçamental mas mesmo um excedente orçamental, para alimentar aqueles que lucram com o nosso endividamento, ele próprio inseparável das consequências das políticas da União Europeia no plano nacional.

Pois bem, esse excedente que querem impor aos trabalhadores e ao povo português é a negação da resposta que falta na melhoria das suas condições de vida e no desenvolvimento do país, resposta que não será dada de forma plena enquanto os interesses do povo e do país não prevalecerem sobre as imposições da União Europeia e de quem nela manda.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, ráda bych v této chvíli popřála znovuzvolení prezidentce Tchaj-wanu, Cchaj Jing-wen, která jasně zvítězila minulou sobotu ve volbách. Před čtyřmi lety jsem měla možnost se s ní setkat při její prezidentské inauguraci a pochopila jsem, že je to silná žena, která tuto zemi skutečně vedla k prosperitě. Z pohledu vztahu k Číně postupovala uvážlivě v zájmu svébytnosti tchajwanského lidu, aby zbytečně Čínu neprovokovala.

Volby na Tchaj-wanu jsou z určitého pohledu svátkem demokracie. Jediné svobodné volby v kontextu čínské civilizace. Konají se férovým způsobem a to vše na dostřel od čínských raket namířených na ostrov. Čína v posledních měsících vystupňovala vůči Tchaj-wanu politický a mezinárodní tlak a dala najevo, že nevylučuje vojenské řešení. Prezidentka Cchaj zachovala chladnou hlavu a určitá opatření také podnikla. Byl přijat zákon proti cizí infiltraci do voleb na Tchaj-wanu, tak jako my máme v Evropě zkušenost s ruským vměšováním do voleb dezinformacemi, tak také na Tchaj-wanu mají bohatou zkušenost s dezinformacemi čínskými. Myslím, že v tomto Evropská unie a Tchaj-wan mohou spojit své síly a já jí blahopřeji.

Łukasz Kohut (S&D). – Szanowny Panie Przewodniczący! Za dwa tygodnie upamiętnimy ofiary Tragedii Górnośląskiej. Tym mianem określamy represje wobec ludności śląskiej, które rozpoczęły się na Śląsku w styczniu 1945 r. i trwały przez trzy lata. Aresztowania, gwałty, osadzenia w obozach koncentracyjnych oraz przymusowe wywózki do katorżniczej pracy na terenie Związku Radzieckiego. Ta tragedia kosztowała życie ponad 90 tys. ludzi jedynie dlatego, że byli Ślązakami. Obozy w Świętochłowicach-Zgodzie, Mysłowicach, Łambinowicach to smutne symbole tej tragedii.

Tragedia Górnośląska nie stała się jeszcze częścią powszechnej zbiorowej pamięci, a powinna. Powinniśmy uczyć o niej w szkołach: polskich, niemieckich, czeskich, europejskich. Powinniśmy także zapewnić wszystkim dzieciom w Europie lekcje edukacji regionalnej, bo regionalizm i umiłowanie własnego Heimatu to najlepsza odpowiedź na ślepy nacjonalizm.

Jane Brophy (Renew). – Mr President, this is one of the last plenary sessions before Britain leaves the EU. We may be going, but leaving will impact far into our future.

Today, Parliament discussed the tragic bushfires that have decimated Australia's homes and wildlife. In Yorkshire, in northern England, people's homes have been devastated by floods. The EU offered millions of pounds of funding in flood relief, but the UK rejected it. In 1980, our British beaches were badly polluted and they were unsightly too. Just 40 years later, 99% have been designated safe for swimming, mostly because of GBP 3 billion of EU funding.

Can we trust Boris Johnson's Government to keep our beaches clean? Can we trust that our native species of birds will be saved again from extinction? Who will be there, when the floods come to the UK again, to support us? The EU has worked tirelessly to invest in a shared future for our children. Weird weather events must be a warning to everybody that climate change does not respect international boundaries. It is up to the elected representatives of every nation to protect our planet from environmental destruction, and Britain is so much worse off without the European Union.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, obligátní pravidlo říká, že pod svícem je největší tma. Evropská unie upravuje celou řadu politik, vstupuje do řady oblastí našeho života, někdy šťastně, někdy méně vhodně, ale to, co nám nepochopitelně uniká, je úprava činnosti a financování politických stran, a teď myslím těch národních. Chybí jakákoli transparentnost v tomto ohledu, mnohé státy nemají vůbec upraveno vykazování činnosti národních politických stran a dostupnost těchto údajů pro národní autority, ale i pro občany obecně.

A je třeba říci, že máme celé řady případů, kdy národní politické strany fungují jako trojský kůň třetích mocností, někdy Ruska, někdy jiných. Mohu mluvit o Svobodných z Rakouska, o AfD, o Brexit Party, o maďarském Jobbiku a celé řadě dalších stran. A myslím si, že je důležité, aby Evropská unie i tuto otázku začala řešit, protože pod svícem bývá největší tma, ale také největší riziko.

Vlad-Marius Botoș (Renew). – Domnule președinte, România are una dintre cele mai mari incidențe ale cancerului. Din păcate, tratamentul și îngrijirile pacienților bolnavi de cancer nu sunt la standarde acceptabile. Lupta lor și a familiilor lor este incredibilă.

Știu ce înseamnă să vezi membrii familiei răpuși de această boală. Știu ce înseamnă să lupți alături de ei într-un sistem care parcă nu încearcă să te ajute, ba dimpotrivă. Tocmai de aceea cred că este important ca de aici, de la nivelul Parlamentului European, dragi colegi, să facem cât mai multe proiecte în care obiectivul principal să fie prevenția.

Acest capitol din sănătate intră în atribuțiile noastre. Le suntem datori tuturor celor care ne-au votat să ne gândim la modalități clare de prevenire a bolilor. Nu mai este pentru nimeni o noutate faptul că poluarea excesivă și alimentația sunt printre principalele cauzele ale îmbolnăvirilor.

Haideți să acordăm importanța cuvenită acestui capitol! Haideți să recunoaștem că sănătatea cetățenilor europeni este sau ar trebui să fie cea mai mare preocupare a noastră și să acționăm în consecință!

Eugen Tomac (PPE). – Domnule președinte, intervenția mea de astăzi vizează un subiect ce ține de politica noastră de extindere. În ultima perioadă, Uniunea Europeană și-a concentrat atenția spre Balcanii de Vest, însă am vizitat recent una dintre aceste țări – este vorba de Serbia – și constat că, deși România a condiționat, atunci când au început negocierile în urmă cu 7 ani cu această țară, ca drepturile minorităților să fie respectate, am observat un lucru care mi se pare extrem de grav, și anume, că drepturile minorității românești din această țară – sunt peste 300 000 de vorbitori de limba română – sunt în continuare nerespectate.

Nu există acces la educație în limba română, nu există libertate pentru ca cetățenii acestei țări vorbitori de limba română să aibă propriile instituții de presă și este cu atât mai grav cu cât interdicția de-a se ridica o biserică românească în Malainița, în Serbia de Răsărit – biserică, care este amenințată cu demolarea de mai mulți ani de zile de autoritățile sârbe – nu a fost retrasă.

Deci trag un semnal de alarmă către Comisie și cer ca drepturile minorităților naționale din această țară să fie strict monitorizate, pentru că, deși s-a semnat un acord bilateral între România și Serbia – acord care a fost negociat de actualul ministru de externe, Bogdan Aurescu – de 7 ani de zile, el nu este respectat și cred că este inadmisibil ca o țară cu aspirații europene, care vrea să devină membră a Uniunii Europene, să nu respecte aceste angajamente.

John Howarth (S&D). – Mr President, thank you for bearing with me again. Following representations by an elected representative in my constituency, I'm raising this issue as a matter of public record before this House. In recent days, following various media reports, the case of a young British female tourist who made a complaint to police of a multiple rape while on holiday in Cyprus has come to light. She later withdrew the complaint following 10 hours – 10 hours – of police questioning without legal representation. As a result, she was charged and found guilty of the crime 'fomenting public mischief' and assigned a four-month prison sentence, suspended for three years. Justice in this Union should work without fear or favour. We are all equal EU citizens. Having looked at reports of this case, I believe there's a serious miscarriage of justice, or there's evidence of that, which will do damage to the ongoing reputation of Cyprus. While I welcome the reality of a suspended sentence and the safe return of the young woman in question, I will be raising this issue with my Cypriot colleagues. It is my hope that her name will be cleared on appeal. This Union

cannot be considered complete until justice and women's rights are guaranteed throughout its territory.

Cristina Maestre Martín De Almagro (S&D). – Señor presidente, el despoblamiento es uno de los retos que tenemos que abordar en esta nueva legislatura. El envejecimiento de la población, el éxodo de los jóvenes y la baja natalidad de las zonas rurales son características comunes de este fenómeno, pero no las únicas. La cuestión es que cada vez es mayor el desequilibrio que existe entre las zonas despobladas y las zonas urbanas. Por eso quiero recordar aquí la responsabilidad que tenemos las instituciones europeas de impedir estas desigualdades y de garantizar que todos los ciudadanos tengan acceso a los servicios básicos y a oportunidades, independientemente del lugar en el que vivan.

Hasta la fecha, los fondos de la PAC, los fondos FEDER y el Fondo Social Europeo han financiado determinadas actividades concretas dirigidas a frenar el despoblamiento, pero ahora tenemos que priorizar estrategias, medidas estudiadas y financiadas plenamente y acordes con las nuevas necesidades y realidades de la sociedad del siglo XXI. Por ejemplo, la promoción de las nuevas tecnologías y la digitalización en el medio rural a través de las redes de alta capacidad, o también apostar por modelos de crecimiento y de desarrollo sostenibles y por el estímulo e incentivos para fijar población. En definitiva, lo que quiero pedir es agilidad, compromiso y que, de una vez por todas, nos pongamos ya manos a la obra para implementar todas estas medidas en virtud de los compromisos que todos hemos asumido con el fenómeno y el desafío demográficos.

Sunčana Glavak (PPE). – Poštovani predsjedavajući, nastavno možda na ovo što je kolegica prije mene rekla, samo snažna Europa može primjereno odgovoriti na izazove modernog svijeta i zato se četiri prioriteta hrvatskog predsjedanja, o kojima ćemo više čuti sutra ujutro, a gotovo smo zakoračili u sutrašnji dan, mogu sažeti u snažnu Europu u svijetu izazova.

Ja sam sigurna da svi želimo Europu koja se razvija, uz jasan naglasak da manji i veći, i bogati i siromašni imaju jednake mogućnosti, Europu koja povezuje uz puni potencijal svih svojih kapaciteta. Približiti Europu građanima i što bolje ih informirati o svemu onome što Europa donosi jer, nemojmo zaboraviti, ona je njihov dom.

Na inicijativu Hrvatske, demografija je uvrštena u strateški program Europske unije, a Dubravka Šuica potpredsjednica je kojoj je povjerena upravo ta zadaća, Konferencija o budućnosti Europe. Želimo sigurnu Europu koja štiti, želimo utjecajnu Europu. Želimo nastojati ojačati položaj Europe u svijetu, našeg starog kontinenta koji ima nezaobilaznu ulogu biti korektiv i snaga novih izazova u svijetu.

Jesmo li spremni za njih? Sigurna sam, Hrvatska će pokazati da jesmo. O svemu tome više ćemo čuti sutra, a svi vi koji ćete dolaziti u Hrvatsku, želim vam da osjetite kako Hrvatska snažno diše za Europsku uniju.

Presidente. – Este ponto da ordem do dia está encerrado.

19. Usvajanje zapisnika s današnje dnevne sjednice: vidi zapisnik

20. Dnevni red sljedeće dnevne sjednice: vidi zapisnik

21. Zatvaranje dnevne sjednice

(A sessão é encerrada às 23H21)

—

Oznake postupaka

*	postupak savjetovanja
***	postupak suglasnosti
***I	redovni zakonodavni postupak, prvo čitanje
***II	redovni zakonodavni postupak, drugo čitanje
***III	redovni zakonodavni postupak, treće čitanje

(Navedeni se postupak temelji na pravnoj osnovi predloženoj u nacrtu akta.)

Kratice za nazive odbora

AFET	Odbor za vanjske poslove
DEVE	Odbor za razvoj
INTA	Odbor za međunarodnu trgovinu
BUDG	Odbor za proračune
CONT	Odbor za proračunski nadzor
ECON	Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku
EMPL	Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja
ENVI	Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane
ITRE	Odbor za industriju, istraživanje i energetiku
IMCO	Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača
TRAN	Odbor za promet i turizam
REGI	Odbor za regionalni razvoj
AGRI	Odbor za poljoprivredu i ruralni razvoj
PECH	Odbor za ribarstvo
CULT	Odbor za kulturu i obrazovanje
JURI	Odbor za pravna pitanja
LIBE	Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove
AFCO	Odbor za ustavna pitanja
FEMM	Odbor za prava žena i jednakost spolova
PETI	Odbor za predstavke
DROI	Pododbor za ljudska prava
SEDE	Pododbor za sigurnost i obranu

Kratice za nazive klubova zastupnika

PPE	Klub zastupnika Europske pučke stranke (kršćanski demokrati)
S&D	Klub zastupnika Progresivnog saveza socijalista i demokrata u Europskom parlamentu
Renew	Klub zastupnika Renew Europe
Verts/ALE	Klub zastupnika Zelenih/Europskog slobodnog saveza
ID	Klub zastupnika Identitet i demokracija
ECR	Klub zastupnika Europskih konzervativaca i reformista
GUE/NGL	Klub zastupnika Ujedinjene europske ljevice/Nordijske zelene ljevice
NI	nezavisni zastupnici